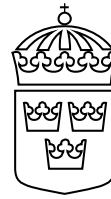

Regeringens proposition

2020/21:42

Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv
till EU:s vapendirektiv

Prop.
2020/21:42

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 22 oktober 2020

Stefan Löfven

Mikael Damberg
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår de lagändringar som krävs för att genomföra 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv. Den svenska regleringen av skjutvapen och ammunition håller en internationellt sett hög skyddsnivå och uppfyller i många avseenden redan de krav som ställs i ändringsdirektivet. Det är dock nödvändigt att genomföra vissa ändringar i främst vapenlagstiftningen, men även i krigsmateriellagstiftningen och lagen om brandfarliga och explosiva varor.

Förslagen som genomför ändringsdirektivet innebär bl.a. att

- kraven på märkning och registrering utökas,
- vapenmäklarverksamhet regleras på samma sätt som vapenhandlarverksamhet,
- vissa löstagbara magasin regleras i vapenlagen.

I propositionen föreslår regeringen även lättnader i tillståndsplikten för ljuddämpare. Förslaget innebär att ljuddämpare inte längre ska jämföras med skjutvapen, utan i stället regleras på i princip samma sätt som ammunition.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2021.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel.....	5
2.2	Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67).....	7
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.....	28
3	Ärendet och dess beredning	30
4	Genomförandet av 2017 års ändringsdirektiv	32
5	Utökade krav på märkning för att identifiera skjutvapen och vapendelar	32
5.1	Krav på märkning vid tillverkning	33
5.2	Krav på märkning vid införsel till Sverige från en stat utanför EU	35
5.3	Märkning av skjutvapen och vapendelar som överläts från staten till någon annan för permanent civilt bruk	36
5.4	Märkningskrav på vapen och vapendelar som förs in av staten.....	37
6	Reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet.....	37
6.1	Tillståndsplikt för vapenmäklare.....	37
6.2	Kriminalisering av vapenmäklarverksamhet utan tillstånd och yrkesmässig förmedling till personer som saknar tillstånd	42
7	Åtgärder för att motverka förbjudna skjutvapen	44
7.1	Explosiva missiler och startlavetter ska regleras i vapenlagstiftningen	45
7.2	Ändringar i kraven för tillstånd att inneha förbjudna skjutvapen	47
7.3	Omprövning av tillstånd	53
8	Reglering av ljuddämpare och vissa vapenmagasin.....	55
8.1	Vilka vapenmagasin ska regleras?.....	55
8.2	Hur ska innehavet av vapenmagasin och ljuddämpare regleras?.....	59
8.2.1	Innehav av vapenmagasin.....	59
8.2.2	Innehav av ljuddämpare	62
8.3	Statens innehav av ljuddämpare och vapenmagasin samt regeringens bemyndiganden	64
8.4	Kriminalisering och andra åtgärder mot otilåtna innehav av ljuddämpare och vapenmagasin	67
8.5	Överlåta och låna ut ljuddämpare och vapenmagasin	70
8.6	Krav på tillstånd för att föra in ljuddämpare och vapenmagasin	71
8.7	Förvara och transportera ljuddämpare och vapenmagasin	72

8.8	Inlösen av ljuddämpare och vapenmagasin samt dödsboms och konkursboms innehav av ljuddämpare och vapenmagasin	74
9	Utökade krav på registerföring.....	75
9.1	Skyldighet att föra vapenhandlar- och vapenmäklarregister	76
9.2	Skyldighet att registrera personer och organisationer som har meddelats tillstånd att inneha ljuddämpare och vapenmagasin	82
9.3	Krav på bevarandetider och tillgång till uppgifter i Polismyndighetens vapenregister	82
9.4	Skyldighet för vapenhandlare och vapenmäklare att föra register.....	87
10	Avfyrningsmekanismer ska inte regleras	88
11	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	89
12	Konsekvenser av förslagen	92
13	Författningskommentar.....	96
13.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel	96
13.2	Förslaget till lag om ändring i vapenlagen (1996:67).....	98
13.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor	122
Bilaga 1	2017 års ändringsdirektiv	124
Bilaga 2	Rättelse till 2017 års ändringsdirektiv	142
Bilaga 3	Sammanfattning av promemoriorna Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1) och Reglering av vapenmagasin	143
Bilaga 4	Promemoriornas lagförslag	146
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna	172
Bilaga 6	Lagförslag i lagrådsremissen Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv	174
Bilaga 7	Lagrådets yttrande över lagrådsremissen Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv	200
Bilaga 8	Lagförslag i lagrådsremissen Reglering av ljuddämpare och vissa vapenmagasin.....	206
Bilaga 9	Lagrådets yttrande över lagrådsremissen Reglering av ljuddämpare och vissa vapenmagasin.....	220
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 oktober 2020		222

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1992:1300) om krigsmateriel²

dels att 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 18 § ska lyda ”Tillsyn, registrering samt uppgifts- och underrättelseskyldighet”,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 18 a–c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §³

Verksamhet som avser tillhandahållande av krigsmateriel, uppfinningar rörande krigsmateriel och metoder för framställning av sådan materiel samt verksamhet som avser tillhandahållande av tekniskt bistånd till någon i utlandet får inte bedrivas här i landet utan tillstånd.

Svenska myndigheter, svenska företag samt den som är bosatt eller stadigvarande vistas här får inte heller utom landet bedriva sådan verksamhet utan tillstånd.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen som regleras genom föreskrifterna i vapenlagen (1996:67) eller sådan hantering av ammunition eller annan explosiv vara som regleras genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen *eller yrkesmässig förmedling av skjutvapen eller ammunition* som regleras genom föreskrifterna i vapenlagen (1996:67) eller sådan hantering av ammunition eller annan explosiv vara som regleras genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

18 a §

Inspektionen för strategiska produkter ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett

¹ Jfr rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

² Lagen omtryckt 1997:689.

³ Senaste lydelse 2018:135.

register över dels personer och organisationer som har meddelats ett tillstånd enligt 3 §, dels fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd.

18 b §

Registret ska ha till ändamål att
1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och

2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till krigsmateriel.

18 c §

Bestämmelserna i 18 a och 18 b §§ kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Vid behandling av personuppgifter enligt 18 a och 18 b §§ gäller lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen, om inte något annat följer av denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2021.

2.2 Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Prop. 2020/21:42

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om vapenlagen (1996:67)

dels att 1 kap. 1, 3 och 8 §§, 1 a kap. 7 och 10 §§, 2 kap. 1, 5 a, 8–10 b §§ och 11–15 §§, 2 a kap. 2, 4, 5 och 7 §§, 3 kap. 10 §, 5 kap. 1–4 §§, 6 kap. 2, 3 och 4 §§, 7 kap. 1–4 §§, 8 kap. 1–3 §§, 9 kap. 1, 1 a, 2, 4, 5 och 7 §§, 11 kap. 1–3 §§, rubrikerna till 5, 7 och 8 kap. och rubrikerna närmast före 2 kap. 10 och 11 §§ och 6 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till 6 kap. ska lyda ”Återkallelse, omhändertagande och anmälningsskyldighet”,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 3 § ska lyda ”Tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin”,

dels att det ska införas en ny paragraf, 1 kap. 7 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

Denna lag gäller skjutvapen, vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen, ammunition, ljuddämpare och vissa vapenmagasin.

3 §²

Vad som sägs om skjutvapen gäller också

a) anordningar som till verkan och ändamål är jämförbara med skjutvapen,

b) obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,

c) start- och signalvapen som laddas med patroner,

d) armborst,

e) tårgasanordningar och andra till verkan och ändamål jämförbara anordningar,

f) slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyrningsanordningar,

f) slutstycken, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyrningsanordningar,

g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta, och

g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta,

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med

¹ Jfr rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

² Senaste lydelse 2011:467.

annan ammunition än de är avsedda för.

annan ammunition än de är avsedda för, och

i) explosiva missiler och startlavetter.

7 a §

Med vapenmagasin avses i denna lag löstagbara magasin för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning och för helautomatiska skjutvapen, under förutsättning att magasinet kan innehålla

- fler än 20 patroner, eller*
- fler än 10 patroner, om magasinet är möjligt att montera på ett skjutvapen vars pipas längd överstiger 30 cm och totala längd överstiger 60 cm.*

8 §³

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

I fråga om skjutvapen som för statens räkning förs in till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen gäller endast 2 a kap. 7 §.

1 a kap.

7 §⁴

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och

av automatiserad behandling föra

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och

³ Senaste lydelse 2014:591.

⁴ Senaste lydelse 2014:895.

som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en *sådan* juridisk person som har tillstånd att driva handel *med skjutvapen*, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlarregistret), och

som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition*, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har tillstånd att driva *sådan* handel *eller förmedling*, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlarregistret *och vapenmäklarregistret*), och

4. sammanslutningar som har auktoriserats enligt denna lag (registret över auktoriserade sammanslutningar för jakt- eller målskytte).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarsmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal. Registret får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

10 §⁵

Uppgifter om skjutvapen och *sådana* vapendelar som avses i 2 a kap. ska bevaras i vapenregister i 20 år. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer *avseende* den som har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen *eller tillstånd att driva handel med skjutvapen*.

Uppgifter om *sådana* skjutvapen och vapendelar som avses i 2 a kap. ska bevaras i vapenregister i 30 år *efter det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats*. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer *för* den som har meddelats tillstånd att inneha *sådana* skjutvapen *eller vapendelar*.

Uppgifter om sådana skjutvapen eller vapendelar som har överförts till en mottagare i utlandet får avföras ur vapenregister 30 år efter

⁵ Senaste lydelse 2019:430.

utförelsen, om vapnet eller vapendelen inte dessförinnan har återinförts.

2 kap.

1 §⁶

Tillstånd krävs för att

a) inneha skjutvapen *eller* ammunition,

b) driva handel med skjutvapen,

c) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller

d) föra in skjutvapen *eller* ammunition till Sverige.

a) inneha skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin,*

c) yrkesmässigt *förmedla skjutvapen eller ammunition (mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition),*

d) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller

e) föra in skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år om vapnet har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen) och vapnet är

1. ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskjutning, eller

2. ett harpunvapen.

Tillstånd krävs inte heller om innehavaren har lånat vapnet enligt bestämmelserna i 3 kap. 1 a eller 7 §.

Tillstånd krävs inte heller för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

5 a §⁷

Tillstånd *att inneha* skjutvapen, som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde, för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *skall* få behållas i brukbart skick.

Tillstånd *för innehav* av skjutvapen som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *ska* få behållas i brukbart skick.

Tillstånd enligt första stycket får endast meddelas för följande vapen om vapnet har deaktiverats enligt

⁶ Senast lydelse 2014:895.

⁷ Senaste lydelse 2000:147.

kommissionens genomförande-förordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga:

1. explosiva missiler och startlavetter,

2. helautomatiska skjutvapen,

3. skjutvapen som är maskerade som andra föremål,

4. helautomatiska skjutvapen som har omvandlats till halvautomatiska skjutvapen,

5. halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vars pipa inte överstiger 30 cm eller totala längd inte överstiger 60 cm, med vilka fler än 21 patroner kan avfyras utan omladdning, om vapnet har ett fast magasin med kapacitet för fler än 20 patroner eller ett löstagbart magasin med kapacitet för fler än 20 patroner sätts in i det,

6. halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vars pipa överstiger 30 cm och totala längd överstiger 60 cm, med vilka fler än 11 patroner kan avfyras utan omladdning, om vapnet har ett fast magasin med kapacitet för fler än 10 patroner eller ett löstagbart magasin med kapacitet för fler än 10 patroner sätts in i det,

7. halvautomatiska långa skjutvapen (skjutvapen som ursprungligen är avsedda att avfyras från axeln) vars längd kan minskas till mindre än 60 cm utan att funktionaliteten går förlorad genom en vikbar kolv eller en kolv av teleskopisk typ eller genom en kolv som kan avlägsnas utan användning av verktyg, eller

8. vapen som avses i punkt 1–7 som har omvandlats till att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra

verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.

8 §⁸

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet, om ammunitionen är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får även utan särskilt tillstånd inneha ljuddämpare och vapenmagasin som passar till vapnet.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *ammunition* inte kommer att missbrukas.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin* får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

9 §

Skjutvapen *eller* ammunition får överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *vapnet* *eller* *ammunition*. Om ammunition överlåts genom ombud *skall* ombudet ha eget vapentillstånd.

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* *eller* *vapenmagasin* får överlåtas *eller* *yrkesmässigt förmedlas* endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *egendomen*. Om ammunition, *ljuddämpare* *eller* *vapenmagasin* överlåts genom *ett* ombud *ska* ombudet ha eget vapentillstånd.

Tillstånd till handel med skjutvapen

Tillstånd till handel och mäklarverksamhet

10 §⁹

Tillstånd att driva handel med skjutvapen får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för handel som ska bedrivas yrkesmässigt.

Tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller* *yrkesmässigt förmedla skjutvapen* *eller* *ammunition* får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för

⁸ Senaste lydelse 2000:147.

⁹ Senaste lydelse 2014:591.

I fråga om en juridisk person ska prövningen enligt första stycket, utom när det gäller kravet på kunskap, dessutom avse de fysiska personer som har ett betydande inflytande över den juridiska personen.

Om det sker en förändring av vem som har ett betydande inflytande över en juridisk person, ska tillståndshavaren snarast möjligt anmäla förändringen till Polismyndigheten.

10 a §¹⁰

En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition*, ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

Föreståndaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

10 b §¹¹

Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen eller, i fråga om en juridisk person, föreståndaren för sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition* eller, i fråga om en juridisk person, föreståndaren för *en* sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

Ersättaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

Tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige

Tillstånd att föra in skjutvapen, ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin till Sverige

11 §

För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3–6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition får meddelas den som har rätt att inneha *ammunitionen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Tillstånd att föra in ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* får meddelas den som har rätt att inneha *egendomen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

¹⁰ Senaste lydelse 2014:591.

¹¹ Senaste lydelse 2014:591.

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *vapnen och ammunitionen förs in* inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen, den ammunition, *de ljuddämpare och de vapenmagasin* som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *egendomen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

Skjutvapen *eller* ammunition får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen *och* den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer, som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition

– vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,
– vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen *och* ammunition för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *vapnen och ammunitionen* i

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen, den ammunition, *de ljuddämpare och de vapenmagasin* som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer som har permanent tillstånd från *en* behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin*

Den som har fört in vapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *egendomen* i Sverige under högst

¹² Senaste lydelse 2014:591.

¹³ Senaste lydelse 2006:386.

Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

tre månader från dagen för införandet.

Prop. 2020/21:42

14 §¹⁴

Skjutvapen *och* ammunition får inte förvaras på tullager eller i fri-zon utan medgivande av Polis-myndigheten.

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* får inte förvaras på tullager eller i fri-zon utan medgivande av Polis-myndigheten.

15 §¹⁵

Skjutvapen *eller* ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får *åter* föras ut, om egendomen anmäls i behörig ordning för Tullverket. *Vapnen och ammunitionen* tillfaller staten om *egendomen* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller den längre tid *därefter* som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *skall* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin*, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får föras ut om egendomen anmäls i behörig ordning för Tullverket. *Egendomen* tillfaller staten om *den* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller *inom* den längre tid som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *ska* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

2 a kap.

2 §¹⁶

Den som tillverkar ett skjutvapen som är avsett att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne, ska förse vapnet med en unik märkning som omfattar tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsåret inte framgår av serienumret. Detta gäller inte den som tillverkar ett skjutvapen av vapendelar som redan är märkta på föreskrivet sätt.

Märkningen ska vara placerad på skjutvapnets

1. slutstycke eller trumma,
2. eldrör eller pipa, och
3. stomme, låda och mantel.

Kravet på märkning gäller inte om en vapendel är för liten för att kunna märkas på föreskrivet sätt. Vapendelen ska då märkas med åtminstone ett serienummer eller liknande.

¹⁴ Senaste lydelse 2016:268.

¹⁵ Senaste lydelse 1999:433.

¹⁶ Senaste lydelse 2011:467.

4 §¹⁷

Den som tillverkar någon av de vapendelar som anges i 2 § andra stycket ska förse vapendelen med en *unik* märkning av det slag som föreskrivs i 2 § *första stycket*. Detta gäller dock inte om tillverkaren ska infoga vapendelen i ett vapen som ska märkas vid tillverkningen.

Den som tillverkar någon av de vapendelar som anges i 2 § andra stycket ska förse vapendelen med en märkning av det slag som föreskrivs i 2 §. Detta gäller dock inte om tillverkaren ska infoga vapendelen i ett vapen som ska märkas vid tillverkningen.

5 §¹⁸

När *ett sådant* vapen som anges i 2 eller 3 § överläts från staten till annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överläter *vapnet* se till att det *har* en unik märkning *varav framgår* att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

När vapen *eller vapendelar* som anges i 2 och 3 §§ överläts från staten till *någon* annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överläter *föremålet* se till att det *är märkt på det sätt som anges i 2 §*. *Föremålet ska också ha* en unik märkning *av vilken det ska framgå* att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

Första stycket gäller inte vapen som staten har löst in enligt 7 kap.

7 §¹⁹

Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet *har en unik märkning med identifikationsnummer eller annan uppgift som gör det möjligt att identifiera det*. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet *är märkt på det sätt som anges i 2 §*. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Första stycket gäller inte den som tillfälligt, under högst tre månader från dagen för införseln, för in vapen eller vapendelar till Sverige för

1. användning vid jakt eller tävlingsskytte,
2. reparation, översyn, service eller värdering,
3. utställning eller mäsas,
4. resa genom landet, eller
5. användning av företrädare för en annan stats myndighet vid tillfällig tjänstgöring i landet.

¹⁷ Senaste lydelse 2011:467.

¹⁸ Senaste lydelse 2011:467.

¹⁹ Senaste lydelse 2015:335.

3 kap. 10 §²⁰

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån *utan särskilt tillstånd* även inneha ammunition till vapnet.

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån även inneha ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* till vapnet *utan särskilt tillstånd*.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen och ammunition

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen, ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin

1 §

Den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

Den som innehar skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

2 §²¹

När skjutvapen inte *brukas, skall* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition *skall* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

När skjutvapen inte *används ska* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen får *dock* förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin ska* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

3 §²²

En innehavare får lämna över *sitt* skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan för-

En innehavare får lämna över *sina* skjutvapen, sin ammunition, *sina ljuddämpare eller sina vapenmagasin* till någon annan för förvaring, om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl.

²⁰ Senaste lydelse 2006:386.

²¹ Senaste lydelse 2000:147.

²² Senaste lydelse 2014:591.

varing krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

Den som förvarar vapnet får använda det endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

4 §²³

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen *eller* ammunition *skall* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *vapnet eller ammunitionen*. Vapnet *skall* vara oladdat och, *om det lämpligen kan ske*, isärtaget och nerpackat.

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin ska* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *egendomen*. Vapnet *ska* vara oladdat och, *i den utsträckning det är lämpligt*, isärtaget och nerpackat.

6 kap.

2 §²⁴

Ett tillstånd att inneha ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

Ett tillstånd att inneha ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin ska* återkallas av Polismyndigheten om

- a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
- b) tillståndshavaren har missbrukat *sin ammunition*, eller

- b) tillståndshavaren har missbrukat *den egendom som tillståndet gäller*, eller

- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

3 §²⁵

Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen ska återkallas av Polismyndigheten om

Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition ska* återkallas av Polismyndigheten om

- a) tillståndshavaren inte längre driver *yrkesmässig handel*,

- a) tillståndshavaren inte längre driver *verksamheten yrkesmässigt*,

- b) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

²³ Senaste lydelse 2000:147.

²⁴ Senaste lydelse 2014:591.

²⁵ Senaste lydelse 2014:591.

Tillståndet får också återkallas om tillståndshavaren har åsidosatt en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift eller ett villkor som meddelats med stöd av lagen.

Första och andra styckena gäller på motsvarande sätt i fråga om tillstånd att ta emot skjutvapen för reparation eller översyn.

Omhändertagande av vapen, ammunition och tillståndsbevis

*Omhändertagande av vapen, ammunition, ljuddämpare, vapenmagasin och tillståndsbevis*²⁶

4 §²⁷

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition, *ljuddämpare*, *vapenmagasin* och tillståndsbevis ska tas om hand om

- a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller
- b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.

Om risken för missbruk är överhängande, får egendomen tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakt-tillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten, som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå.

7 kap. Inlösen av vapen och ammunition

7 kap. Inlösen av vapen, ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin

1 §

Skjutvapen *eller* ammunition skall lösas in av staten om

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* *eller* *vapenmagasin* ska lösas in av staten om

a) tillståndet att inneha *vapnet* *eller* *ammunitionen* har återkallats utan att *egendomen* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,

a) tillståndet att inneha *egendomen* har återkallats utan att *den* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,

b) innehavaren har avlidit,

c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha *ett* vapen *eller* ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha vapen, ammunition, *ljuddämpare* *eller* *vapenmagasin* som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

d) domstol har beslutat att *ett* vapen *eller* ammunition, som någon innehar utan att ha rätt till

d) *en* domstol har beslutat att vapen, ammunition, *ljuddämpare* *eller* *vapenmagasin*, som någon

²⁶ Senaste lydelse 2012:306.

²⁷ Senaste lydelse 2014:591.

det, inte *skall* förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

innehar utan att ha rätt till det, inte *ska* förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

2 §

Ett skjutvapen eller ammunition *skall* inte lösas in, om egendomen lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen* och om detta görs inom

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin ska* inte lösas in om egendomen lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *den* och om detta görs inom

a) ett år från det att innehavaren avled, eller
b) tre månader från det att tillståndet att inneha *vapnet eller ammunitionen* återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

b) tre månader från det att tillståndet att inneha *egendomen* återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av *en* domstol eller *en* åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet eller ammunitionen skall inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha *vapnet* görs inom samma tid. *Avslås* ansökan *skall vapnet eller ammunitionen* lösas in, om *egendomen* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Vapnen, ammunitionen, ljuddämparna eller magasinerna ska inte heller lösas in om ansökan om tillstånd att inneha *egendomen* görs inom samma tid. *Om ansökan avslås ska egendomen* lösas in, om *den* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

3 §²⁸

Innehavare av *ett* skjutvapen eller ammunition som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *vapnet eller ammunitionen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även den lämnas över till Polismyndigheten.

En innehavare av skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även den lämnas över till Polismyndigheten.

4 §

För vapen *eller* ammunition som löses in *skall betalas ersättning* med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

För vapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* som löses in *ska en ersättning betalas* med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

8 kap. Vapen och ammunition i dödsbo och konkursbo

8 kap. Vapen, ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin i dödsbon och konkursbon

1 §

Skjutvapen *och* ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

- a) egendomen har överlåtits till någon som är berättigad att inneha den,
- b) egendomen *skall* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om *dödsbo*, 7 kap. 3 §, eller
- c) i fråga om *konkursbo*, konkursen har avslutats.

- b) egendomen *ska* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om *dödsbon*, 7 kap. 3 §, eller
- c) i fråga om *konkursbon*, konkursen har avslutats.

2 §²⁹

Om skjutvapen *eller* ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *vapnen och ammunitionen* till den som ska förvara egendomen.

Om skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till den som ska förvara egendomen.

3 §

Bestämmelser om inlösen av vapen *och* ammunition i *dödsbo* finns i 7 kap.

Bestämmelser om inlösen av vapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* i *dödsbon* finns i 7 kap.

²⁹ Senaste lydelse 2014:591.

9 kap.1 §³⁰

Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet döms för vapenbrott till fängelse i högst tre år.

Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter, *yrkesmässigt förmedlar* eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet, döms för vapenbrott till fängelse i högst tre år.

Om gärningen har begåtts av oaktsamhet eller om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Lydelse enligt prop. 2019/20:200 *Föreslagen lydelse*

1 a §

Om brott som avses i 1 § första stycket är grovt, döms för grovt vapenbrott till fängelse i lägst två och högst fem år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om

1. vapnet har innehafts på allmän plats eller på en annan plats där människor brukar samlas eller har samlats eller i ett fordon på en sådan plats,

2. vapnet har varit av särskilt farlig beskaffenhet,

3. innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett flera vapen, 3. innehavet, överlåtelsen, *förmedlingen* eller utlåningen har avsett flera vapen,

4. vapnet har innehafts i en sådan miljö att det typiskt sett kan befaras komma till brottslig användning, eller

5. gärningen annars har varit av särskilt farlig art.

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för synnerligen grovt vapenbrott till fängelse i lägst fyra och högst sju år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen eller flera vapen av särskilt farlig beskaffenhet.

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för synnerligen grovt vapenbrott till fängelse i lägst fyra och högst sju år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen, *förmedlingen* eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen eller flera vapen av särskilt farlig beskaffenhet.

Vid bedömningen enligt första och andra styckena ska ett enhandsvapen anses vara av särskilt farlig beskaffenhet, om det är kraftfullt eller har en särskilt farlig konstruktion eller utformning.

³⁰ Senaste lydelse 2017:1139.

2 §³¹

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,

b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om transport i 5 kap. 4 § eller mot villkor i fråga om förvaring av vapen som meddelats med stöd av denna lag,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen *eller* ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar ammunition utan att ha rätt till det *eller inte följer ett beslut att lämna över ammunition för inlösen,*

e) överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha *ammunition,*

f) driver handel med skjutvapen utan tillstånd,

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §,

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligen överföra vapen eller ammunition till ett annat land, eller

i) förvarar *ett* skjutvapen åt någon annan utan att föreskrivet tillstånd till förvaringen finns eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* utan att ha rätt till det,

e) överlåter *eller yrkesmässigt förmedlar* ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* till någon som inte har rätt att inneha *egendomen,*

f) driver handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedlar skjutvapen eller ammunition* utan tillstånd,

i) förvarar skjutvapen, *ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin* åt någon annan utan att *ett* föreskrivet tillstånd till förvaringen finns, eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska *det* inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition, *ljuddämpare eller*

³¹ Senaste lydelse 2014:894.

vapenmagasin, eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

Till ansvar för otillåten förvaring av skjutvapen åt någon annan döms det inte om gärningen är belagd med straff enligt 1 eller 1 a §.

4 §³²

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen *eller* ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

5 §³³

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för *vapnet eller ammunitionen* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras *förverkad*.

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för *att förklara egendomen förverkad* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som hör till vapnet förklaras *förverkade*.

Det som föreskrivs i första stycket om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

7 §³⁴

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen *eller* ammunition till Polismyndigheten, får åtal mot honom eller henne för olovligt innehav av *vapnet eller ammunitionen* väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* till Polismyndigheten, får åtal för olovligt innehav av *egendomen* väckas mot honom eller henne av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

³² Senaste lydelse 2000:1257.

³³ Senaste lydelse 2014:894.

³⁴ Senaste lydelse 2014:591.

11 kap.1 §³⁵

Regeringen får meddela föreskrifter om

a) att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen ska tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) att anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen ska understiga ett visst värde eller att vapnet ska vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet ska anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen, *ljuddämpare eller vapenmagasin* som lämnats över från staten till

– statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,

– den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

– frivilliga försvarsorganisationer,

d) att tillstånd ska krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) att den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte ska använda vapnet endast i Sverige, ska anmäla detta till Polismyndigheten,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige,

g) storleken på de avgifter som får tas ut enligt 2 kap. 19 §, och

h) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla införsel av skjutvapen som lämnats över från staten till statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, eller ammunition till sådana vapen.

h) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla införsel av skjutvapen som lämnats över från staten till statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, eller ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* till sådana vapen.

³⁵ Senaste lydelse 2020:81.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

- a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,
- b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,
- c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan *handel*,

c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition, krav på vapenhandlare och vapenmäklare att föra register* och vad som i övrigt ska gälla vid sådan *verksamhet*,

d) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin*,

f) de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,

g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,

h) förutsättningar för och förfaringsätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige ska få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,

i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land ska underrätta den staten om förvärvet,

j) kraven för auktorisation enligt 2 kap. 17 §, och

k) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen *och* ammunition.

k) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin*.

Lydelse enligt prop. 2019/20:200

Föreslagen lydelse

3 §

Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, Försvarmakten får i enskilda fall besluta att lagen inte ska gälla skjutvapen *och* ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom

Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, Försvarmakten får i enskilda fall besluta att lagen inte ska gälla skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som innehas av en främmande inom

ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell kris-
hantering.

mande stats militära styrka som be-
finner sig i Sverige inom ramen för
internationellt militärt samarbete
eller internationell krishantering.

Prop. 2020/21:42

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2021.

2. Den som innehar eller förvarar vapenmagasin som det krävs tillstånd för enligt 2 kap. 1 § eller 5 kap. 3 § i den nya lydelsen får inneha eller förvara magasinen utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

3. Den som yrkesmässigt förmedlar skjutvapen eller ammunition som det krävs tillstånd för enligt 2 kap. 1 § i den nya lydelsen får bedriva sådan verksamhet utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

4. Bestämmelsen i 2 kap. 5 a § i den nya lydelsen tillämpas inte vid förnyelse av tidsbegränsade tillstånd som avser sådana vapen som anges i Kategori A punkterna 6–8 i bilaga I del II till rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, och som har registrerats i vapenregistret före den 13 juni 2017.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

*dels att rubriken närmast före 21 § ska lyda ”Tillsyn och registrering”,
dels att det ska införas tre nya paragrafer, 21 a–c §§, av följande lydelse.*

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 a §

Den myndighet som prövar frågor om tillstånd enligt 16 § att hantera ammunition ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över personer och organisationer som har meddelats ett sådant tillstånd. Registret ska även innehålla uppgift om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd samt om personer som har godkänts som föreståndare för verksamheten.

21 b §

Ett register enligt 21 a § ska ha till ändamål att

- 1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och*
- 2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till ammunition.*

21 c §

Bestämmelserna i 21 a och 21 b §§ kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer

¹ Jfr rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Vid behandling av personuppgifter enligt 21 a och 21 b §§ gäller lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen, om inte något annat följer av denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2021.

3 Ärendet och dess beredning

Inom EU finns bestämmelser om kontroll av vapen i rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, kallat vapendirektivet, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, kallat 2008 års ändringsdirektiv. I maj 2017 antogs ett nytt direktiv, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, kallat ändringsdirektivet. Ändringsdirektivet och rättelse till det direktivet finns i *bilaga 1* respektive *bilaga 2*.

Genomförandet av ändringsdirektivet innebär bl.a. en reglering av vapenmagasin i vapenlagen. Frågan om en sådan reglering har emellertid varit aktuell under en längre tid. Förslag lämnades i betänkandet Skärpningar i vapenlagstiftningen (SOU 2013:7) men de förslagen har inte lett till någon lagstiftning. Även frågan om att utvidga möjligheterna att få tillstånd till att använda ljuddämpare har förekommit under flera års tid. Jägarnas Riksförbund och Svenska Jägareförbundet har exempelvis framfört att kravet på tillstånd bör förändras eller tas bort (Ju2015/04145/L4 och Ju2016/02691/L4).

Chefen för Justitiedepartementet gav den 3 april 2017 en utredare i uppdrag att överväga hur ändringsdirektivet skulle genomföras i svensk rätt, analysera hur svensk rätt förhåller sig till ändringsdirektivet samt lämna förslag på de författningsändringar som visar sig nödvändiga på grund av tvingande regler från EU. En utgångspunkt för uppdraget var att – så långt det bedömdes möjligt och ändamålsenligt – upprätthålla nuvarande skyddsnivå i lagstiftningen, samtidigt som de författningsändringar som föreslås inte ska vara onödigt betungande för enskilda tillståndsinnehavare. I uppdraget ingick även att ta ställning till om och i så fall i vilken utsträckning det finns anledning att ändra tillståndsprövningen för någon eller några av de vapendelar som jämföras med skjutvapen. Utredaren överlämnade i januari 2018 promemorian Genomförandet av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1), i det följande kallad genomförandepromemorian. Några av förslagen i promemorian var att alla löstagbara magasin skulle regleras och att ljuddämpare inte längre skulle jämföras med skjutvapen.

Efter att promemorian remissbehandlats togs lagrådsremissen Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv fram. I lagrådsremissen begränsades förslagen till att endast omfatta de förslag som genomförde ändringsdirektivet i svensk rätt. Förslagen om ändring i tillståndsprövningen för ljuddämpare behandlades därför inte i lagrådsremissen. Förslaget om reglering av vapenmagasin begränsades till att endast omfatta vissa vapenmagasin. I februari 2019 beslutade regeringen att inhämta Lagrådets yttrande över lagrådsremissen.

I juli 2019 togs en ny departementspromemoria om regleringen av vapenmagasin fram, Reglering av vapenmagasin, i det följande kallad vapenmagasinpromemorian. Regeringen gick dock inte vidare med promemorians förslag i det skedet. Med anledning av i första hand Polismyndighetens synpunkter på förslaget beslutade regeringen i stället i november 2019 en ny lagrådsremiss med förslag som innebar att alla

löstagbara magasin oavsett kapacitet och storlek skulle omfattas av vapenlagens tillämpningsområde. Lagrådets yttrande över förslagen inhämtades och i december 2019 beslutade regeringen propositionen *Reglering av vapenmagasin* (prop. 2019/20:58). Riksdagen avlog propositionen i april 2020.

Regeringen beslutade därefter den 3 september 2020 att inhämta Lagrådets yttrande över lagrådsremissen *Reglering av ljuddämpare och vissa vapenmagasin*. I den lagrådsremissen behandlas förslagen i promemorian *Reglering av vapenmagasin* och de förslag i Ds 2018:1 som gäller reglering av vapenmagasin och andra vapendelar samt den sistnämnda promemorians förslag om omprövning av tillstånd till kategori A-vapen.

En sammanfattning av promemoriorna finns i *bilaga 3*. Promemoriornas lagförslag finns i *bilaga 4*. Promemoriorna har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. Remissvaren finns tillgängliga i Justitiedepartementet (Ju2018/00480/L4 och Ju2019/02475/L4).

I denna proposition behandlas lagförslagen i lagrådsremissen *Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv och lagförslagen i lagrådsremissen Reglering av ljuddämpare och vissa vapenmagasin*.

Riksdagen har tillkännagett för regeringen det som utskottet anför om att avskaffa kravet på särskilt tillstånd för ljuddämpare (bet. 2018/19:JuU29, punkt 13, rskr. 2018/19:298). Enligt tillkännagivandet ska innehavet för ljuddämpare i stället regleras på samma sätt som innehav av ammunition (se bet. 2018/19:JuU29 s. 39). Riksdagen har vidare tillkännagett för regeringen att genomförandet av 2017 års ändringsdirektiv i svensk lagstiftning inte ska gå längre än vad direktivet kräver i de delar som riskerar att försämra eller i onödan försvåra för laglydiga jägare och sportskyttar (bet. 2019/20:JuU33, punkt 10, rskr. 2019/20:304). Riksdagen har även två gånger tillkännagett för regeringen att reglerna för innehav av helautomatiska vapen och enhandsvapen bör förenklas och att man bör överväga att slopa kravet på förnyande av tillstånd vart femte år (bet. 2018/19:JuU29, punkt 15, rskr. 2018/19:298 och bet. 2019/20:JuU33, punkt 12, rskr. 2019/20:304). Genom förslagen i denna proposition anser regeringen att tillkännagivandena är slutbehandlade.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 7 februari 2019 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 6*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 7*. Därefter beslutade regeringen den 3 september 2020 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 8*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 9*. Regeringen har i allt väsentligt följt Lagrådets förslag och synpunkter som behandlas i avsnitt 6.1, 8.2.1 och 11 samt i författningskommentaren. I förhållande till lagrådsremissernas lagförslag har även vissa språkliga och redaktionella ändringar gjorts.

4 Genomförandet av 2017 års ändringsdirektiv

Vapendirektivet trädde i kraft för medlemsstaterna den 1 januari 1993 och innehåller bestämmelser som delvis harmoniserar lagstiftningen om skjutvapen och om hur förflyttning av vapen inom EU ska ske. Vapendirektivet anger de minsta krav som medlemsstaternas lagstiftning ska uppfylla men tillåter dessa att hålla en högre skyddsnivå. Genom 2008 års ändringsdirektiv anpassades vapendirektivet till FN:s vapenprotokoll (resolution 53/111) och vissa krav skärptes för att åtgärda brister i vapendirektivet som kommissionen påtalat (KOM [2000] 837). Genomförandena av vapendirektivet och 2008 års ändringsdirektiv i svensk rätt har främst inneburit skärpning av kraven för tillstånd till innehav av ammunition, krav på märkning av skjutvapen, vapendelar och förpackningar med ammunition samt ändringar av kraven för att föra in skjutvapen och ammunition till Sverige och för att överföra sådan egendom till annan medlemsstat (prop. 1995/96:52 och prop. 2010/11:72).

Det nu aktuella ändringsdirektivet, som antogs 2017, har till huvudsyfte att motverka att skjutvapen missbrukas för brottslig verksamhet. Genom ändringsdirektivet skärps vapendirektivets krav på bl.a. märkning, reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet, underårigas förvärv och innehav av skjutvapen, registerföring, system för övervakning under tillståndstiden, kontroll av distanshandel, förbud för förvärv och innehav av vissa vapen och viss ammunition, omprövning av tillstånd, reglering av vapenmagasin och andra vapendelar och utbyte av information mellan medlemsstaterna.

Den svenska regleringen av skjutvapen och ammunition håller en hög skyddsnivå och uppfyller i många avseenden redan de utökade krav som ställs genom ändringsdirektivet. För att genomföra ändringsdirektivet fullt ut krävs dock vissa författningsändringar. I denna proposition behandlas i huvudsak de delar av genomförandet som kräver ändringar i lag. Det rör sig i stort om utökade krav på märkning och registerföring, tillståndskrav för vapenmäklarverksamhet, åtgärder för att motverka vissa vapen och reglering av vapenmagasin. I övriga delar kommer genomförandet ske på lägre författningsnivå. En utgångspunkt i genomförandet är att regleringen inte ska vara onödigt betungande för dem som legalt innehar eller använder vapen.

5 Utökade krav på märkning för att identifiera skjutvapen och vapendelar

Genom ändringsdirektivet införs krav på medlemsstaterna att, när det gäller skjutvapen som tillverkats i eller importerats till EU den 14 september 2018 eller senare, säkerställa att alla skjutvapen eller väsentliga delar som släpps ut på marknaden har försetts med en tydlig, permanent och unik märkning (artikel 4.1 a). Märkningen ska ske utan

dröjsmål efter tillverkning och senast innan produkterna släpps ut på marknaden, eller utan dröjsmål efter import till EU. Dessa krav på märkning gällde tidigare endast vid tillverkning. Obrukbara vapen omfattades tidigare inte av direktivet och därmed inte heller av kravet på märkning.

Den närmare regleringen av märkningen av skjutvapen och väsentliga delar finns i artikel 4.2. Där framgår att den unika märkningen som avses i artikel 4.1 a ska inbegripa tillverkarens namn eller varumärkesnamnet, landet eller platsen för tillverkningen, serienumret och tillverkningsåret, om detta inte redan framgår av serienumret, samt om möjligt modellen. Märkningskravet enligt direktivets tidigare lydelse omfattade samtliga dessa uppgifter utom modellen.

Av artikel 4.2 första stycket sista meningen framgår att om en väsentlig del är för liten för att kunna märkas i enlighet med artikel 4.2 första meningen ska den märkas med åtminstone ett serienummer eller en alfanumerisk eller digital kod.

Enligt artikel 4.2 andra stycket ska märkningskraven för skjutvapen och väsentliga delar som är av särskilt stort historiskt värde fastställas i enlighet med nationell rätt.

Enligt artikel 4.2 femte stycket ska medlemsstaterna, när skjutvapen eller väsentliga delar överförs från en statlig depå till permanent civilt bruk, se till att vapnet eller de väsentliga delarna förses med den unika märkning som föreskrivs i artikel 4.1 och som tillåter identifiering av den enhet från vilken överföring har skett. Enligt direktivets tidigare lydelse krävdes endast en lämplig unik märkning som tillät en stat att identifiera det överlåtande landet.

5.1 Krav på märkning vid tillverkning

Regeringens förslag: Vid tillverkning ska en vapendel som är för liten för att kunna märkas på vanligt sätt märkas med åtminstone ett serienummer eller liknande.

Genomförandepromemorians förslag: I promemorian lämnas inte något förslag på ändring av märkningskravet vid tillverkning.

Remissinstanserna: *Svenska Jägareförbundet* anser att direktivets möjlighet att märka en väsentlig vapendel med en begränsad mängd information som serienummer bör utnyttjas i de fall då vapendelen är så liten att de uppgifter som normalt ska vara med inte får plats. *Polismyndigheten* framför att det även kan finnas fördelar att utöka kraven på märkning med modellbeteckning eftersom det kan ha avgörande betydelse för att myndigheten snabbt och effektivt ska kunna bestämma ett skjutvapens egenskaper och kunna avgöra om vapnet är lämpligt för sitt ändamål och i förhållande till kontroll- och säkerhetsaspekter.

Skälen för regeringens förslag

De nuvarande bestämmelserna om märkning infördes den 1 juli 2011 i syfte att genomföra bestämmelserna i FN:s vapenprotokoll och 2008 års ändringsdirektiv. I flera avseenden infördes dock mer långtgående krav på

Prop. 2020/21:42 märkning än vad FN:s vapenprotokoll och 2008 års ändringsdirektiv krävde. Ändringsdirektivets krav på märkning vid tillverkning är därför i huvudsak redan uppfyllda i svensk rätt.

Märkning av små vapendelar

Enligt nuvarande bestämmelser ska den som tillverkar ett skjutvapen som är avsett att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne, förse vapnet med en unik märkning som omfattar tillverkarens namn, landet och platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsår inte framgår av serienumret. Detsamma gäller vid tillverkning av vapendelar och obrukbara vapen. *Svenska Jägareförbundet* anser att man härutöver bör utnyttja direktivets möjlighet att märka en väsentlig vapendel med en begränsad mängd information som t.ex. serienummer i de fall då vapendelen är så liten att de uppgifter som normalt ska vara med inte får plats.

Det kan noteras att en vapendel som är för liten för att märkas på vanligt sätt enligt ändringsdirektivet ska märkas med åtminstone ett serienummer eller en alfanumerisk eller digital kod. För att genomföra ändringsdirektivet fullt ut föreslås därför att en undantagsbestämmelse införs i vapenlagen (1996:67).

Vid tillverkning av skjutvapen ska märkningen vara placerad på ett antal olika vapendelar, som närmare anges i 2 a kap. 2 § vapenlagen. Möjligheten till undantag bör därför införas i denna paragraf. Bestämmelsen som reglerar märkning av vapendelar vid tillverkning, 2 a kap. 4 § vapenlagen, bör formuleras om så att möjligheten till undantag även gäller vid tillverkning av en separat vapendel.

Den som uppsåtligen bryter mot bestämmelserna om märkning i bl.a. 2 a kap. 2 och 4 §§ döms för brott mot vapenlagen enligt 9 kap. 1 b §. Genom ändringarna i 2 a kap. 2 och 4 §§ omfattas även situationen när någon uppsåtligen bryter mot bestämmelsen om att en vapendel som är för liten för att kunna märkas på vanligt sätt åtminstone ska märkas med ett serienummer eller liknande.

Märkning med modellbeteckning

Polismyndigheten framför att märkning med modellbeteckning skulle vara värdefullt för att snabbt och effektivt kunna bestämma ett skjutvapens egenskaper och kunna avgöra om vapnet är lämpligt för sitt ändamål. Märkning med modellbeteckning är inte tvingande enligt ändringsdirektivet och det är därför upp till varje medlemsstat att bestämma om modell ska ingå i märkningen. Sverige har för närvarande inget krav på att märkning ska omfatta modell. Med hänsyn till att det är förenat med svårigheter att på ett rättssäkert sätt beskriva i vilka situationer som märkning med modellbeteckning är påkallad och att överträdelse av reglerna om märkning är straffbelagda bör ett sådant krav inte införas.

5.2 Krav på märkning vid införsel till Sverige från en stat utanför EU

Prop. 2020/21:42

Regeringens förslag: När vapen eller vapendelar förs in till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska de förses med samma unika märkning som krävs vid tillverkning.

Genomförandepromemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De flesta av remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget. *Svenska Vapensamlarföreningen* anser att samlarvapen inte ska behöva märkas med annan permanent märkning än originalmärkningen vid import till Sverige eftersom ytterligare krav på märkning innebär att alla historiskt värdefulla vapen skadas permanent. *Svenska Jägareförbundet* anser att den möjlighet till undantag som finns när det gäller märkningskrav för skjutvapen och väsentliga delar med stort historiskt värde bör utnyttjas.

Skälen för regeringens förslag

Vid införsel ska skjutvapen och vapendelar förses med samma unika märkning som vid tillverkning

Enligt nuvarande bestämmelser gäller mindre stränga krav på märkning vid införsel än vid tillverkning.

För att uppfylla ändringsdirektivets krav måste skjutvapen och vapendelar som förs in i Sverige från en stat utanför EU förses med samma unika märkning som krävs vid tillverkning. Kravet bör ersätta den nuvarande bestämmelsen i 2 a kap. 7 § vapenlagen om att vapen och vapendelar vid införsel ska ha en unik märkning med identifikationsnummer eller annan uppgift som gör det möjligt att identifiera dem. Härutöver gäller sedan tidigare att märkningen ska visa att det importerade föremålet har förts in till Sverige och året för införseln. Den bestämmelsen infördes för att uppfylla FN:s vapenprotokoll.

Enligt nuvarande reglering i 2 a kap. 7 § vapenlagen har den som för in vapen eller sådana vapendelar som omfattas av märkningskravet en månad på sig att se till att föremålet har den märkning som krävs. Tidsfristen får anses uppfylla ändringsdirektivets krav på att vapnet eller vapendelen ska ha försetts med föreskriven märkning utan dröjsmål efter import till unionen.

Märkningskrav på skjutvapen och vapendelar som är av särskilt stort historiskt värde

Enligt ändringsdirektivet är det upp till varje medlemsstat att bestämma vilket krav på märkning vid införsel som ska gälla för vapen och vapendelar av särskilt stort historiskt värde.

Svenska Vapensamlarföreningen anser att det bör fastslås att samlarvapen inte behöver märkas med annan permanent märkning än originalmärkningen. Att ställa krav på ytterligare märkning skulle enligt föreningen innebära att alla historiskt värdefulla vapen skadas permanent

vid import till Sverige. Även *Svenska Jägareförbundet* anser att möjligheten till undantag för skjutvapen och vapendelar med stort historiskt värde bör utnyttjas.

Vapenlagen gäller inte vapen som är tillverkade före 1890 och som inte är avsedda för gastäta enhetspatroner. Äldre samlarvapen omfattas således inte av märkningsbestämmelserna vid t.ex. införsel. I övrigt gör svensk vapenlagstiftning i princip ingen skillnad mellan historiska vapen, samlarvapen eller andra vapen. Det sedan tidigare gällande kravet på märkning som visar att vapnet har förts in i Sverige och året för införseln gäller alltså även samlarvapen.

Genom ändringsdirektivet ska märkningen innehålla fler uppgifter jämfört med tidigare. Syftet med märkningen är att öka möjligheten att identifiera och spåra skjutvapen. Detta skäl gör sig i många fall gällande även för historiska vapen och samlarvapen. Regeringen anser därför att det fortfarande finns skäl att ställa samma höga krav på märkning av dessa vapen.

5.3 Märkning av skjutvapen och vapendelar som överläts från staten till någon annan för permanent civilt bruk

Regeringens förslag: När vapen och vissa vapendelar överläts från staten till någon annan för permanent civilt bruk ska de förses med samma unika märkning som vid tillverkning. Vapendelar ska också, på samma sätt som vapen, ha en unik märkning där det framgår att de har överlåtits från en svensk myndighet.

Genomförandepromemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås inte att vapendelar ska omfattas av kravet på att ha en unik märkning där det framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 2 a kap. 5 § vapenlagen ska den myndighet som överläter vapen från staten till annan för permanent civilt bruk se till att vapnet har en unik märkning varav framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet. Enligt ändringsdirektivet ska även vissa vapendelar märkas på detta sätt. Bestämmelsen bör därför utvidgas så att detta krav även gäller vapendelar. För att uppfylla ändringsdirektivets krav i övrigt vid överföring från staten till permanent civilt bruk måste vapen och vissa vapendelar även märkas med samma uppgifter som det föreslås att vapen och vissa vapendelar ska märkas med vid såväl tillverkning som införsel.

5.4 Märkningskrav på vapen och vapendelar som förs in av staten

Prop. 2020/21:42

Regeringens förslag: Märkningskravet vid införsel ska omfatta skjutvapen som förs in för statens räkning.

Genomförandepromemorians förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Vapendirektivet är inte tillämpligt på vapen och ammunition som förvärvas eller innehas av staten. Vid genomförandet av 2008 års ändringsdirektiv valde regeringen trots det att låta märkningskravet vid tillverkning gälla även skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten. Till stöd för detta anfördes bl.a. att det är angeläget att samtliga skjutvapen och vapendelar, även sådana som tillverkas för staten, kan spåras på ett förhållandevis enkelt sätt och att syftet med att märka skjutvapen skulle kunna gå delvis förlorat om bara civila vapen omfattas av bestämmelserna. Vidare angavs att det mot den bakgrunden framstod som både rimligt och ändamålsenligt att även skjutvapen och vapendelar som tillverkas för staten skulle omfattas av kravet på märkning (prop. 2010/11:72 s. 23 f.). Trots att kravet på spårbarhet gör sig lika starkt gällande vid införsel av vapen och vapendelar för statens räkning omfattar reglerna om märkning inte sådan egendom. Lagstiftningen skulle bli mer konsekvent om kravet på märkning vid införsel även gällde införsel för statens räkning. Detta gäller särskilt som det föreslås att vapen och vapendelar vid införsel ska förses med samma unika märkning som krävs vid tillverkning. Bestämmelsen i 1 kap. 8 § vapenlagen bör därför justeras så att reglerna om märkning vid införsel blir tillämpliga även på vapen och vapendelar som förs in till Sverige för statens räkning.

6 Reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet

6.1 Tillståndsplikt för vapenmäklare

Regeringens förslag: Att bedriva vapenmäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition ska kräva tillstånd enligt vapenlagen på motsvarande sätt som i dag gäller för vapenhandlarverksamhet med skjutvapen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vad som ska gälla vid vapenmäklarverksamhet. Vidare ska regeringen få meddela undantag från kravet på tillhandahållandetillstånd enligt lagen om krigsmateriel när det gäller vapenmäklarverksamhet som kräver tillstånd enligt vapenlagen.

Genomförandepromemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås inte något bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om vad som ska gälla vid vapenmäklarverksamhet.

Remissinstanserna: *Inspektionen för strategiska produkter (ISP)* anser att det även i fortsättningen bör krävas tillstånd enligt lagen (1992:1300) om krigsmateriel för viss vapenmäklarverksamhet. *Umeå universitet, Svenska Jägarförbundet, Naturvårdsverket* och *Sveriges Jordägareförbund* efterfrågar förtydligande om vad som avses med vapenmäklarverksamhet.

Skälen för regeringens förslag

Genom ändringsdirektivet införs krav på medlemsstaterna att inrätta ett system för reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet (artikel 4.3). Systemet ska inbegripa åtminstone

- registrering av vapenhandlare och vapenmäklare som är verksamma på den medlemsstatens territorium,
- licens eller tillstånd för vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet på den medlemsstatens territorium, och
- en prövning av den berörda vapenhandlaren eller vapenmäklaren personliga och yrkesmässiga integritet och relevanta förmåga (i fråga om juridiska personer gäller prövningen både den juridiska personen och den fysiska person eller de personer som leder företaget).

När det gäller vapenhandlare fanns sedan tidigare krav på tillstånd och tillståndsprövning genom artiklarna 4.3 och 4 b i lydelsen enligt 2008 års ändringsdirektiv. Kraven på vapenhandlare har genomförts främst genom bestämmelser i vapenlagen (1996:67), lagen om krigsmateriel och lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor. I vapenlagen regleras traditionell handel med skjutvapen och vissa delar till sådana vapen och verksamheter som ser över eller reparerar skjutvapen eller vissa delar till vapnen. I lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel regleras sådan vapenhandlarverksamhet som består av handel och annan hantering av ammunition.

Det som är nytt är alltså krav på tillstånd och tillståndsprövning för vapenmäklarverksamhet och krav på registrering av vapenhandlare och vapenmäklare. Registreringskravet behandlas i avsnitt 9.1. I detta avsnitt behandlas kravet på tillstånd för vapenmäklarverksamhet.

Befintlig reglering om tillstånd för vapenmäklarverksamhet

I artikel 1.10 i vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet definieras vapenmäklare som varje fysisk eller juridisk person, med undantag av vapenhandlare, vars näringsverksamhet helt eller delvis består i något av följande:

- förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition,
- arrangera överföringen av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition inom en medlemsstat, från en medlemsstat till en annan medlemsstat, från en medlemsstat till ett tredjeland eller från ett tredjeland till en medlemsstat.

Det finns inte någon reglering i svensk rätt som specifikt avser vapenmäklarverksamhet. I lagen om krigsmateriel finns dock bestämmelser med krav på tillstånd och tillståndsprövning som träffar sådan verksamhet.

Enligt 4 § första stycket lagen om krigsmateriel krävs tillstånd för att här i landet bedriva verksamhet som avser ”tillhandahållande” av krigsmateriel. Samtliga skjutvapen och särskilt utformade vapendelar till sådana skjutvapen, förutom slätborrade skjutvapen för jakt eller sportskytte (hagelgevär), och all ammunition som omfattas av vapendirektivet utgör krigsmateriel (se artikel 1.1–3 och bilaga 1 till vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet jämfört med bilagan till förordningen [1992:1303] om krigsmateriel). De förfaranden med skjutvapen och ammunition som definitionen av vapenmäklarverksamhet omfattar faller enligt regeringen in under uttrycket tillhandahållande i lagen om krigsmateriel.

För utförelse av krigsmateriel från Sverige krävs, utöver tillhandahållandetillstånd, ett särskilt utförelsetillstånd enligt 6 § lagen om krigsmateriel. Enligt 5 § samma lag krävs också tillstånd i varje enskilt fall när krigsmateriel som finns i utlandet tillhandahålls till någon i utlandet.

Tillhandahållandetillstånd prövas av ISP. I de flesta fall prövas även ansökan om utförelse av ISP. I vissa fall, vilka anges i 11 § förordningen om krigsmateriel, ska ansökan om utförelsetillstånd emellertid prövas av Polismyndigheten. Vid all tillståndsprövning enligt lagen om krigsmateriel gäller, enligt 1 § andra stycket den lagen, att tillstånd får lämnas endast om det finns säkerhets- eller försvarspolitiska skäl för tillståndet och det inte strider mot Sveriges internationella förpliktelser eller Sveriges utrikespolitik i övrigt. Kravet enligt 1 § innebär bl.a. att tillståndsgivningen är avsedd att vara mycket restriktiv.

Vapenmäklarverksamhet ska kräva tillstånd enligt vapenlagen på motsvarande sätt som vapenhandlarverksamhet

Även om vapenmäklarverksamhet omfattas av krav på tillstånd enligt lagen om krigsmateriel är frågan om det är tillräckligt för att uppfylla ändringsdirektivets krav på tillstånd och tillståndsprövning.

För det första kan konstateras att lagen om krigsmateriel, till skillnad från vapendirektivet, inte omfattar slätborrade skjutvapen för jakt eller sportskytte. Sådana vapen omfattas däremot av vapenlagen.

Vidare kan konstateras att tillståndsprövningen enligt ändringsdirektivet ska omfatta en prövning av vapenmäklarens personliga och yrkesmässiga integritet och relevanta förmåga, medan det i lagen om krigsmateriel endast ställs krav på prövning av om det föreligger säkerhets- eller försvarspolitiska skäl.

ISP anser att tillståndsprövningen enligt lagen om krigsmateriel inte lever upp till ändringsdirektivets krav och att vapenmäklarverksamhet därför bör omfattas av bestämmelserna om tillstånd i vapenlagen. ISP anser dock att det finns skäl att begränsa vapenmäklartillstånd enligt vapenlagen till att gälla vissa vapentyper och vissa mottagare, närmare bestämt vapen som inte är helautomatiska eller särskilt utformade för militär användning och som inte förmedlas till statliga mottagare inom eller utom landet. Övriga vapen anser ISP alltså bör vara underkastade tillståndskrav enligt lagen om krigsmateriel, med följd att ISP förblir

tillstånds- och tillsynsmyndighet. Som skäl för det anför ISP att hel-automatiska vapen eller vapen utformade för militär användning, som inte förmedlas till statliga mottagare, har ett mycket begränsat legalt användningsområde. Det saknas därför enligt ISP anledning att tillåta verksamhet som förmedlar sådana vapen annat än om det finns säkerhets- eller försvarspolitiska skäl.

Tillståndsprövningen enligt lagen om krigsmateriel är visserligen avsedd att vara mycket restriktiv. Den saknar dock element som krävs enligt ändringsdirektivet. Som exempel innefattar prövningen inte någon bedömning av sökandens lämplighet och ISP har i linje med det inte tillgång till belastningsregistret eller misstankeregistret och inte någon möjlighet att begära in läkarintyg. Regeringen anser därför, liksom ISP, att tillståndsprövning enligt lagen om krigsmateriel inte är någon garanti för att de tillstånd som beviljas är förenliga med vapendirektivet.

Tillståndsprövningen för vapenhandlare enligt vapenlagen, som enligt 2 kap. 10 § den lagen går ut på att tillstånd ska meddelas endast den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet, motsvarar däremot ändringsdirektivets krav på en prövning av personlig och yrkesmässig integritet och relevant förmåga. I fråga om juridiska personer ska prövningen enligt vapenlagen, utom när det gäller kravet på kunskap, dessutom avse de fysiska personer som har ett betydande inflytande över den juridiska personen. Detta motsvarar ändringsdirektivets krav på att prövningen även ska avse den eller de personer som leder verksamheten.

För att klart uppfylla ändringsdirektivets krav på tillstånd bör vapenmäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition enligt regeringen omfattas av krav på tillstånd och tillståndsprövning enligt vapenlagen på motsvarande sätt som gäller för vapenhandlarverksamhet med skjutvapen. Av samma skäl bör kravet på tillstånd enligt vapenlagen inte begränsas till vissa vapen på det sätt som ISP föreslår. Det bör dock påpekas att i de fall mäklarverksamhet innefattar utförelse av krigsmateriel kommer det även fortsatt krävas tillstånd av ISP enligt 6 § lagen om krigsmateriel. Det kommer dessutom krävas tillstånd enligt 5 § samma lag för att tillhandahålla krigsmateriel som finns i utlandet till någon i utlandet. Vid all utförelse av krigsmateriel eller tillhandahållande av krigsmateriel som finns i utlandet kommer således även fortsättningsvis krävas att det finns säkerhets- eller försvarspolitiska skäl och att tillstånd inte skulle strida mot Sveriges internationella förpliktelser eller Sveriges utrikespolitik i övrigt.

Vissa krav på vapenhandlare som har tillstånd enligt vapenlagen ska även gälla för vapenmäklare

Eftersom vapenmäklarverksamhet enligt regeringens förslag ska kräva tillstånd enligt vapenlagen bör även de flesta andra bestämmelser som anknyter till tillståndskravet utvidgas till att omfatta vapenmäklarverksamhet.

Det innebär att kraven enligt 2 kap. 10 a–c §§ vapenlagen på att juridiska personer som driver handel med skjutvapen ska ha en av Polismyndigheten godkänd föreståndare och, i vissa fall, en ersättare bör gälla även beträffande vapenmäklarverksamhet. Likaså bör återkallelse av till-

stånd att bedriva vapenmäklarverksamhet ske på samma grunder som återkallelse av vapenhandlartillstånd enligt 6 kap. 3 § vapenlagen. Vidare bör möjligheten för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att enligt 11 kap. 2 § c vapenlagen meddela närmare föreskrifter om kraven på kunskap för att få driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan handel även gälla för vapenmäklarverksamhet.

Dessutom bör möjligheten för regeringen enligt 4 § tredje stycket lagen om krigsmateriel att meddela undantag från kravet på tillhandahållandestånd för vapenhandlarverksamhet som regleras genom vapenlagen utvidgas till att omfatta vapenmäklarverksamhet. På så sätt kommer det finnas möjlighet att undvika krav på både vapenmäklartillstånd enligt vapenlagen och tillhandahållandestånd enligt lagen om krigsmateriel.

Vad är en vapenmäklare?

Svenska Jägareförbundet, Umeå universitet, Naturvårdsverket och Sveriges Jordägareförbund anser att det är otydligt vad som avses med vapenmäklare. Svenska Jägareförbundet och Umeå universitet framhåller bl.a. att det inte är tydligt om begreppet omfattar jakt- och skytteklubbar och andra aktörer, såsom Blocket.se, som tillhandahåller vapenannonser.

Ändringsdirektivets definition av vapenmäklare avser fysiska och juridiska personer vars näringsverksamhet helt eller delvis består av att förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition. Vidare omfattar direktivets definition dem vars näringsverksamhet helt eller delvis består av att arrangera överföring av skjutvapen, vapendelar eller ammunition inom landet eller mellan olika länder.

Utifrån denna definition kan man enligt regeringen dra slutsatsen att den som endast förmedlar enstaka affärer inte är att betrakta som en vapenmäklare. Vidare kan inte personer eller företag som endast tillhandahåller annonser, utan att på andra sätt bidra till transaktioner, anses arrangera transaktioner och träffas av vapenmäklareregleringen. Inte heller kan personer eller företag som endast anlitas för att utföra transporter av skjutvapen, sådana vapendelar som jämföras med skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition betraktas som vapenmäklare.

Med anledning av synpunkterna om att vapenmäklarbegreppet är otydligt och att regeringen i avsnitt 6.2 föreslår att vapenmäklarverksamhet utan tillstånd ska straffbeläggas, bör vad som är mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition framgå av lagtexten. Regeringen föreslog i lagrådsremissen en definition som var utformad med ändringsdirektivet som förebild. *Lagrådet* föreslår emellertid en lydelse som enligt Lagrådet får anses vedertagen i svensk författningstext, nämligen yrkesmässig förmedling. Regeringen instämmer i att en sådan definition bör användas. Yrkesmässig förmedling förekommer redan i andra delar av förslaget (se t.ex. 2 kap. 9 §) och omfattar enligt regeringens bedömning de verksamheter som ändringsdirektivet avser. Den närmare gränsdragningen kring vad som ska anses utgöra vapenmäklare respektive vapenmäklarverksamhet får emellertid ytterst avgöras i rättstillämpningen.

I anslutning till vapenmäklarbegreppet påpekar Lagrådet vidare att det inte alltid är så lätt att avgöra i vilken rättslig egenskap en mellanman agerar och att det kan vara svårt att i praktiken dra gränsen t.ex. mellan den som på uppdrag av köpare handlar ammunition och den som sammanför köpare med säljare för handel med ammunition; inte i något av fallen behöver det vara så att mellanmannen tar fysisk befattning med ammunitionen. Lagrådet anser mot den bakgrunden att det finns skäl att klargöra om den som yrkesmässigt förmedlar men även är ombud för en av parterna ska anses falla under tillståndskravet för mäklare eller om näringsidkaren då ska anses bedriva egen ammunitionshandel som inte kräver tillstånd enligt vapenlagen.

Regeringen anser att den grundsyn som gäller näringsidkare som bedriver mäklarverksamhet, dvs. att mäklaren ska vara en opartisk mellanman, även ska gälla vapenmäklare (jfr exempelvis 8 § andra stycket och 15 § fastighetsmäklarlagen [2011:666]). Det innebär att en vapenmäklare alltså inte bör åta sig att som ombud företräda en säljare gentemot en köpare eller en köpare gentemot en säljare. Om det bedrivs verksamhet som enligt normala bedömningsgrunder i realiteten är förmedling ska det dock för lagens tillämpning inte spela någon roll om vapenmäklaren också är ombud för någon av parterna.

6.2 Kriminalisering av vapenmäklarverksamhet utan tillstånd och yrkesmässig förmedling till personer som saknar tillstånd

Regeringens förslag: Att driva vapenmäklarverksamhet utan tillstånd ska vara straffbelagt på samma sätt som vapenhandlarverksamhet med skjutvapen utan tillstånd.

Det ska införas krav på vapenmäklare att kontrollera att den som vill köpa t.ex. skjutvapen, vissa vapendelar och ammunition har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. Yrkesmässig förmedling av sådan egendom till någon som inte har rätt att inneha den ska kriminaliseras.

Genomförandepromemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Kriminalisering av vapenmäklarverksamhet utan tillstånd

Enligt artikel 16 i vapendirektivet ska medlemsstaterna fastställa ett sanktionssystem för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas enligt direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

I enlighet med vapendirektivets krav på sanktioner är kravet på tillstånd för vapenhandel i 2 kap. 1 § vapenlagen straffbelagt genom bestämmelsen i 9 kap. 2 § f vapenlagen. Enligt den bestämmelsen döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet driver handel med skjutvapen utan

tillstånd till böter eller fängelse i högst sex månader. Att regeringen nu föreslår att vapenmäklarverksamhet – i enlighet med ändringsdirektivet – ska kräva tillstånd enligt 2 kap. 1 § vapenlagen talar för att även det kravet straffbeläggs. Eftersom vapenhandel och vapenmäklarverksamhet utan tillstånd framstår som lika straffvärda förfaranden finns det inte heller någon anledning att göra skillnad mellan kraven på tillstånd i detta avseende. Vidare kan noteras att viss vapenmäklarverksamhet utan tillstånd redan i dag är straffbelagd genom en straffbestämmelse i 25 § lagen om krigsmateriel. Enligt regeringen bör därför 9 kap. 2 § f vapenlagen utvidgas till att omfatta den som uppsåtligen eller av oaktsamhet yrkesmässigt förmedlar skjutvapen eller ammunition utan tillstånd.

I avsnitt 10 föreslår regeringen en övergångsbestämmelse gällande tillstånd för mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition.

Krav på vapenmäklare att kontrollera tillstånd samt kriminalisering av förmedling till personer som saknar tillstånd

Enligt 2 kap. 9 § vapenlagen får skjutvapen eller ammunition endast överlåtas till den som har tillstånd eller rätt att inneha vapnet eller ammunitionen. Vidare får skjutvapen och ammunition, enligt 3 kap. vapenlagen, endast lånas ut under vissa förutsättningar. Bestämmelserna är straffbelagda. Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet överlåter eller lånar ut skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet kan dömas för vapenbrott enligt 9 kap. 1 § vapenlagen, och den som uppsåtligen eller av oaktsamhet överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha den kan dömas för brott mot vapenlagen enligt 9 kap. 2 § första stycket e vapenlagen. Bestämmelserna innebär bl.a. att en vapenhandlare som överlåter skjutvapen eller ammunition har en skyldighet att kontrollera att den som vill köpa egendomen har tillstånd eller rätt att inneha den. I avsnitt 8.5 föreslås att 2 kap. 9 § vapenlagen även ska omfatta överlåtelse av vapenmagasin och ljuddämpare samt att överlåtelse av sådan egendom i strid med bestämmelsen ska kriminaliseras.

Både för att främja syftet bakom kraven på reglering av mäklarverksamhet enligt ändringsdirektivet – att motverka missbruk av vapen för brottslig verksamhet – och för att främja efterlevnaden av vapendirektivets krav på tillstånd för innehav av vissa skjutvapen och viss ammunition, bör även de vapenmäklare som förmedlar vapen eller ammunition vara skyldiga att kontrollera att köparen har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. En sådan bestämmelse är också i linje med den höga skyddsnivå som svensk vapenlagstiftning generellt sett har. Yrkesmässig förmedling av vapen och ammunition omfattas dock som regel inte av nu aktuella bestämmelser. Bestämmelsen i 2 kap. 9 § vapenlagen bör därför ändras så att det klart framgår att skjutvapen endast får yrkesmässigt förmedlas till den som har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. Vidare bör 9 kap. 1 § och 9 kap. 2 § första stycket e vapenlagen på motsvarande sätt ändras så att yrkesmässig förmedling av skjutvapen respektive ammunition till någon som inte har rätt att inneha egendomen kriminaliseras. Otillåten yrkesmässig förmedling av skjutvapen bör också kunna utgöra grovt eller synnerligen grovt vapenbrott enligt 9 kap. 1 a § vapenlagen. Vid bedömningen av om förmedling av vapen till någon som inte har rätt till

egendomen ska bedömas som grovt eller synnerligen grovt vapenbrott bör – på motsvarande sätt som gäller vid innehav, överlåtelse eller utlåning – särskilt beaktas antalet vapen som förmedlingen avsett och om det rör sig om vapen av särskilt farlig beskaffenhet.

7 Åtgärder för att motverka förbjudna skjutvapen

I artikel 6.1 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet stadgas att medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som klassificeras i kategori A. En sådan skyldighet gällde även enligt direktivets tidigare lydelse men omfattade då inte väsentliga delar. I artikel 6.1 anges också att medlemsstaterna ska säkerställa att skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som innehas olagligt i strid med detta förbud beslagtas.

De skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som omfattas av förbudet enligt artikel 6.1, dvs. som klassificeras i kategori A, framgår av bilaga 1 del II till direktivet. I bilagan delas de skjutvapen och andra föremål som omfattas av direktivet in i olika kategorier. Till kategori A, som kallas ”förbjudna skjutvapen”, hänförs sedan tidigare explosiva militära missiler och startlavetter, helautomatiska skjutvapen, skjutvapen maskerade som andra föremål samt vissa typer av ammunition. Genom ändringsdirektivet läggs fyra punkter till i kategori A enligt följande.

1. Automatiska skjutvapen som omvandlats till halvautomatiska skjutvapen.
2. Följande halvautomatiska skjutvapen med centralantändning:
 - Korta skjutvapen med vilka mer än 21 patroner kan avfyras utan omladdning (a), om
 - en laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner utgör en del av det skjutvapnet (i), eller
 - en löstagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner sätts in i det (ii).
 - Långa skjutvapen med vilka mer än 11 patroner kan avfyras utan omladdning (b), om
 - en laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner utgör en del av det skjutvapnet (i), eller
 - en löstagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner sätts in i det (ii).
3. Halvautomatiska långa skjutvapen (dvs. skjutvapen som ursprungligen är avsedda att avfyras från axeln) vars längd kan minskas till mindre än 60 cm utan att funktionaliteten går förlorad genom en vikbar kolv eller en kolv av teleskopisk typ eller genom en kolv som kan avlägsnas utan användning av verktyg.
4. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.

Tilläggen innebär bl.a. att vissa halvautomatiska skjutvapen som tidigare klassificerades i kategori B, dvs. skjutvapen för vilka det krävs tillstånd, klassificeras om till kategori A, dvs. förbjudna vapen.

Förutom att fler vapen klassificeras i kategori A innebär ändringsdirektivet att möjligheten till undantag från kravet på att förbjuda förvärv och innehav av föremål i kategorin inskränks. I vapendirektivets tidigare lydelse gavs medlemsstaterna en generell möjlighet att i särskilda fall bevilja tillstånd för skjutvapen och ammunition i kategori A, om det inte stred mot allmän ordning och säkerhet. Genom ändringsdirektivet togs den generella möjligheten till undantag bort. I stället anges i artikel 6.2–6.6 specifika ändamål för vilka medlemsstaterna under vissa förutsättningar och i undantagsfall får bevilja tillstånd.

Ett flertal remissinstanser, såsom *Eksjö kommun*, *Linköpings kommun*, *Skurups kommun*, *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet*, *Svenska Mångkampsförbundet*, *Svenska Pistolskytteförbundet* och *Svenska Vapenägares Förbund*, har invändningar mot den omklassificering som skett genom ändringsdirektivet. Sådana invändningar framförs också av ett flertal organisationer som har inkommit med spontana svar, främst skytteorganisationer såsom *Edsvalla Skytteförening*, *Föreningen Precisionskyttarna*, *Gustavsbergs Pistolskytteklubb*, *Gustavsbergs Dynamiska Skyttar*, *Kungsbacka-Wiske Sportskyttar*, *Lidingö Sportskytteklubb*, *Nätra Skyttegille*, *Rosersbergs PK*, *Sjöormens PK*, *Stockholms Militära och Polisiära Skytteförening*, *Ystads Pistolskytteklubb*, *Österlens Pistolskytteklubb* och *Svenska Western Skytteförbund*. Bland annat framförs att omklassificeringen av vissa halvautomatiska skjutvapen innebär problem vid internationellt tävlande för målskyttar, på grund av att vapen i kategori A inte får tas med på flygplan och att överföring av sådana vapen mellan medlemsstater är omgärdat av en omfattande byråkrati.

Med anledning av synpunkterna finns det anledning att poängtera att det vid genomförandet av ändringsdirektivet inte finns någon möjlighet att påverka den omklassificering som skett genom ändringsdirektivet. Förslagen i detta avsnitt är endast en följd av den omklassificering som gjorts och går inte utöver vad som krävs för att genomföra ändringsdirektivet i denna del. Vidare har regeringen inte anledning att generellt ta ställning till hur klassificeringen till de olika kategorierna ska göras, annat än när det föranleds av de framlagda förslagen.

7.1 Explosiva missiler och startlavetter ska regleras i vapenlagstiftningen

Regeringens förslag: Det ska uttryckligen anges i vapenlagen att explosiva missiler och startlavetter är föremål som jämföras med skjutvapen.

Genomförandepromemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås att explosiva ”militära” missiler ska jämföras med skjutvapen.

Remissinstanserna: *Sveriges Vapenägares Förbund* avstyrker förslaget och *Svenska Jägareförbundet* ställer sig frågande till det. *Statens*

Prop. 2020/21:42 *försvarshistoriska museer och Statens maritima och transporthistoriska museer* har inga invändningar mot förslaget men önskar förtydligande av vad som avses med explosiva missiler och startlavetter.

Skälen för regeringens förslag: Vapenlagens (1996:67) och vapenförordningens (1996:70) tillståndsreglering omfattar skjutvapen, föremål som enligt 1 kap. 3 § vapenlagen jämföras med skjutvapen och ammunition. Med skjutvapen förstås enligt 1 kap. 2 § vapenlagen vapen med vilka kulor, hagel, harpuner eller andra projektiler kan skjutas ut med hjälp av krutladdningar, kolsyre-laddningar, komprimerad luft eller andra liknande utskjutningsmedel. Enligt 1 kap. 3 § vapenlagen jämföras ett antal i paragrafen uppräknade föremål med skjutvapen, såsom obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen (punkt b) och slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyringsanordningar (punkt f).

När det gäller de vapen som sedan tidigare klassificeras i kategori A kan konstateras att regeringen, i samband med genomförandet av vapendirektivet i dess ursprungliga version, uttalat att de omfattas av vapenlagstiftningen (prop. 1995/96:52 s. 36). Det stämmer dock inte helt. Explosiva militära missiler och startlavetter faller varken in under definitionen av skjutvapen eller kan anses vara med skjutvapen jämförda föremål. För att explosiva militära missiler och startlavetter – i enlighet med vad regeringen tidigare uttalat – ska omfattas av vapenlagstiftningen behöver sådana föremål anges vara med skjutvapen jämförda föremål enligt 1 kap. 3 § vapenlagen. *Svenska Jägareförbundet* ställer sig frågande till behovet av att inkludera explosiva militära missiler och startlavetter i vapenlagstiftningen eftersom dessa föremål torde omfattas av krigsmateriellagstiftningen. Med hänsyn till att vapenlagstiftningen är anpassad till de krav för tillstånd som ställs i vapendirektivet och att övrig reglering som genomför vapendirektivet i huvudsak finns samlad i vapenlagstiftningen, anser regeringen dock att explosiva militära missiler och startlavetter, i enlighet med vad som tidigare har uttalats, bör regleras i vapenlagstiftningen. Däremot anser regeringen inte att det finns skäl att i vapenlagstiftningen göra skillnad på explosiva militära missiler och andra explosiva missiler. Det bör således anges i 1 kap. 3 § vapenlagen att explosiva missiler och startlavetter är sådana föremål som i vapenlagen jämföras med skjutvapen.

Statens försvarshistoriska museer och Statens maritima och transporthistoriska museer önskar förtydligande av vad som avses med explosiva missiler och startlavetter. En explosiv missil kan beskrivas som en fjärrstyrd eller självstyrande raket- eller jetmotordriven projektil försedd med sprängladdning. En startlavett är en anordning som används för att skjuta iväg explosiva missiler.

När det gäller vapen som omklassificerats till kategori A genom ändringsdirektivet, kan konstateras att de halvautomatiska vapen som tillförts kategorin (punkterna 6–8) omfattas av vapenlagens definition av skjutvapen. Vidare omfattas samtliga sådana vapendelar som är väsentliga delar enligt artikel 1.2 av 1 kap. 3 § f vapenlagen och således av samma regler om tillstånd som skjutvapen. Däremot kan det noteras att det kan krävas ändringar i Polismyndighetens föreskrifter. När det gäller sådana skjutvapen som faller in under punkt 9 i kategori A, dvs. skjutvapen som

tillhör kategori A men som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till salutvapen eller akustiska vapen, är de att betrakta som obrukbara vapen som enligt 1 kap. 3 § b vapenlagen är underkastade samma tillståndskrav som motsvarande brukbara skjutvapen. Även sådana vapen omfattas alltså, utan någon författningsändring, av vapenlagstiftningens tillståndsreglering.

7.2 Ändringar i kraven för tillstånd att inneha förbjudna skjutvapen

Regeringens förslag: Tillstånd för innehav av vapen som klassificeras som s.k. förbjudna skjutvapen enligt vapendirektivet, och som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde, ska endast få meddelas om vapnet har deaktiverats.

Genomförandepromemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Sveriges Vapenägares Förbund* och *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* anser att befintlig reglering om tillstånd till vapen för jakt och målskytte är förenlig med ändringsdirektivets krav på åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av de vapen som klassificeras i kategori A. *Försvarsmakten* har synpunkter på i vilken mån det skytte med kategori A-vapen som bedrivs inom vissa skytteorganisationer bör kunna tillåtas. *Polismyndigheten* och *Förvaltningsrätten i Malmö* anser att vissa av de ändringar som krävs för att svensk reglering ska bli förenlig med ändringsdirektivets krav bör regleras i lag. *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* och *Svenska Mångkampsförbundet* framför att den möjlighet som finns att tillåta målskyttar att inneha vapen i kategori A bör genomföras genom generella innehavstillstånd som knyts till personen istället för till ett visst vapen.

Därutöver har ett stort antal spontana svar inkommit. *Stockholms Luftvärnsförenings Skytteförening* och *Västsvenska Dynamiker* anser liksom vissa remissinstanser att befintlig reglering är förenlig med ändringsdirektivet. Ett flertal organisationer, såsom *Stockholms Luftvärnsförenings Skytteförening*, *Västsvenska Dynamiker*, *Edsvalla Skytteförening*, *Föreningen Precisionsskyttarna*, *Gustavsbergs Pistolskytteklubb*, *Gustavsbergs Dynamiska Skyttar*, *Kungsbacka-Wiske Sportskyttar*, *Lidingö Sportskytteklubb*, *Nätra Skyttegille*, *Rosersbergs PK*, *Sjöormens PK*, *Stockholms Militära och Polisiära Skytteförening*, *Stålrings Ammunition Konsult AB*, *Ystads Pistolskytteklubb*, *Österlens Pistolskytteklubb* och *Jägarnas Riksförbund avd. 14–12*, och ett antal privatpersoner anser liksom *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* och *Svenska Mångkampsförbundet* att den möjlighet som finns att tillåta målskyttar att inneha vapen i kategori A bör genomföras genom generella innehavstillstånd som knyts till en person i stället för till ett visst vapen.

Skälen för regeringens förslag*Befintliga krav för tillstånd till innehav av skjutvapen och ammunition*

I 2 kap. 1 § vapenlagen finns de grundläggande bestämmelserna om att det krävs tillstånd för innehav av skjutvapen och ammunition. Från kravet på innehavstillstånd finns ett antal undantag, t.ex. att den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får inneha ammunition till vapnet, om ammunitionen är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser, och att den som har vapenhandlar-tillstånd har rätt att inneha de vapen som anges i tillståndet (2 kap. 8 och 10 d §§ vapenlagen).

Enligt 2 kap. 3 § vapenlagen får tillstånd att inneha skjutvapen meddelas enskilda personer. Därutöver får sammanslutningar för jakt- och målskytte beviljas innehavstillstånd för skjutvapen som ska ingå i verksamheten, t.ex. för utlåning till föreningens medlemmar. Vidare får tillstånd meddelas huvudmän för vissa typer av museer beträffande skjutvapen som ska ingå i samlingarna. Dessutom får innehavstillstånd meddelas auktoriserade bevakningsföretag för utlåning till väktare som har tillstånd att som lån inneha ett sådant skjutvapen.

Av 2 kap. 4 § vapenlagen framgår att en enskild person kan få tillstånd att inneha skjutvapen i princip endast om den enskilde behöver vapnet för ett godtagbart ändamål. Godtagbara ändamål är enligt 2 kap. 5 a § vapenförordningen jakt, målskytte, skydd och avlivning av fällfångade djur. Om det finns synnerliga skäl får tillstånd meddelas också för andra ändamål, s.k. udda ändamål. Förutom tillstånd för skjutning för vissa ändamål kan en enskild, enligt 2 kap. 4 § vapenlagen, också meddelas innehavstillstånd om vapnet har samlar-, prydnads- eller affektionsvärde.

Som en generell förutsättning för tillstånd att inneha skjutvapen gäller enligt 2 kap. 5 § första stycket vapenlagen att det skäligen ska kunna antas att vapnet inte kommer att missbrukas. Vidare förutsätter tillstånd för skjutning att vapnet är lämpat för det ändamål som tillståndet ska avse.

Vad specifikt gäller helautomatiska vapen och enhandsvapen, med undantag för start- eller signalvapen, gäller enligt 2 kap. 6 § vapenlagen att tillstånd får meddelas endast om det finns synnerliga skäl.

I samband med Sveriges inträde i EU konstaterades att tillstånd till de vapen som då ingick i kategori A endast kunde bli aktuellt när det gäller helautomatiska vapen för tävlingsbruk. Mot bakgrund av att det enligt 2 kap. 6 § vapenlagen krävs synnerliga skäl för att få tillstånd att inneha helautomatiska vapen gjordes bedömningen att kravet på åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av vapen i kategori A i huvudsak var uppfyllt (prop. 1995/96:52 s. 35 f.). Eftersom ändringsdirektivet innebär att fler vapen och väsentliga delar omfattas av förbudet enligt artikel 6 och att möjligheterna till undantag har inskränkts är det emellertid inte längre möjligt att med hänvisning enbart till kravet på synnerliga skäl hävda att Sverige uppfyller direktivets krav.

Lagradsremissen Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv innehåller en detaljerad analys av i vilken utsträckning befintlig reglering tillåter förvärv och innehav av vapen och ammunition i kategori A och, när så är fallet, om regleringen är förenlig med något av undantagen från förbudet eller om det krävs författningsändringar för att svensk rätt ska vara förenlig med artikel 6. Av genomgången framgår att

befintlig reglering till allra största delen redan är förenlig med artikel 6. I vissa delar krävs emellertid författningsändringar, antingen på lag- eller föreskriftsnivå. Dessa delar analyseras särskilt i det följande.

Innehav av skjutvapen för jakt och avlivning av fällfångade djur

För att få tillstånd att inneha vapen för jakt krävs som huvudregel, enligt 2 kap. 4 § vapenförordningen, att sökanden har avlagt prov som visar att han eller hon har grundläggande kännedom om jakt och viltvård samt kan handha vapnet, s.k. jägarexamen. Den som har avlagt jägarexamen anses ha behov av jaktvapen. Enligt 30 § jaktlagen (1987:259) får endast de vapen som regeringen föreskriver användas vid jakt. Denna föreskriftsrätt har regeringen genom 10 § jaktförordningen (1987:905) delegerat vidare till Naturvårdsverket som har utfärdat föreskrifter och allmänna råd om jakt och statens vilt (NFS 2002:18 som har ändrats genom bl.a. NFS 2010:9). Av Naturvårdsverkets föreskrifter framgår att helautomatiska vapen inte är tillåtna vid jakt men att vissa typer av halvautomatiska vapen får användas. Enligt Naturvårdsverkets föreskrifter får t.ex. enhandsvapen i kaliber .22 (5,6 mm), oavsett om det är ett halvautomatiskt enhandsvapen med så stor magasinkapacitet att de utgör kategori A-vapen, användas vid jakt efter vissa djurarter under jord och med ställande hund.

I artikel 6.2–6.6 finns inget undantag från förbudet mot förvärv och innehav av skjutvapen i kategori A som tar sikte på tillstånd för jakt eller avlivning av fällfångade djur. Det krävs därför, till skillnad från vad *Sveriges Vapenägares Förbund* och *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* anser, författningsändringar för att svensk rätt ska vara förenlig med artikel 6. Någon lagändring är dock inte påkallad, utan regleringen bör ske på lägre författningsnivå.

Innehav av skjutvapen för målskytte

Såväl enskilda personer som sammanslutningar för målskytte kan beviljas tillstånd till innehav av skjutvapen för målskytte. För att en sammanslutning ska kunna beviljas innehavstillstånd för målskytte krävs enligt 2 kap. 3 § 2 vapenlagen dels att den uppfyller höga krav på säkerhet i fråga om handhavande av vapen, dels att den har auktoriserats enligt 2 kap. 17 § vapenlagen eller är ansluten till en auktoriserad sammanslutning. För att en enskild person ska få tillstånd att inneha vapen för målskytte krävs enligt 2 kap. 3 § vapenförordningen, utöver de allmänna kraven för att få inneha ett vapen avsett för skjutning, att sökanden är aktiv medlem i en sammanslutning som antingen har auktoriserats enligt vapenlagen eller är ansluten till en sådan auktoriserad sammanslutning och som inom ramen för sin verksamhet bedriver skytte med sådant vapen som sökanden avser. Kravet brukar kallas aktivitetskravet.

För att få tillstånd att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen för målskytte krävs även, enligt 2 kap. 6 § vapenlagen, att det finns synnerliga skäl. Kravet på synnerliga skäl innebär att en mycket restriktiv bedömning ska göras (RÅ 2004 ref. 32). För tillstånd för helautomatiska vapen som inte är enhandsvapen krävs enligt 2 kap. 3 § vapenförordningen dessutom att sökanden ska ha fyllt 20 år, ha visat prov på särskild skjutskicklighet och vara aktiv medlem i en sammanslutning för skytte vars

verksamhet Försvarsmakten har förklarat vara av betydelse för totalförsvaret.

När det gäller halvautomatiska vapen för målskytte skiljer sig kraven för tillstånd delvis åt för enhandsvapen respektive andra vapen. Förutom att det för tillstånd till halvautomatiska enhandsvapen krävs synnerliga skäl krävs, enligt 2 kap. 3 § vapenförordningen, att sökanden har visat prov på särskild skjutskicklighet och som huvudregel har fyllt 18 år. Polismyndigheten har dessutom utfärdat föreskrifter och allmänna råd om aktivitetskravet för enhandsvapen (PMFS 2016:4, FAP 551–3). För halvautomatiska vapen som inte är enhandsvapen gäller enligt 2 kap. 3 § vapenförordningen att sökanden ska vara ordinarie hemvärnssoldat eller uppfylla det allmänna aktivitetskravet. Det saknas närmare föreskrifter om krav på skjutskicklighet och det allmänna aktivitetskravet för halvautomatiska vapen som inte är enhandsvapen.

Befintliga krav för att få tillstånd att inneha hel- och halvautomatiska vapen för målskytte är alltså restriktiva men innebär ändå att tillstånd till vapen i kategori A under vissa förutsättningar kan meddelas. Både hel- och halvautomatiska vapen som ingår i kategori A används också i dag vid målskytte inom vissa förbund. För att tillstånd till vapen i kategori A för målskytte ska kunna meddelas även i fortsättningen krävs alltså att något av undantagen i artikel 6.2–6.6 kan göras gällande.

Enligt artikel 6.2 finns en möjlighet att i undantagsfall bevilja tillstånd för innehav av skjutvapen i kategori A för ändamål som rör det nationella försvaret, om detta inte är i strid mot allmän säkerhet eller allmän ordning.

Svenska Pistolskytteförbundet och Svenska Skyttesportförbundet utgör i dag frivilliga försvarsorganisationer enligt förordningen (1994:524) om frivillig försvarsverksamhet. De frivilliga försvarsorganisationerna utgör en viktig del av Sveriges totalförsvaret. De frivilliga organisationernas betydelse kommer också till uttryck i den proposition som ligger till grund för Riksdagens försvarsbeslut för tiden 2016–2020 där det anförs att den försämrade säkerhetspolitiska situationen i Europa innebär förändrade krav på den svenska försvarsförmågan. I propositionen slås det fast att planeringen för det civila försvaret bör återupptas och att de frivilliga försvarsorganisationernas möjlighet att bidra till totalförsvaret och därmed även samhällets krisberedskap bör långsiktigt säkerställas (prop. 2014/15:109 s. 104 och 114 f.).

Svenska Pistolskytteförbundet och Svenska Skyttesportförbundet samt vissa andra skytteorganisationer bidrar dessutom till Försvarsmaktens verksamhet genom utbildningsinsatser och genom den allmänna övnings- och tävlingsverksamheten. *Försvarsmakten* har framhållit att allt frivilligt klubb- och tävlingsskytte på sikt bidrar till svensk totalförsvarsförmåga eftersom det dels ger Försvarsmakten möjlighet att rekrytera personer som redan har kunskap och erfarenhet av skytte och vapenhantering, dels ger anställda inom Försvarsmakten möjlighet att på fritiden kunna träna, tävla och utveckla sin skjutskicklighet. Av den anledningen är det enligt Försvarsmakten också viktigt att de civila skytteorganisationerna tillåts att bedriva skytte med vapen som liknar dem som används inom försvaret. Den skytteverksamhet som i dag bedrivs med sådana vapen som ingår i kategori A är därför, enligt Försvarsmaktens uppfattning, av stor betydelse för Försvarsmaktens verksamhet och Sveriges totalförsvaret.

Mot denna bakgrund anser regeringen att det målskytte som bedrivs inom de frivilliga försvarsorganisationerna med kategori A-vapen har en sådan betydelse för det nationella försvaret som krävs för att få göra undantag enligt artikel 6.2. Även målskytte som bedrivs inom andra skytteförbund än de som tillhör de frivilliga försvarsorganisationerna kan ha sådan betydelse för det nationella försvaret som krävs för att göra undantag enligt artikel 6.2. Dynamiska Sportskytteförbundet utgör, så som Försvarsmakten anför, ett exempel på ett sådant skytteförbund.

För att få tillämpa undantaget i artikel 6.2 krävs dock – utöver att tillstånd är påkallat med hänsyn till nationella försvaret – även att tillståndsgivningen är begränsad till enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall och inte strider mot allmän säkerhet eller allmän ordning. När det gäller tillstånd till helautomatiska vapen och enhandsvapen uppfylls kravet på restriktivitet genom att det enligt 2 kap. 6 § vapenlagen krävs synnerliga skäl för tillstånd. När det gäller sådana halvautomatiska vapen i kategori A som inte är enhandsvapen kan det dock krävas författningsändringar för att leva upp till ändringsdirektivets krav på att tillstånd ska få meddelas endast i enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall. *Polismyndigheten* och *Förvaltningsrätten i Malmö* anser att sådana ändringar bör regleras i lag. Eftersom ett direktiv endast är bindande med avseende på det resultat som ska uppnås anser regeringen dock att det är tillräckligt att eventuella ändringar sker på lägre författningsnivå. Polismyndigheten föreslår också att ändringsdirektivets krav i stället kan tillgodoses genom att det i vapenlagen införs krav på synnerliga skäl för tillstånd till halvautomatiska skjutvapen i kategori A på samma sätt som i dag gäller för enhandsvapen och helautomatiska skjutvapen. Detta vore dock att gå längre än ändringsdirektivet kräver.

Enligt artikel 6.6 finns även en möjlighet för medlemsstaterna att i undantagsfall bevilja tillstånd för innehav av sådana halvautomatiska vapen som anges i punkterna 6 och 7 i kategori A, dvs. helautomatiska vapen som omvandlats till halvautomatiska vapen samt halvautomatiska vapen med särskilt stor magasinkapacitet, just för målskyttar. Det förutsätter dock att ett antal särskilt angivna villkor är uppfyllda.

Befintlig reglering uppfyller endast delvis de villkor som anges i artikel 6.6. Framför allt motsvarar aktivitetskraven enligt gällande föreskrifter inte kraven på aktivitet enligt artikeln, som att målskytten enligt led c ska ha bedrivit målskytte vid en officiellt erkänd skyttesportorganisation under minst tolv månader. För att det ska vara möjligt att använda undantaget krävs därför författningsändringar. Någon lagändring är dock inte påkallad.

Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet och *Svenska Mångkampsförbundet* samt ett flertal skytteorganisationer och privatpersoner som inkommit med spontana svar anser att undantaget för målskyttar bör genomföras på så sätt att tillstånd knyts till personen i stället för till ett vapen. Som skäl anförs bl.a. att det är i enlighet med ändringsdirektivets intention som i artikel 6.6 ger möjlighet till undantag för ”målskyttar” och inte för ”vapen för målskytte”. Vidare anför de att tillstånd knutna till personen skulle undvika onödig byråkrati och kostnader för enskilda eftersom en person som har tillstånd till ett vapen för jakt inte skulle behöva söka licens för ett till likadant vapen för målskytte. I den

proposition som bl.a. behandlar genomförande av 2008 års ändringsdirektiv konstaterade regeringen dock att en sådan ordning är främmande för svensk vapenlagstiftning, som bygger på att skjutvapen får innehas endast för särskilt angivna ändamål, och att det skulle innebära en påtaglig försämring av skyddsnivån. Några generella tillstånd för förvärv och innehav av skjutvapen infördes därför inte (prop. 2010/11:72 s. 54). Samma skäl gör sig fortfarande gällande.

Sammanfattningsvis är befintliga bestämmelser om tillstånd för innehav av vapen för målskytte, till skillnad från vad bl.a. Sveriges Vapenägares Förbund och Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet anser, inte fullt ut förenliga med förbudet i artikel 6. De ändringar som behövs för att Sverige ska kunna göra gällande undantagen i artikel 6.2 eller 6.6 kräver dock inte ändring i lag.

Enskildas innehav av skjutvapen för andra ändamål än skjutning

En enskild person får enligt 2 kap. 4 § vapenlagen meddelas tillstånd att, för andra ändamål än skjutning, inneha skjutvapen som huvudsakligen har samlarvärde, prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde för sökanden. Befintlig reglering innebär att sådana tillstånd i vissa undantagsfall kan avse vapen i kategori A.

Enligt artikel 6.3 första stycket får medlemsstaterna, under vissa förutsättningar, i undantagsfall bevilja samlare tillstånd att förvärva och inneha skjutvapen i kategori A. Som utvecklas i lagrådsremissen Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv anser regeringen att befintlig reglering om tillstånd för samlingsändamål uppfyller kraven i artikel 6.3 för att få bevilja samlare tillstånd att inneha vapen i kategori A. När det gäller tillstånd till vapen i kategori A som har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde finns dock inget utrymme för undantag enligt artikel 6.2–6.6. Befintlig reglering står alltså i strid med artikel 6 och måste ändras. Regeringen anser att regleringen bör ändras genom att det för tillstånd till vapen i kategori A som har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde – i stället för befintligt krav i 2 kap. 5 a § vapenlagen på att vapnet ska göras varaktigt obrukbart, om det inte finns särskilda skäl för att vapnet ska få behållas i brukbart skick – införs krav på att vapnet har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga. Ett kategori A-vapen som har deaktiverats enligt genomförandeförordningen ändrar, till skillnad från vapen som endast gjorts obrukbara, karaktär till ett kategori C-vapen (punkt 6 under kategori C i bilaga I del II). Genom en sådan ändring blir svensk rätt således förenlig med artikel 6.

I lagrådsremissen Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv föreslogs att kravet på deaktivering förs in i ett nytt stycke i 2 kap. 5 a § vapenlagen, i vilket en hänvisning görs till sådana vapen som avses i 6 a § första stycket. Förslaget med en sådan hänvisning byggde på den ändring, innebärande ett utökat krav på omprövning av vapentillstånd, som samtidigt föreslogs i den bestämmelsen. När regeringen nu inte föreslår något sådant utökat krav på omprövning (se avsnitt 7.3) måste det i stället framgå direkt i det nya stycket i 2 kap. 5 a § vilka vapen som avses.

7.3 Omprövning av tillstånd

Regeringens bedömning: Nuvarande ordning är tillräcklig för att uppfylla ändringsdirektivets krav på regelbunden omprövning av kategori A-vapen med ett intervall som inte överstiger fem år.

Något krav på tidsbegränsning av ammunitionstillstånd behövs inte för att uppfylla ändringsdirektivets krav på regelbunden omprövning av ammunition som ingår i kategori A.

Genomförandepromemorians bedömning stämmer inte överens med regeringens bedömning. I promemorian föreslås att tillstånd att inneha vapen som klassificerats som s.k. förbjudna kategori A-vapen ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år.

Remissinstanserna: *Sveriges Vapenägares Förbund, Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet och Svenska Mångkampsförbundet* avstyrker förslaget, bl.a. eftersom de anser att nuvarande ordning uppfyller ändringsdirektivets krav på att tillstånd ska omprövas var femte år. *Statens försvarshistoriska museer, Statens maritima och transporthistoriska museer och Riksförbundet Sveriges museer* anser att det bör göras undantag från kravet på tidsbegränsning av tillstånd när det gäller museer. *Svenska Pilstoskytteförbundet* anser inte att vissa halvautomatiska vapen och enhandsvapen för flerskott bör omfattas av krav på tidsbegränsning.

Därutöver har cirka 20 spontana svar inkommit, främst från jakt- och skytteorganisationer såsom *Jägarnas Riksförbund avd. 14–12, Edsvalla Skytteförening, Föreningen Precisionsskyttarna, Gustavsbergs Pistol-skytteklubb, Kungsbacka-Wiske Sportskyttar, Lidingö Sportskytteklubb, Nätra Skyttegille, Stockholms Militära och Polisiära Skytteförening, Sveriges Metallsilhuettförbund, Ystads Pistol-skytteklubb och Österlens Pistol-skytteklubb*, men även ett antal privatpersoner. De menar liksom vissa remissinstanser att nuvarande ordning uppfyller ändringsdirektivets krav på att ompröva tillstånd var femte år. Sveriges Metallsilhuettförbund anför också att kravet på tidsbegränsning av tillstånd till enhandsvapen för flerskott bör tas bort.

Skälen för regeringens bedömning

Kraven på omprövning av vapentillstånd bör inte ändras

Enligt artikel 6.7 i vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet ska tillstånd som beviljas enligt artikel 6, dvs. tillstånd till vapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A, regelbundet omprövas med intervaller som inte överstiger fem år. Artikeln saknar motsvarighet i direktivets tidigare lydelse.

Enligt 2 kap. 6 a § vapenlagen ska tillstånd för en enskild att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen för flerskott tidsbegränsas till att gälla i högst fem år. Det gäller dock inte om särskilda skäl talar emot en sådan begränsning. När det gäller helautomatiska vapen och enhandsvapen för flerskott sker alltså en omprövning som regel med femårsintervall.

Utöver den omprövning som görs vid ansökan om förnyat tillstånd för helautomatiska vapen och enhandsvapen för flerskott görs även en omprövning under tillståndstiden av tillstånd att inneha skjutvapen om det framkommer något som kan föranleda en återkallelse av tillståndet enligt 6 kap. 1 § vapenlagen. Ett tillstånd ska bl.a. återkallas om en tillståndshavare har visat sig olämplig att inneha skjutvapen, förutsättningarna för tillståndet inte längre finns eller det annars finns någon skäl原因 anledning att återkalla tillståndet.

För att kontrollera att en person inte är olämplig att inneha ett skjutvapen samkörs vapeninnehavarregistret löpande med misstanke- och belastningsregistret. Utöver de uppgifter som kan inhämtas i de datasystem som Polismyndigheten har tillgång till kan ett omprövningsförfarande även inledas utifrån andra omständigheter som på annat sätt kommit till myndighetens kännedom, t.ex. genom en anmälan av läkare enligt 6 kap. 6 § vapenlagen.

Den omprövning som i dag säkerställs genom 2 kap. 6 a § vapenlagen omfattar inte tillstånd till alla skjutvapen i kategori A. Den avstämning som görs mot misstanke- och belastningsregistret och de övriga kontroller som görs och som kan föranleda en återkallelse av vapentillstånd får dock anses uppfylla kravet på regelbunden omprövning enligt artikel 6.7 i direktivet. Kravet på tidsbegränsning av enskildas tillstånd i 2 kap. 6 a § vapenlagen bör därför inte, som promemorian föreslagit, utvidgas till att även gälla tillstånd till kategori A-vapen.

Svenska Pistolskytteförbundet och *Sveriges Metallsilhuettförbund* anser att det nu gällande kravet på tidsbegränsning för tillstånd till andra enhandsvapen för flerskott än de som klassificeras i kategori A bör tas bort eftersom ändringsdirektivet inte kräver omprövning i de fallen.

Det nuvarande kravet på tidsbegränsning av tillstånd till helautomatiska vapen och enhandsvapen för flerskott infördes år 2000 och bygger på en bedömning att dessa vapen är särskilt stöldbegärliga och särskilt farliga (prop. 1999/2000:27 s. 34). Syftet med bestämmelsen om tidsbegränsade tillstånd är att säkerställa en kontinuerlig uppföljning och av att förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda. Regeringen anser, särskilt med hänsyn till att det dödliga skjutvapenvåldet i kriminella miljöer har ökat kraftigt under senare år, att det är av största vikt att motverka att dessa skjutvapen används i kriminella syften. Det finns enligt regeringens mening inte anledning att i nuläget göra någon annan bedömning avseende tidsbegränsning av tillstånd för helautomatiska vapen och enhandsvapen för flerskott oavsett ändringsdirektivets innebörd i detta hänseende.

Det behövs inte krav på tidsbegränsning av ammunitionstillstånd

Kravet i artikel 6.7 på omprövning av tillstånd omfattar också tillstånd att inneha sådan ammunition som ingår i kategori A.

Enligt 2 kap. 8 § första stycket vapenlagen får den som har tillstånd eller rätt att inneha ett skjutvapen för skjutning utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet. Tillstånd att inneha skjutvapen kan emellertid inte berättiga till innehav av sådan ammunition som ingår i kategori A eftersom sådan ammunition antingen saknar legalt användningsområde (ammunition enligt punkt 4 i kategori A) eller inte ingår i kategori A om den ska

användas till vapen som är avsedda för jakt- eller målskytte (vilket är det enda legala användningsområdet för ammunition enligt punkt 5).

Tillstånd till ammunition i kategori A kan därför enbart komma i fråga med stöd av bestämmelsen i 2 kap. 8 § andra stycket vapenlagen. Enligt denna får s.k. särskilda ammunitionstillstånd meddelas enskilda, sammanslutningar och huvudmän för museer i andra fall, dvs. fall där någon inte har ett vapentillstånd eller då någon har vapentillstånd som inte innefattar rätt att skjuta med vapnet, om det skäligen kan antas att ammunitionen inte kommer att missbrukas. Det finns i dag inga bestämmelser i vapenlagstiftningen om tidsbegränsning av särskilda ammunitionstillstånd som gör att sådana tillstånd behöver förnyas och följaktligen omprövas. Däremot ska det ske en löpande omprövning under tillståndstiden för att kontrollera om det finns något som kan föranleda en återkallelse av tillståndet enligt 6 kap. 2 § vapenlagen. Det sker därför, liksom när det gäller skjutvapen, en löpande kontroll av personer som beviljats tillstånd genom att vapeninnehavarregistret samkörs med misstanke- och belastningsregistret. Med hänsyn till att särskilda ammunitionstillstånd beviljas för innehav som inte är knutet till något vapen som ammunitionen får användas till, anser regeringen att den löpande omprövning som sker för att kontrollera bl.a. att tillståndsinnehavaren inte missbrukar ammunitionen är tillräcklig för att uppfylla kravet på omprövning enligt artikel 6.7.

8 Reglering av ljuddämpare och vissa vapenmagasin

8.1 Vilka vapenmagasin ska regleras?

Regeringens förslag: Vapenlagen ska gälla för vissa löstagbara vapenmagasin för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning och helautomatiska skjutvapen. Regleringen ska omfatta sådana löstagbara magasin som kan innehålla fler än 20 patroner eller fler än 10 patroner, om de är möjliga att montera på ett skjutvapen vars pipas längd överstiger 30 cm och den totala längden överstiger 60 cm.

Vapenmagasinpromemorians förslag stämmer delvis överens med regeringens förslag. Promemorians förslag omfattar även löstagbara magasin till repeterande skjutvapen med centralantändning.

Remissinstanserna: Flera remissinstanser bl.a. *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet*, *Svenska Mångkampsförbundet* och *Sveriges Vapenägares förbund* avstyrker förslaget och anför bl.a. att ändringsdirektivet inte kräver en reglering av löstagbara magasin. Liknande synpunkter har i spontana yttranden framförts av ett stort antal privatpersoner, föreningar och organisationer.

Andra remissinstanser avstyrker delar av förslaget och invänder att det går längre än vad direktivet kräver i dessa delar. *Svenska Jägareförbundet*, *Svenska Skidskytteförbundet*, *Svenska Skyttesportförbundet*, *Svenska Pistoltskytteförbundet* och *Svenska Vapensamlarföreningen* anför att endast

vissa stora magasin till halvautomatiska vapen bör omfattas av regleringen. *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet, Svenska Mångkampsförbundet, Svenska Vapensamlarföreningen* och *Sveriges Vapenägares Förbund* anser att begreppet lösttagbart magasin är svårdefinierat och att dess innebörd inte bör avgöras genom rättstillämpningen. *Svenska Pistolskytteförbundet* framhåller andra tillämpningssvårigheter.

Statens försvarshistoriska museer anger att det på grund av stöldriskan är vanligt att museer svetsar eller limmar fast lösttagbara magasin i vapen som visas på utställningar och att det därför bör tydliggöras att ett lösttagbart magasin som svetsas eller limmas fast i ett vapen inte är att betraktas som ett lösttagbart magasin.

Polismyndigheten och *Åklagarmyndigheten* förordar att samtliga lösttagbara magasin omfattas av regleringen. Polismyndigheten anser att bestämmelsen annars riskerar att bli verkningslös eftersom en övervägande majoritet av magasinerna till de illegala vapnen i Sverige inte skulle omfattas. Myndigheterna framhåller också att förslaget kan leda till praktiska problem vid rättstillämpningen.

Skälen för regeringens förslag

Genom ändringsdirektivet införs krav på reglering av vapenmagasin

Vapenlagen och vapenförordningen (1996:70) innehåller inte några regler om vapenmagasin. När det gäller jaktvapen finns i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om jakt och statens vilt (NFS 2002:18 och 2010:9) bestämmelser om vilken magasinkapacitet som får användas vid viss jakt.

I lagen om krigsmateriel (1992:1300) finns regler om tillverkning, tillhandahållande och utförelse av krigsmateriel. Vad som menas med krigsmateriel definieras i en bilaga till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel. Lösttagbara magasin till tillståndspliktiga vapen omfattas av krigsmateriellagstiftningen. Detta innebär att det krävs tillstånd för tillverkning, tillhandahållande och utförelse av lösttagbara magasin (se 3–6 §§ lagen om krigsmateriel och ML1 d och ML2 d under punkten A a i bilagan till krigsmaterieförordningen).

Genom artikel 10.1 i ändringsdirektivet införs ett krav på att förvärv av laddningsanordningar för halvautomatiska vapen med centralantändning, vilka kan innehålla fler än 20 patroner eller fler än 10 patroner vad gäller långa skjutvapen, ska tillåtas endast för personer som beviljats tillstånd enligt artikel 6 eller ett tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4 a. Genom artikel 5.3 införs även ett krav på att medlemsstaterna ska säkerställa att tillstånd att förvärva och tillstånd att inneha ett skjutvapen i kategori B ska återkallas om det framkommer att den person som beviljades det tillståndet innehar en laddningsanordning av motsvarande storlek (fler än 20 respektive 10 patroner) som är möjlig att montera på halvautomatiska skjutvapen med centralantändning eller repeterande skjutvapen, såvida inte personen har beviljats tillstånd enligt artikel 6 eller tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a.

Enligt artikel 6 i vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet ska medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A. I

artikeln specificeras ett antal ändamål för vilka tillstånd i undantagsfall får beviljas. Tillstånd får, i enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall, beviljas för skydd av säkerheten för kritisk infrastruktur, kommersiell sjöfart, konvojer av högt värde och känsliga fastigheter och för ändamål som rör det nationella försvaret, utbildnings-, kultur- och forskningsändamål samt historiska ändamål. Under vissa förutsättningar får även samlare, vapenhandlare, vapenmäklare, museer och målskyttar beviljas tillstånd.

Vapenlagen och vapenförordningen saknar alltså regler om förvärv och innehav av magasin. Magasin kan därmed oavsett kapacitet förvärvas och överlåtas utan att någon kontroll görs av innehavarens och förvärvarens lämplighet och behov. För att uppfylla direktivets krav måste därför en reglering av magasin för halvautomatiska vapen med centralantändning, som har en så hög kapacitet att de träffas av artikel 10.1 i dess lydelse enligt ändringsdirektivet regleras på nationell nivå. Direktivet ger därmed inte utrymme för att, såsom *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet*, *Svenska Mångkampsförbundet* och *Sveriges Vapenägares förbund* föreslår, avstå från att reglera löstagbara magasin.

Endast vissa magasin för halvautomatiska vapen med centralantändning och helautomatiska vapen ska regleras

Vapenlagstiftningen ska bl.a. förhindra att människor kommer till skada på grund av missbruk av vapen. Skadeverkningarna riskerar att bli större ju högre eldkraft vapnet har. Vid bedömningen av ett vapens eldkraft har det antal patroner som kan avskjutas i följd betydelse. Andra sådana faktorer är omladdningshastigheten och ammunitionsklassen. Ett vapen kan således enkelt förändras till ett mycket farligare vapen om det förses med ett magasin med en hög kapacitet. Detta är också bakgrunden till direktivets krav på reglering av magasin av en viss storlek (se beaktandesats [23] i ändringsdirektivet).

Vapendirektivet är ett minimidirektiv, vilket innebär att medlemsstaterna får anta bestämmelser som är strängare än de som finns i direktivet.

För en generell reglering av samtliga löstagbara magasin talar, som *Polismyndigheten* anför, att en övervägande majoritet av magasin till illegala vapen skulle omfattas av en sådan reglering och att möjligheterna att motverka och begränsa illegalt innehav och användande av skjutvapen därmed skulle förbättras. En generell reglering är även som *Åklagarmyndigheten* påtalar enklare att tillämpa och behovet av att förhindra oberättigade förvärv och innehav är inte nödvändigtvis begränsat till en viss typ av magasin.

Nyttan av en generell reglering ska dock vägas mot den administrativa börda som en sådan reglering kan komma att innebära för främst enskilda vapeninnehavare. Regeringens tidigare förslag om en generell reglering av löstagbara magasin har också saknat tillräckligt stöd i riksdagen.

Mot den bakgrunden bör endast magasin med en sådan kapacitet att de omfattas av artikel 10.1 i ändringsdirektivet regleras i vapenlagen. I enlighet med direktivet bör därför magasin för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning, som kan innehålla fler än 20 patroner eller fler än 10

patroner vad gäller långa skjutvapen regleras. På grund av den säkerhetsrisk som helautomatiska skjutvapen med stora magasin innebär bör även magasin – med angiven kapacitet – för helautomatiska skjutvapen omfattas av regleringen. Direktivet ger inte utrymme för att, såsom *Svenska Vapensamlarföreningen* föreslår, göra undantag för magasin som tillhör samlingsvapen.

Regleringen ska endast omfatta löstagbara magasin

Ytterligare en fråga att ta ställning till är om regleringen ska omfatta såväl löstagbara som fasta magasin.

Ett fast magasin utgör en integrerad del av vapnet och kan normalt sett inte bytas till ett större utan att vapnet ändrar karaktär på ett sådant sätt att det inte längre omfattas av det aktuella vapentillståndet. Ett halvautomatiskt vapen med centralantändning, som har en fast laddningsanordning som är så stor att den träffas av artikel 10.1, är t.ex. ett kategori A-vapen som omfattas av prövningen enligt artikel 6. För förvärv och innehav av sådana vapen gäller således samma villkor som för förvärv av stora magasin enligt artikel 10.1. I praktiken kommer därmed endast löstagbara magasin att påverkas av regleringen. Det saknas därför anledning att särskilt reglera även de fasta magasinerna.

Regeringen föreslår mot den bakgrunden att regleringen i vapenlagen ska omfatta sådana löstagbara magasin för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning och helautomatiska skjutvapen som kan innehålla fler än 20 patroner, eller fler än 10 patroner om magasinet är möjligt att montera på ett skjutvapen där pipans längd överstiger 30 cm och den totala längden överstiger 60 cm.

Begreppet löstagbara magasin

Polismyndigheten efterlyser en definition av begreppet löstagbara magasin eftersom detta skulle underlätta tillämpningen av lagen. *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet*, *Svenska Mångkampsförbundet*, *Svenska Vapensamlarföreningen* och *Sveriges Vapenägars förbund* anser att begreppet löstagbara magasin är svårdefinierat och anser att dess innebörd inte bör avgöras genom rättstillämpningen. Även *Statens försvarshistoriska museer* har synpunkter i denna del.

Ändringsdirektivet innehåller inte någon närmare definition av vad som utgör ett vapenmagasin. Begreppet finns inte heller definierat i lagen om krigsmateriel med tillhörande förteckning i bilagan till förordningen om krigsmateriel, som reglerar tillverkning, tillhandahållande och utförelse av löstagbara magasin till sådana skjutvapen som är krigsmateriel. Inte heller Naturvårdsverkets föreskrifter innehåller någon definition av begreppet magasin.

Lagrådet anförde i yttrande den 14 november 2019 över lagrådsremissen *Reglering av vapenmagasin* att det knappast torde vara möjligt att en definition i lagtext skulle bli tillräckligt heltäckande och samtidigt uppnå tillfredsställande precision eftersom det mer är det funktionella begreppet magasin som avses än föremålet i sig.

Som Lagrådet framhåller är det knappast möjligt att införa en preciserad definition av begreppet löstagbara magasin i lagtexten. Vid bedömningen

av vad som ska anses utgöra ett löstagbart magasin får dock följande beaktas. Med magasin avses en behållare som är ämnad att innehålla ammunition till ett skjutvapen. Ur ett magasin matas ammunitionen fram till pipans patronläge, vilket kan göras automatiskt eller manuellt. Löstagbara magasin är konstruerade för att vara lätta att byta. Magasinen tillverkas vanligen i metall eller hårdplast. Magasinkapaciteten för gevär brukar uppgå till mellan tre och sex patroner, men det förekommer större magasin. Pistoler har nästintill alltid magasin som innehåller mellan sex och 18 patroner medan automatkarbiner kan ha löstagbara magasin som rymmer upp till trettio patroner. Ett magasin kan bestå av olika komponenter beroende på den aktuella konstruktionen.

Kompleta och fungerande löstagbara magasin med sådan kapacitet att de omfattas av artikel 10.1 i ändringsdirektivet bör alltid omfattas av den föreslagna regleringen i vapenlagen. Detsamma bör gälla en komplett samling av nödvändiga delar som enkelt kan monteras samman till sådana användbara löstagbara magasin (jfr NJA 1987 s. 643). Den närmare betydelsen av löstagbara magasin får avgöras i rättstillämpningen.

I avsnitt 8.2.1 redogör regeringen närmare för hur innehav av löstagbara magasin bör regleras i vapenlagen.

8.2 Hur ska innehavet av vapenmagasin och ljuddämpare regleras?

8.2.1 Innehav av vapenmagasin

Regeringens förslag: Det ska krävas tillstånd enligt vapenlagen för att få inneha sådana vapenmagasin som omfattas av lagen. Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning ska dock utan särskilt tillstånd få inneha vapenmagasin som passar till vapnet.

I andra fall ska tillstånd att inneha vapenmagasin få meddelas om det skäligen kan antas att magasinet inte kommer att missbrukas.

De flesta av vapenlagens övriga bestämmelser om ammunition ska på motsvarande sätt gälla för vapenmagasin som omfattas av vapenlagen.

Genomförandepromemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås att den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning utan särskilt tillstånd ska få inneha vapenmagasin till vapnet, om magasinet är avsett för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Remissinstanserna: *Svenska Jägareförbundet*, *Svenska Pistolskytteförbundet* och *Svenska Vapensamlarföreningen* anser att rätten att inneha magasin utan särskilt tillstånd bör gälla alla vapen oavsett ändamål eftersom magasin är ett naturligt tillbehör till vapnet. *Statens maritima och transporthistoriska museer*, *Statens försvarshistoriska museer* och *Riksförbundet Sveriges museer* anser att museer som har beviljats tillstånd att inneha skjutvapen ska undantas från tillståndsplikten för magasin. *Sveriges Vapenägares Förbund* anför att förslaget innebär en form av licensplikt även på magasin, vilket inte krävs i ändringsdirektivet. *Svenskt Forum för jakt, skytte och vapenfrågor* framför att effekten av att magasin

blir tillståndspliktiga kan bli att den som sysslar med servicearbeten eller säljer produkter – som i dag anses som tillbehör – tvingas att söka vapenhandlartillstånd utan att vilja handla med skjutvapen. *Inspektionen för strategiska produkter* (ISP) anser att handel med magasin till viss del bör regleras i vapenlagstiftningen och inte i krigsmateriellagstiftningen.

Skälen för regeringens förslag: Vapenlagen och vapenförordningen saknar som nämnts ovan regler om innehav och förvärv av vapenmagasin. När nu regeringen föreslår att vissa lösttagbara magasin ska regleras uppkommer frågan hur innehav av dessa magasin ska regleras.

Regeringen instämmer i promemorians bedömning att magasin inte bör jämföras med skjutvapen enligt 1 kap. 3 § vapenlagen. En sådan ordning skulle vara onödigt betungande och alltför långtgående. Det ligger närmare till hands att, som föreslås i promemorian, reglera magasin på samma sätt som ammunition.

Enligt 2 kap. 1 § vapenlagen krävs det tillstånd för att inneha ammunition. Enligt 2 kap. 8 § första stycket vapenlagen får dock den som har tillstånd att inneha ett visst vapen för skjutning utan tillstånd även inneha ammunition till vapnet, om ammunitionen är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser. Eftersom rätten att inneha ammunition är knuten till rätten att inneha ett visst vapen säkerställs att innehav av ammunition inte står i strid med direktivet (prop. 1995/96:52 s. 35 f.). Enligt 2 kap. 8 § andra stycket vapenlagen kan tillstånd att inneha ammunition även meddelas i andra fall, dvs. fall där någon inte har ett vapentillstånd eller då någon har vapentillstånd som inte innefattar rätt att skjuta med vapnet. Ett sådant tillstånd brukar kallas särskilt ammunitionstillstånd. Särskilt ammunitionstillstånd får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att ammunitionen inte kommer att missbrukas. Enligt förarbetena är det normalt endast för samlarändamål det kan komma i fråga att få tillstånd att inneha ammunition utan att ha något vapen att använda ammunitionen till (prop. 1990/91:130 s. 36).

I lagrådsremissen *Reglering av ljuddämpare och vissa vapenmagasin* föreslås en reglering av vapenmagasin som helt motsvarar den för ammunition. En sådan reglering skulle innebära att det som utgångspunkt kommer att krävas tillstånd för att inneha de magasin som omfattas av vapenlagen, men den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning skulle utan särskilt tillstånd få inneha magasin till vapnet om magasinerna är avsedda för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehavet av vapnet. Tillstånd att inneha magasin skulle i andra fall få meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att magasinerna inte kommer att missbrukas. *Lagrådet* ifrågasätter emellertid den föreslagna kopplingen till ändamålet med tillståndet, eftersom det inte går att avgöra ett magasinets ändamål i den mening som avses i bestämmelsen. *Lagrådet* anser att den omständighet som bör vara av betydelse i stället bör vara att magasinet passar till vapnet. Regeringen delar den uppfattningen och anser alltså att en reglering utformad enligt *Lagrådets* förslag framstår som lämpligare.

Svenska Jägareförbundet, *Svenska Pistolskytteförbundet* och *Svenska Vapensamlarföreningen* anser att den som har rätt att inneha ett visst vapen

utan särskilt tillstånd också bör få inneha löstagbara magasin till vapnet, oavsett ändamålet för vapeninnehavet. *Statens maritima och transporthistoriska museer*, *Statens försvarshistoriska museer* och *Riksförbundet Sveriges museer* anser att museer som har beviljats tillstånd att inneha skjutvapen också bör ha rätt att inneha löstagbara magasin.

Enligt ändringsdirektivet får som nämnts tidigare förvärv av laddningsanordningar av viss storlek för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning endast tillåtas för personer som beviljas tillstånd enligt artikel 6 eller ett tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4 a. Genom att knyta rätten att inneha magasin till rätten att inneha ett visst vapen säkerställs även att innehav av vapenmagasin inte står i strid med direktivet. Direktivet anger, till skillnad från den uppfattning som *Sveriges Vapenägares Förbund* ger uttryck för, inte hur regleringen av ska göras utan endast vilket resultat som ska uppnås.

Genom att vapenmagasin regleras på i princip samma sätt som ammunition, bortsett från ändamålskravet, kan även legala vapeninnehavares behov av att fritt kunna förvärva och inneha flera magasin till de vapen som används för skjutning tillgodoses utan att möjligheten att ingripa mot oberättigade innehav av magasin påverkas. Det är vidare en fördel vid rättstillämpningen om regleringen av ammunition och vapenmagasin kan utformas på ett likartat sätt. En förutsättning för att tillståndsfritt få inneha vapenmagasin bör därför vara att magasinerna passar till ett visst vapen som innehas för skjutning.

Mot den bakgrunden anser regeringen att tillstånd att inneha vapenmagasin bör regleras i enlighet med Lagrådets förslag. Regleringen innebär alltså att den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning inte behöver söka tillstånd för innehav av magasin som passar till vapnet. I övriga fall bör tillstånd få meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att magasinet inte kommer att missbrukas. De närmare förutsättningarna för att beviljas tillstånd bör, på motsvarande sätt som för ammunitionen, anges på lägre författningsnivå.

Svenskt Forum för jakt, skytte och vapenfrågor framför att effekten av att löstagbara magasin blir tillståndspliktiga kan bli att den som sysslar med servicearbeten eller säljer produkter – som i dag anses som tillbehör – tvingas att söka vapenhandlartillstånd. Förslaget innebär dock inte att vapenlagens bestämmelser om tillstånd till handel med skjutvapen kommer att omfatta handel med magasin. Den som handlar med vapenmagasin kommer alltså inte att behöva söka tillstånd till vapenhandel enligt vapenlagens bestämmelser. *ISP* anser att handel med magasin till viss del bör regleras i vapenlagstiftningen och inte i krigsmateriel-lagstiftningen. En översyn av reglerna om handel av magasin har dock inte omfattats av utredarens uppdrag och kan inte behandlas inom ramen för detta lagstiftningssärende.

Regeringens förslag till övergångsbestämmelse innebär att den som innehar ett magasin som det krävs tillstånd för, får inneha magasinet utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess att ansökan om tillstånd prövats slutligt (se vidare avsnitt 11).

8.2.2 Innehav av ljuddämpare

Regeringens förslag: Ljuddämpare ska inte längre jämföras med skjutvapen enligt 1 kap. 3 § vapenlagen.

Det ska krävas tillstånd enligt vapenlagen för att få inneha ljuddämpare. Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning ska dock utan särskilt tillstånd få inneha ljuddämpare som passar till vapnet.

I andra fall ska tillstånd att inneha ljuddämpare få meddelas om det skäliga kan antas att ljuddämparen inte kommer att missbrukas.

De flesta av vapenlagens övriga bestämmelser om ammunition ska på motsvarande sätt gälla för ljuddämpare som omfattas av vapenlagen.

Genomförandepromemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås att den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning utan särskilt tillstånd ska få inneha ljuddämpare till vapnet, om ljuddämparen är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget om reglering av ljuddämpare. *Svenska Jägareförbundet*, *Sveriges Vapenägares förbund*, *Umeå universitet m.fl.* anser dock att ljuddämpare bör vara oreglerade eftersom det rör sig om en ofarlig vapendel och vapendirektivet inte kräver någon reglering.

Åklagarmyndigheten avstyrker förslaget och anser att regleringen kan förväntas medföra en betydande ökning av ljuddämpare på olika typer av vapen, inte minst på tyngre kulvapen. Vapen med tillhörande ljuddämpare kan enligt myndigheten vara åtråvärda i kriminella kretsar och stöldbegärligheten kan därför förväntas öka och möjligheten att upptäcka den som använder vapen med ljuddämpare i brottsligt sammanhang blir mindre. *Polismyndigheten* anser att förslaget till reglering av ljuddämpare innebär en begränsning av det allmännas möjligheter att styra över vilka vapen som får förses med ljuddämpare. Detsamma gäller möjligheten att ha kontroll över vidareförsäljning av ljuddämpare. Polismyndigheten anser även att det bör finnas en definition av ljuddämpare som kan underlätta vid tillämpningen av lagen. *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* och *Svenska Jägarförbundet* anser att det är svårt att definiera vad en ljuddämpare är och att det finns en risk att även enklare konstruktioner av t.ex. PET-flaskor kan komma att omfattas av regleringen och därmed straffbeläggas.

Skälen för regeringens förslag

Ljuddämpare ska inte längre jämföras med skjutvapen

Enligt bestämmelser i vapenlagen jämföras ljuddämpare i dag med skjutvapen (1 kap. 3 § f). Detta innebär bl.a. att det krävs tillstånd för att inneha ljuddämpare, liksom att driva handel med ljuddämpare och att föra in ljuddämpare till Sverige. Ljuddämpare till tillståndspliktiga vapen omfattas även av krigsmateriellagstiftningens krav för tillverkning, tillhandahållande och utförelse (se 3–6 lagen om krigsmateriel och ML1 d under punkten A a i bilagan till krigsmaterielförordningen).

Tillståndsplikt för innehav av ljuddämpare infördes redan genom 1973 års vapenlag. Skälet var bl.a. att genom tillståndsplikt motverka olaglig jakt med hjälp av ljuddämparförsedda vapen (se prop. 1973:16 s. 30 och 95). Departementschefen uttalade i samband med lagändringen att tillståndsgivningen borde vara synnerligen restriktiv (s. 96).

Enligt bestämmelser i vapenförordningen ska behov av att inneha ljuddämpare för jaktvapen endast anses föreligga om ändamålet är till skydd för människors hälsa eller miljön, i den utsträckning Polismyndigheten föreskriver det. För ljuddämpare för målskjutningsvapen anges dessutom att det ska vara särskilt påkallat.

I Polismyndighetens föreskrifter och allmänna råd (6 kap. RPSFS 2009:13, FAP 551–3) anges bl.a. att tillstånd för innehav av ljuddämpare till kulgevär som är avsedda för ammunition i klasserna 1 och 2 (jfr 14 § NFS 2002:18) och som innehas för jaktändamål får meddelas till skydd för hälsa och miljö, t.ex. för att förebygga hörselskador. Om tillstånd har meddelats för sådana vapen får ljuddämparen även användas till målskjutning. För innehav av ljuddämpare till andra gevär som innehas för jaktändamål gäller att tillstånd får meddelas till skydd för hälsa och miljö endast om det är särskilt påkallat. När det gäller ljuddämpare för målskjutningsvapen anges i de allmänna råden att det i normalfallet får anses möjligt att skydda sin hörsel vid målskjutning på annat sätt än genom att använda ljuddämpare till sitt vapen.

De övriga vapendelar som vid tillämpning av vapenlagstiftningen jämföras med skjutvapen – slutstycken, eldrör, pipor, stommar, lådor och mantlar – har det gemensamt att de är nödvändiga för vapnets funktion, s.k. vitala delar. En ljuddämpare är dock inte nödvändig för vapnets faktiska funktion utan påverkar endast dess praktiska användbarhet. Till skillnad från de övriga vapendelar som jämföras med skjutvapen utgör ljuddämpare inte heller en väsentlig del av ett vapen enligt ändringsdirektivet. Regeringen anser därför, trots *Åklagarmyndighetens* och *Polismyndighetens* invändningar, att ljuddämpare inte bör jämföras med skjutvapen i vapenlagen. Ljuddämpare ska därmed tas bort i uppräknningen i 1 kap. 3 § f vapenlagen.

Ljuddämpare ska regleras på samma sätt som vapenmagasin

Frågan är då hur innehav av ljuddämpare ska regleras när dessa inte längre ska betraktas som en tillståndspliktig vapendel. Om tillståndskravet för ljuddämpare togs bort helt, vilket förespråkas av *Svenska Jägarförbundet*, *Sveriges Vapenägares förbund*, *Umeå m.fl.* skulle ljuddämpare kunna förvärfvas och överlåtas utan någon som helst kontroll i fråga om innehavarens eller förvärfvarens lämplighet och behov. Som *Åklagarmyndigheten* anför kan ljuddämpare vara åtråvärda i kriminella kretsar. Särskilt med hänsyn till att det dödliga skjutvapenvåldet i kriminella miljöer har ökat kraftigt under senare år är det av största vikt att motverka ooberättigade förvärv av ljuddämpare för att förhindra att de används i kriminella syften. Det är därför uteslutet att lämna ljuddämpare helt oreglerade i vapenlagen. Ljuddämpare bör i stället, vilket även innebär en fördel vid rättstillämpningen, regleras på samma sätt som vapenmagasin.

En reglering av ljuddämpare som motsvarar den som föreslås för innehav av vapenmagasin innebär att den som har tillstånd eller rätt att

inneha ett visst vapen för skjutning utan särskilt tillstånd får inneha ljuddämpare som passar till vapnet. Tillstånd att inneha ljuddämpare i andra fall får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att ljuddämparna inte kommer att missbrukas.

De närmare förutsättningarna för att beviljas tillstånd bör, på motsvarande sätt som för ammunition, anges på lägre författningsnivå.

Begreppet ljuddämpare

Polismyndigheten efterfrågar en definition av ljuddämpare eftersom detta skulle underlätta tillämpningen av lagen. *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* och *Svenska Jägarförbundet* anser att det är svårt att definiera vad en ljuddämpare är och att det finns en risk att även enklare konstruktioner av t.ex. PET-flaskor kan komma att omfattas av regleringen och därmed straffbeläggas.

Begreppet ljuddämpare fanns redan med i 1973 års vapenlag. Någon definition finns inte i vapenlagstiftningen eller i lagen om krigsmateriel med tillhörande förteckning i bilagan till förordningen om krigsmateriel som reglerar tillverkning, tillhandahållande och utförsel av ljuddämpare till sådana skjutvapen som utgör krigsmateriel.

Det saknas alltså för närvarande en legal definition av begreppet ljuddämpare. Regeringen anser att det inte heller vad gäller begreppet ljuddämpare torde vara möjligt att införa en entydig definition i lagtext som skulle bli tillräckligt heltäckande och samtidigt uppnå tillräcklig precision eftersom det, i likhet med vapenmagasin, mer är det funktionella begreppet som avses än föremålet i sig. Det har inte heller framkommit att avsaknaden av en definition har inneburit några särskilda svårigheter vid tillämpningen av vapenlagen. Avgörande för om vapenlagen ska vara tillämplig eller inte bör enligt regeringens mening vara om en ljuddämpare är komplett och fungerande, eller om det annars rör sig om en komplett samling av nödvändiga delar som enkelt kan monteras samman till en sådan användbar ljuddämpare (jfr NJA 1987 s. 643).

8.3 Statens innehav av ljuddämpare och vapenmagasin samt regeringens bemyndiganden

Regeringens förslag: Vapenlagen ska inte gälla ljuddämpare eller vapenmagasin som innehas av staten.

Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, Försvarsmakten ska i enskilda fall få besluta att vapenlagen inte ska gälla ljuddämpare eller vapenmagasin som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

Regeringen ska få meddela föreskrifter om att kravet på tillstånd för ljuddämpare eller vapenmagasin inte ska gälla innehav av ljuddämpare

och magasin som lämnats över från staten till bl.a. vissa statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

Regeringen ska vidare få meddela föreskrifter om att vapenlagen inte ska gälla ljuddämpare eller vapenmagasin som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid en resa genom Sverige för tjänsteändamål.

Regeringen ska få meddela föreskrifter om att kravet på tillstånd inte ska gälla införsel av ljuddämpare och vapenmagasin som lämnats över från staten till statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

Genomförandepromemorians förslag stämmer delvis överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås inget undantag för vapenmagasin eller ljuddämpare som innehas av staten och promemorians förslag om rätten att meddela föreskrifter är mer begränsade.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser har inga synpunkter på förslagen. *Försvarsmakten* anser att löstagbara magasin ska omfattas av det statliga undantaget eftersom detta annars kommer att skapa omfattande problem för verksamheten. *Försvarsmakten* har även synpunkter om att hemvärnssoldater som förvarar löstagbara magasin i sina hem inte bör behöva ansöka om särskilt tillstånd. Konsekvenserna blir enligt *Försvarsmakten* annars ökade kostnader och ökad administration för Hemvärdet utan att säkerheten förbättras.

Skälen för regeringens förslag

Vapenlagen ska inte gälla ljuddämpare eller vapenmagasin som innehas av staten

Vapenlagens bestämmelser gäller, med några få undantag rörande vapenregister och märkning, inte skjutvapen och ammunition som innehas av staten (1 kap. 8 § vapenlagen). Detta innebär bl.a. att vapenlagens krav på tillstånd enligt 2 kap. 1 § vapenlagen inte gäller skjutvapen och ammunition som innehas av staten. När innehavet av vissa vapenmagasin nu regleras gör sig skälen till detta undantag lika starkt gällande. Som *Försvarsmakten* framför bör därför 1 kap. 8 § första stycket vapenlagen utvidgas till att även omfatta de vapenmagasin som regleras i vapenlagen.

Ljuddämpare omfattas i dag av undantaget såsom en vapenpliktig vapendel. Skälen till undantaget gör sig lika starkt gällande även när ljuddämpare regleras på samma sätt som ammunition.

Regeringens bemyndigande att meddela föreskrifter utvidgas till att även omfatta ljuddämpare och vapenmagasin

Polismän förfogar sannolikt i många fall över sina tjänstevapen och sin ammunition på ett sådant sätt att staten inte kan anses inneha utrustningen. Detsamma kan gälla för t.ex. hemvärnssoldater. Vapenlagens bestämmelser är då, som utgångspunkt, tillämpliga. Bestämmelserna innebär bl.a. att skjutvapen och ammunition inte får innehas eller föras in i Sverige utan tillstånd (2 kap. 1 § vapenlagen). Regeringen får meddela föreskrifter om att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § vapenlagen inte ska gälla innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till statliga tjänstemän eller

personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen. Regeringen har också med stöd av bemyndigandet föreskrivit att krav på tillstånd inte gäller skjutvapen som staten har lämnat över till den personkretsen (11 kap. 1 § c vapenlagen och 2 kap. 2 § vapenförordningen). Försvarmakten har uppgett att hemvärns-soldater i beredskapssyfte förvarar vapenmagasin i sina bostäder. Regeringen anser därför, i likhet med Försvarmakten, att bemyndigandet i 11 kap. 1 § c vapenlagen bör utvidgas så att regeringen även kan meddela föreskrifter om undantag från det föreslagna kravet på tillstånd för innehav av magasin. Det finns även skäl att låta denna egendom omfattas av bestämmelsen.

Regeringen får även meddela föreskrifter om att vapenlagen inte ska gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige (11 kap. 1 § f vapenlagen). När innehavet av vapenmagasin och ljuddämpare nu regleras på samma sätt som ammunitionstillstånd bör regeringen även, i likhet med vad som gäller för skjutvapen och ammunition, ges möjlighet att meddela föreskrifter som innebär att vapenlagen inte ska gälla i fråga om magasin och ljuddämpare som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige.

Sedan den 1 april 2020 gäller enligt 11 kap. 1 § h vapenlagen att regeringen får meddela föreskrifter som innebär att vapenlagens krav på tillstånd inte ska gälla införsel av tjänstevapen eller ammunition som lämnats över från staten till statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, dels ammunition till sådana vapen. När innehavet av vapenmagasin och ljuddämpare nu regleras på samma sätt som ammunition finns det skäl att ge regeringen möjlighet att meddela föreskrifter även för sådan egendom.

I avsnitt 8.7 behandlas regeringens bemyndigande att meddela föreskrifter med stöd av 11 kap. 2 § vapenlagen.

Regeringens eller Försvarmaktens beslutanderätt ska även omfatta ljuddämpare och vapenmagasin

Av 2 kap. 1 § vapenlagen framgår att tillstånd krävs för att bl.a. föra in samt inneha skjutvapen och ammunition. Från kravet på tillstånd föreskrivs vissa undantag, men inte några som träffar främmande stats militära styrka.

Av 11 kap. 3 § vapenlagen framgår dock att regeringen får besluta att vapenlagen inte ska gälla skjutvapen och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering. Bakgrunden är att det vid sådant internationellt samarbete har ansetts önskvärt att all materiel, inklusive skjutvapen och ammunition, kan föras mellan de länder som deltar i samarbetet utan krav på tullhantering och tillstånd (prop. 2004/05:7 s. 44).

I propositionen En strängare syn på hantering av vapen och explosiva varor (prop. 2019/20:200) föreslås att regeringen ska ges möjlighet att ge samma beslutanderätt till Försvarmakten för att underlätta genomförandet

av verksamheten vid internationellt militärt samarbete och internationell krishantering. Regeringen anser att när nu innehavet av vapenmagasin och ljuddämpare regleras på samma sätt som ammunition, finns det skäl att låta bestämmelsen omfatta även denna egendom.

8.4 Kriminalisering och andra åtgärder mot otillåtna innehav av ljuddämpare och vapenmagasin

Regeringens förslag: Att inneha ljuddämpare och vapenmagasin utan att ha rätt till det ska vara straffbelagt på samma sätt som otillåtet innehav av ammunition. Tillägget i samma bestämmelse om straffansvar för den som inte följer ett beslut att lämna över ammunition för inlösen ska tas bort.

Den som frivilligt lämnar in en ljuddämpare eller ett magasin som innehas olovligen ska få åtalas endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

Ljuddämpare och magasin ska, under samma förutsättningar som gäller för ammunition, kunna förklaras förverkade.

Ett tillstånd att inneha en ljuddämpare eller ett magasin ska återkallas under samma förutsättningar som gäller för ammunition.

Skyldigheten att under vissa förutsättningar omhänderta vapen och tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska gälla även ljuddämpare och magasin som hör till vapnet.

Regeringens bedömning: Ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin som förvaras åt någon annan utan föreskrivet tillstånd bör inte kunna förverkas.

Genomförandepromemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås även att den som förvarar ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin åt någon annan utan föreskrivet tillstånd till förvaringen ska kunna få egendomen förverkad.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser har inga synpunkter på förslaget. *Polismyndigheten* anser dock att olovligt innehav eller överlåtelse av ljuddämpare och magasin bör kunna kvalificeras som grovt vapenbrott.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Otillåtet innehav av ljuddämpare och magasin ska kriminaliseras

Regeringen föreslår nu att innehav av ljuddämpare och vissa vapenmagasin ska regleras i vapenlagen på i princip samma sätt som innehav av ammunition (se avsnitt 8.2). Enligt 9 kap. 2 § första stycket d vapenlagen kan den som innehar ammunition utan att ha rätt till det dömas till böter eller fängelse i högst sex månader. Regeringen anser att otillåtet innehav av ljuddämpare och vapenmagasin bör regleras på motsvarande sätt. Bestämmelsen bör därmed utvidgas till att omfatta även ljuddämpare och vapenmagasin. En sådan reglering möjliggör att legitimt innehav och användning av ljuddämpare och de magasin som omfattas av vapenlagen

kan kontrolleras, samtidigt som användning för brottslig verksamhet förhindras. Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet innehar en ljuddämpare eller ett vapenmagasin som omfattas av vapenlagen utan att ha rätt till det ska alltså kunna dömas till böter eller fängelse i högst sex månader. På motsvarande sätt som för ammunition bör det i ringa fall inte dömas till ansvar (9 kap. 2 § andra stycket).

Polismyndigheten har anfört att otillåtna innehav eller otillåten överlåtelse av ljuddämpare och vapenmagasin bör kunna utgöra grovt vapenbrott. Det ingick inte i utredarens uppdrag att överväga om olovligt innehav eller överlåtelse av ljuddämpare eller magasin bör utgöra grovt vapenbrott. Frågan kan därför inte behandlas i detta lagstiftningsprojekt.

I 9 kap. 2 § första stycket d vapenlagen straffbeläggs även underlåtenheten att följa ett beslut om att lämna över ammunition för inlösen. Den som inte följer ett sådant beslut innehar ammunitionen utan att ha rätt till det. Bestämmelsen är en kvarleva från 1973 års vapenlag och har blivit obsolet. Detta är redan straffbelagt enligt samma bestämmelse. Den del av bestämmelsen som handlar om underlåtenheten att följa ett beslut om att lämna över ammunition för inlösen fyller alltså inte någon funktion och bör därför tas bort.

En kriminalisering av otillåtet innehav av vissa magasin uppfyller även de krav som uppställs i ändringsdirektivet om att medlemsstaterna ska fastställa ett sanktionssystem för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas enligt direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande (artikel 16). Otillåtet innehav av en ljuddämpare eller ett vapenmagasin bör normalt sett även anses innebära att innehavaren visat sig olämplig att inneha skjutvapen. I dessa fall ska innehavarens tillstånd att inneha skjutvapen återkallas enligt 6 kap. 1 § första stycket a vapenlagen (jfr artikel 5.3 i vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet).

Den särskilda åtalsregeln ska gälla även för ljuddämpare och vapenmagasin

Enligt 9 kap. 7 § vapenlagen får åtal mot någon som frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till Polismyndigheten väckas endast om det är motiverat från allmän synpunkt. Bestämmelsen infördes år 2000 mot bakgrund av att det framkommit att en del personer av rädsla för att bli åtalade för vapenbrott tvekat att vända sig till polisen när de t.ex. hittat ett gammalt bortglömt skjutvapen på vinden eller på något annat liknande ställe (se prop. 1999/2000:27 s. 71). Syftet med bestämmelsen är att uppmuntra allmänheten att lämna in skjutvapen och ammunition för vilka tillstånd saknas och bestämmelsen innebär att åtal för olovligt innehav av skjutvapen eller ammunition, som uppdraget genom att vapnet frivilligt lämnas in till polisen, endast får väckas om det är motiverat från allmän synpunkt. Ett exempel på ett sådant fall kan vara att en person beslutar sig för att lämna in ett skjutvapen till polisen först i och med att han eller hon riskerar att upptäckas och inlämnandet således inte är frivilligt i egentlig mening (s. 98). När innehav av ljuddämpare och vissa vapenmagasin nu regleras på i princip samma sätt som ammunition gör sig skälen bakom bestämmelsen lika starkt gällande beträffande denna egendom. Den

särskilda åtalsregeln bör därför utvidgas till att omfatta även ljuddämpare och vapenmagasin som omfattas av vapenlagen. Prop. 2020/21:42

Ljuddämpare och vapenmagasin som varit föremål för brott ska förklaras förverkade

I 9 kap. 5 § vapenlagen finns en bestämmelse om förverkande av skjutvapen och ammunition som varit föremål för vissa brott. Bestämmelsen innebär bl.a. att ammunition som någon innehaft utan att ha rätt till det eller som överlåtits till någon som inte har rätt att inneha ammunitionen ska förklaras förverkad. Betydelsen av att egendom förklaras förverkad är att den som begått brottet förlorar äganderätten till egendomen och att den därmed inte kan användas för att begå nya brott. När nu ljuddämpare och vissa vapenmagasin regleras på i princip samma sätt som ammunition finns det skäl att låta även denna egendom omfattas av bestämmelsen. Bestämmelsen bör därför utvidgas till att omfatta ljuddämpare och vapenmagasin. Detta innebär att en ljuddämpare eller ett vapenmagasin som någon innehaft olovligen eller som har överlåtits till någon som inte har rätt att inneha egendomen ska kunna förklaras förverkade.

I promemorian föreslås även att såväl ammunition som magasin som förvaras åt någon annan utan föreskrivet tillstånd till förvaringen ska kunna förklaras förverkade. Med anledning av att motsvarande förvaring av ett skjutvapen inte ger möjlighet till förverkande av skjutvapnet skulle ett sådant förslag dock medföra en omotiverad diskrepans. Förslaget om möjligheten till förverkande av ammunition och lösttagbara magasin i sådana situationer bör därför inte genomföras.

När ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras förverkad. Det är rimligt och ändamålsenligt att detta ska gälla även ljuddämpare och vapenmagasin som hör till vapnet.

Återkalla och omhänderta ljuddämpare och vapenmagasin

Enligt 6 kap. 2 § vapenlagen ska ett tillstånd att inneha ammunition återkallas om förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, tillståndshavaren har missbrukat ammunitionen eller det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet. Enligt 6 kap. 4 § vapenlagen ska Polismyndigheten vidare besluta att ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om det finns risk att vapnet missbrukas eller det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande. När nu ljuddämpare och vapenmagasin ska regleras på i princip samma sätt som ammunitionstillstånd bör bestämmelserna utvidgas till att omfatta ljuddämpare och vapenmagasin.

8.5 Överlåta och låna ut ljuddämpare och vapenmagasin

Regeringens förslag: Ljuddämpare och vapenmagasin ska, på samma sätt som gäller för ammunition, få överlåtas eller yrkesmässigt förmedlas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. Om ljuddämpare eller magasin överlåts genom ombud ska ombudet ha ett eget vapentillstånd. Överträdelse av bestämmelsen ska straffbeläggas.

Den som har tillstånd att låna skjutvapen ska utan särskilt tillstånd få inneha ljuddämpare och magasin till vapnet.

Genomförandepromemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 2 kap. 9 § vapenlagen får skjutvapen eller ammunition endast överlåtas till den som har tillstånd eller rätt att inneha vapnet eller ammunitionen. Bestämmelserna innebär bl.a. att en vapenhandlare som överlåter skjutvapen eller ammunition har en skyldighet att kontrollera att den som vill köpa egendomen har tillstånd eller rätt att inneha den. I avsnitt 6.2 föreslås att bestämmelsen ska utvidgas till att omfatta även yrkesmässig förmedling. Den som har tillstånd att låna skjutvapen får vidare, enligt 3 kap. 10 § vapenlagen, under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha ammunition till vapnet. Bestämmelserna är straffbelagda. Den som överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha den kan dömas för brott mot vapenlagen enligt 9 kap. 2 § första stycket i vapenlagen och detsamma kommer enligt förslaget i avsnitt 6.2 att gälla den som yrkesmässigt förmedlar ammunition.

Regeringen anser att överlåtelse och yrkesmässig förmedling av ljuddämpare och vapenmagasin även i detta avseende bör regleras på motsvarande sätt som gäller för ammunition. En sådan reglering skulle innebära att ljuddämpare och vapenmagasin endast får överlåtas eller förmedlas till den som har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. Om ljuddämpare eller vapenmagasin överlåts genom ombud bör ombudet ha ett eget vapentillstånd. De vapenhandlare som vill överlåta ljuddämpare eller vapenmagasin får därmed en skyldighet att kontrollera att den som vill köpa egendomen har tillstånd eller rätt att inneha den. Därigenom skulle risken för att sådan egendom kommer i orätta händer kunna begränsas och användning av egendomen för brottslig verksamhet förhindras. En sådan bestämmelse är också i linje med den höga skyddsnivå som svensk vapenlagstiftning generellt sett har. Med hänsyn till att överlåtelse eller förmedling av ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin till någon som inte har rätt att inneha egendomen framstår som lika straffvärda förfaranden bör därför 9 kap. 2 § första stycket i vapenlagen utvidgas till att även omfatta ljuddämpare och vapenmagasin. Den som har tillstånd att låna skjutvapen bör, i enlighet med vad som gäller för ammunition, utan särskilt tillstånd få inneha ljuddämpare och vapenmagasin till vapnet.

8.6 Krav på tillstånd för att föra in ljuddämpare och vapenmagasin

Prop. 2020/21:42

Regeringens förslag: Det ska krävas tillstånd enligt vapenlagen för att till Sverige få föra in ljuddämpare och vapenmagasin. Ljuddämpare och vapenmagasin ska under vissa förutsättningar även få föras in utan särskilt tillstånd. Villkoren för införsel av ljuddämpare och vapenmagasin ska vara desamma som för införsel av ammunition. Även förutsättningarna för att föra ut ljuddämpare och vapenmagasin som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, ska vara desamma som för ammunition.

Ljuddämpare och vapenmagasin ska inte få förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

I vapenlagen ska det upplysas om att det vid olovlig införsel av ljuddämpare eller vapenmagasin och försök till ett sådant brott finns straffbestämmelser i lagen om straff för smuggling.

Genomförandepromemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser har inga synpunkter på förslaget. *Umeå Universitet* anser dock att tillståndsplikten för införsel av magasin ger upphov till en särskild rättssäkerhets- och tillämparproblematik i förhållande till den stora gruppen europeiska- och övriga vapeninnehavare som söker sig till Sverige för jakt och skytte och som då ofta medför olika reserv- och utbytesdelar.

Skälen för regeringens förslag

Tillstånd ska krävas för införsel av ljuddämpare och vapenmagasin

Enligt 2 kap. 1 § d vapenlagen krävs det tillstånd för att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige. Syftet med bestämmelsen är att ha kontroll över vilka vapen och vilken ammunition som förs in i landet. I huvudsak gäller samma krav för tillstånd till införsel av vapen och ammunition som gäller för tillstånd till innehav av sådan egendom. Eftersom regeringen föreslår att ljuddämpare och vapenmagasin endast ska få innehas under vissa förutsättningar finns det även skäl att införa villkor för införsel av dessa.

Umeå Universitet anser att ett krav på införseltillstånd ger upphov till rättssäkerhets- och tillämparproblem för europeiska- och övriga vapeninnehavare. Ett införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha den egendom som förts hit med stöd av tillståndet. Det saknas under dessa förutsättningar anledning att ställa lägre krav på införsel av ljuddämpare och vapenmagasin än på innehav av dessa i landet. De besvär denna kontroll kan medföra för vapeninnehavare kan inte anses väga tyngre än värdet av att kontrollen sker. Bestämmelsen i 2 kap. 1 § d vapenlagen ska därför utvidgas till att även omfatta ljuddämpare och vapenmagasin.

I 2 kap. 11–13 §§ vapenlagen regleras förutsättningarna för att få tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition, införseltillståndets räckvidd och undantag från kravet på införseltillstånd. Samma regler som gäller för

införsel av ammunition bör i dessa fall även gälla ljuddämpare och vapenmagasin. Detsamma bör gälla förutsättningarna enligt 2 kap. 14 § för förvaring på tullager eller i frizon och bestämmelserna i 2 kap. 15 § om rätt att under vissa förutsättningar föra ut magasin.

Olovlig införsel av ljuddämpare och vapenmagasin straffbeläggs i lagen om straff för smuggling

Enligt 3 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling döms den som, i samband med införsel till landet av en vara som omfattas av ett särskilt föreskrivet förbud mot eller villkor för införsel, uppsåtligen bryter mot förbudet eller villkoret genom att underlåta att anmäla varan till tullbehandling för smuggling till böter eller fängelse i högst två år. Eftersom regeringen föreslår att ljuddämpare och vapenmagasin ska omfattas av villkor för införsel innebär detta att införsel i strid med dessa villkor kan utgöra ett smugglingsbrott. I 9 kap. 4 § vapenlagen bör det upplysas om att det beträffande ljuddämpare och vapenmagasin, liksom när det gäller vapen och ammunition, finns bestämmelser om straff för olovlig införsel i lagen om straff för smuggling.

8.7 Förvara och transportera ljuddämpare och vapenmagasin

Regeringens förslag: Ljuddämpare och vapenmagasin ska, på samma sätt och under samma förutsättningar som ammunition, omfattas av bestämmelserna om förvaring och transport.

Överträdelse av bestämmelserna om förvaring ska straffbeläggas. Straffbestämmelsen som rör förvaring åt någon annan ska dessutom utvidgas till att omfatta ammunition.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om krav på sammanslutningars förvaring av ljuddämpare och vapenmagasin.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vad som ska iakttas utöver vapenlagens bestämmelser om transport av ljuddämpare och vapenmagasin.

Genomförandepromemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget. I spontana yttranden från *Jägarnas Riksförbund avd. 14–12, Stockholms Luftvärnsförenings Skytteförening* och *Västsvenska Dynamiker* framförs dock synpunkter på att den föreslagna kriminaliseringen innebär att ett i dag problemlöst användande regleras och att den som under en tävling tappar ett magasin riskerar att göra sig skyldig till brott.

Skälen för regeringens förslag

Förvaring och transport av ljuddämpare eller vapenmagasin

I 5 kap. vapenlagen finns regler om förvaring och transport. De syftar till att förhindra stölder av skjutvapen och ammunition. Reglerna och dess

efterlevnad är av grundläggande betydelse för att förhindra att skjutvapen och ammunition kommer i orätta händer. Även ljuddämpare och vapenmagasin som nu föreslås regleras i vapenlagen på i princip samma sätt som ammunition kan om de hamnar i orätta händer utgöra en säkerhetsrisk, vilket kräver att innehavarna hanterar dem med stort ansvar. Samma krav bör därför ställas på förvaring och transport av ljuddämpare och vapenmagasin som gäller för ammunition i 5 kap. 1–4 §§ vapenlagen. Detta innebär bl.a. att den som innehar ljuddämpare och vapenmagasin är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den och att ljuddämpare och magasin ska förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt. Vidare innebär det att en innehavare endast får lämna över sin ljuddämpare eller sitt vapenmagasin till någon annan för förvaring om han eller hon inte kan ta hand om det eller det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs i normalfallet tillstånd. Den som skickar eller transporterar ljuddämparen eller vapenmagasinet ska även vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt egendomen.

Regeringens förslag till övergångsbestämmelse för vapenmagasinen innebär att den som förvarar ett vapenmagasin, som det krävs tillstånd för, ska få förvara magasinet utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt (se vidare avsnitt 11). I likhet med vad som redan gäller för skjutvapen och ammunition bör regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter om dels krav på sammanslutningars förvaring av ljuddämpare och vapenmagasin, dels vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av sådan egendom.

Kriminalisering vid överträdelse av vissa regler om förvaring

De allmänna förvaringsbestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§ vapenlagen är straffbelagda i 9 kap. 2 § första stycket c vapenlagen. Bestämmelserna innebär bl.a. att den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot förvaringsbestämmelserna i fråga om skjutvapen och ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag kan dömas till böter eller fängelse i högst sex månader. Det gäller också skjutvapen som innehas av vapenhandlare. Regeringen anser att bestämmelsen bör utvidgas till att även omfatta ljuddämpare och vapenmagasin. Detta innebär att den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om förvaring av ljuddämpare eller vapenmagasin som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare ska kunna dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Jägarnas Riksförbund avd. 14–12, Stockholms Luftvärnsförenings Skytteklubb och Västsvenska Dynamiker befarar att en enskild vapeninnehavare som t.ex. tappar ett tillståndspliktigt magasin vid en tävling, kommer att bli straffad. Frågan om att utvidga tillämpningsområdet till att omfatta även enskilda personer har behandlats i flera lagstiftningsärenden.

En sådan utvidgning har dock inte ansetts nödvändig och föreslås heller inte i detta lagstiftningsärende.

Enligt 9 kap. 2 § första stycket b vapenlagen är det straffbelagt att bryta mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan. Dessa bestämmelser omfattar såväl skjutvapen som ammunition och föreslås nu utvidgas till att även omfatta ljuddämpare och vapenmagasin som lämnas över till någon annan. Den bestämmelse som straffbeläggs genom 9 kap. 2 § första stycket i, dvs. bestämmelsen om förvaring åt någon annan i 5 kap. 3 § första stycket vapenlagen, omfattar dock endast förvaring av skjutvapen. Det framstår dock som lika angeläget att straffbelägga den situationen att någon olovligen förvarar ammunition och ljuddämpare eller vapenmagasin åt någon annan. Bestämmelsen i 9 kap. 2 § första stycket i bör därför utvidgas till att även omfatta ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin. Därmed korresponderar också straffbestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan och förvaring åt någon annan.

8.8 Inlösen av ljuddämpare och vapenmagasin samt dödsbans och konkursbans innehav av ljuddämpare och vapenmagasin

Regeringens förslag: Ljuddämpare och vapenmagasin ska, på samma sätt och under samma förutsättningar som gäller för skjutvapen och ammunition, kunna lösas in av staten.

Ljuddämpare och vapenmagasin som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo ska omfattas av samma regler som skjutvapen och ammunition som ingår i ett sådant.

Genomförandepromemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Inlösen av ljuddämpare och vapenmagasin

I 7 kap. vapenlagen finns regler om inlösen av vapen och ammunition. Inlösen innebär att staten tvångsförvärvar skjutvapen eller ammunition. En grundläggande tanke bakom bestämmelserna om inlösen är att Polismyndigheten i största möjliga utsträckning ska undvika inlösen genom att låta ägaren själv avveckla sitt innehav genom att skrota, sälja eller på annat sätt överlåta egendomen (jfr prop. 1973:166 s. 146 f.). Det är först om innehavaren inte själv avslutar sitt innehav på föreskrivet sätt och inom föreskriven tid som inlösen blir aktuellt. När innehavet av ljuddämpare och vapenmagasin nu föreslås regleras på i princip samma sätt som ammunition bör de rättigheter och skyldigheter som gäller för skjutvapen och ammunition i detta avseende gälla även för ljuddämpare och vapenmagasin.

I 8 kap. vapenlagen finns regler om vapen och ammunition i dödsbon och konkursbon. När skjutvapen och ammunition ingår i ett dödsbo eller konkursbo får egendomen under vissa förutsättningar utan särskilt tillstånd innehållas av den som har tagit hand om boet. Det finns även en möjlighet för Polismyndigheten att besluta om hur egendomen ska förvaras i dessa fall. När innehavet av ljuddämpare och vapenmagasin nu föreslås regleras på i princip samma sätt som ammunition bör dessa även omfattas av de särskilda bestämmelserna om innehav och förvaring av egendom som ingår i dödsbon och konkursbon.

9 Utökade krav på registerföring

Enligt artikel 4.4 första stycket i vapendirektivet ska medlemsstaterna föra ett centraliserat eller decentraliserat datoriserat register som garanterar behöriga myndigheter tillgång till de register där varje skjutvapen som omfattas av direktivet registreras. Ändringsdirektivet utökar kravet på vilka uppgifter som ska registreras i vapenregistret till att omfatta alla de uppgifter med anknytning till skjutvapen som krävs för att spåra och identifiera skjutvapnet i fråga, däribland

- typ, märke, modell, kaliber och serienummer för varje skjutvapen samt den märkning som anbringats på dess stomme eller låda som en unik märkning, varigenom varje skjutvapens unika identitet ska fastställas (led a),
- det serienummer eller den unika märkning som anbringats på de väsentliga delarna, om det eller den skiljer sig från märkningen på skjutvapnets stomme eller låda (led b),
- namn och adress avseende leverantörerna av och förvärvarna av eller ägarna till skjutvapnet, tillsammans med relevant eller relevanta datum (led c), och
- angivelser om omvandlingar eller ändringar av skjutvapnet som leder till att dess kategori eller underkategori ändras, inklusive certifierad deaktivering eller skrotning, med relevant eller relevanta datum (led d).

Till skillnad från tidigare krävs registrering av uppgifter om skjutvapnets märkning och de väsentliga delarnas serienummer eller märkning enligt led a och b, datum enligt led c och uppgifter om omvandlingar och ändringar enligt led d.

Bestämmelser om vapenregister finns i 1 a kap. vapenlagen (1996:67). Enligt 7 § det kapitlet ska Polismyndigheten med hjälp av automatiserad behandling föra fyra separata register: vapeninnehavarregistret, vapenregistret, vapenhandlarregistret och registret över auktoriserade samman slutningar för jakt- eller målskytte. Kravet på att föra dessa register omfattar alla de vapen och vapendelar som vapendirektivet kräver att det ska finnas register om.

När det gäller kravet på registrering av uppgifter om vapen och märkning enligt artikel 4.4 första stycket a och b finns det varken i vapenlagen eller i vapenförordningen (1996:70) närmare angivet vilka uppgifter som ska tas in i Polismyndighetens register. Av 2 kap. 6 § vapenförordningen framgår dock vilka uppgifter som en ansökan om tillstånd att inneha vapen ska innehålla. Dessa uppgifter läggs in i Polismyndighetens register. I dag registreras därför alla de uppgifter som anges i artikel 4.4 första stycket a och b, med undantag för uppgift om vapnets märkning och de väsentliga delarnas märkning. Registrering av ett vapens märkning är ett krav även enligt FN:s vapenprotokoll (resolution 55/255). Redan inför Sveriges tillträde till protokollet konstaterade regeringen att denna uppgift behöver registreras framöver för att uppfylla protokollet (prop. 2010/11:72 s. 48). Det kan således på nytt konstateras att uppgift om ett vapens och vissa vapendelars märkning bör registreras i vapenregistret, numera även för att uppfylla ändringsdirektivets krav.

Kravet enligt artikel 4.4 första stycket c på registrering av personuppgifter för leverantörer, förvärvare och ägare, inklusive relevanta datum, uppfylls genom att sådana uppgifter registreras i innehavarregistret.

Även uppgifter om omvandlingar eller ändringar som ska registreras enligt artikel 4.4 första stycket d registreras redan i dag i Polismyndighetens vapenregister. Ändringar som leder till att ett vapen byter kategori kräver nämligen en ny ansökan om vapentillstånd. Vidare ska ett vapen som ska skrotas, enligt 4 kap. 4 § vapenlagen, lämnas till Polismyndigheten tillsammans med tillståndsbeviset. Polismyndigheten vidarebefordrar sedan vapnet till NFC (16 kap. 5 § RPSFS 2009:13, FAP 551–3) varefter den enligt 2 kap. 15 § vapenförordningen ska kontrollera och följaktligen registrera när vapnet har deaktiverats.

Sammanfattningsvis registreras i dag de flesta uppgifter som ska registreras enligt artikel 4.4 första stycket i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet. Som konstaterats ska dock även uppgift om vapens och vapendelars märkning registreras för att Sverige ska fullgöra sina åtaganden. Detta är dock inget som behöver regleras i lag utan regleringen bör ske på lägre författningsnivå.

Förutom ändringsdirektivets krav på registrering av fler uppgifter i vapenregistret innebär direktivet även att det ställs utökade krav på registrering av vapenhandlare och vapenmäklare, bevarandetider och tillgång till uppgifterna i vapenregistret och att vapenhandlare och vapenmäklare ska föra egna register.

9.1 Skyldighet att föra vapenhandlar- och vapenmäklarregister

Regeringens förslag: Polismyndigheten ska, på motsvarande sätt som myndigheten i dag gör med dem som fått tillstånd att bedriva vapenhandlarverksamhet med skjutvapen, föra register över dem som meddelats tillstånd att bedriva vapenmäklarverksamhet.

ISP, MSB och kommunerna ska, på motsvarande sätt som Polismyndigheten i dag gör för tillstånd till vapenhandlarverksamhet med

skjutvapen, föra register över vissa beslutade tillstånd. Registren ska bl.a. innehålla uppgifter om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats sådant tillstånd.

I lagen om brandfarliga och explosiva varor och i lagen om krigsmateriel ska det dessutom föras in en bestämmelse om registrets ändamål. Vidare ska det i de lagarna föras in en bestämmelse som upplyser dels om att bestämmelserna om skyldighet att föra register och om registrets ändamål kompletterar EU:s dataskyddsförordning, dels om vilken övrig personuppgiftsreglering som gäller för personuppgiftsbehandling i registret.

Genomförandepromemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Datainspektionen* avstyrker förslaget om att införa bestämmelser om skyldighet att föra register i lagen (1992:1300) om krigsmateriel och i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor eftersom det inte har gjorts någon behovsanalys. *Inspektionen för strategiska produkter* (ISP) anser att dess skyldighet att föra register bör kunna begränsas till tillverkare av skjutvapen. *Myndigheten för samhällsskydd och beredskap* (MSB) anser att det behövs ett förtydligande i lagtext som klargör vilka personer som anses ha ett betydande inflytande över en juridisk person som har fått vapenmäklartillstånd. Dessutom anser MSB att det bör införas ett krav i lagen om brandfarliga och explosiva varor på att tillståndshavaren ska anmäla alla förändringar av vem som har ett sådant betydande inflytande. *Huddinge kommun* anser att Polismyndigheten bör hantera alla tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor som rör ammunition.

Skälen för regeringens förslag

I tillägg till vapendirektivets krav på att föra ett vapenregister med uppgifter om de vapen som omfattas av direktivet införs genom ändringsdirektivet krav på medlemsstaterna att registrera vapenhandlare och vapenmäklare som är verksamma på deras territorium (artikel 4.3 a).

Registrering av vapenmäklare

I avsnitt 6.1 föreslås att vapenmäklarverksamhet ska regleras i vapenlagen. Bland annat ska det i vapenlagen införas krav på tillstånd motsvarande de som gäller för vapenhandlare. För att uppfylla ändringsdirektivets krav på registrering av vapenmäklare bör kravet i 1 a kap. 7 § första stycket 3 vapenlagen om att Polismyndigheten ska föra register över de som driver handel med skjutvapen utvidgas till att omfatta de som driver mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition.

Registrering av vapenhandlare

Som framgår av avsnitt 6.1 regleras vapenhandlarverksamhet i tre lagar: vapenlagen, lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel. När det gäller vapenhandel med skjutvapen, som regleras i vapenlagen, finns redan krav på Polismyndigheten att föra ett vapenhandlarregister enligt 1 a kap. 7 § första stycket 3 vapenlagen. I registret ska enligt samma bestämmelse finnas uppgifter om fysiska personer som

har ett betydande inflytande över en juridisk person som har tillstånd att driva handel med skjutvapen, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation.

Däremot finns det inget krav på registrering av sådan vapenhandlarverksamhet som regleras i lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel, dvs. vapenhandlarverksamhet med ammunition. *Datainspektionen* har motsatt sig att det i de lagarna införs bestämmelser om krav på tillståndsgivarna, dvs. MSB, kommuner och ISP, att föra register eftersom det inte har gjorts någon behovsanalys. Regeringen anser dock att uttryckliga krav på att föra register är motiverade med hänsyn till att ändringsdirektivet kräver att vapenhandlare registreras. Utan en sådan skyldighet kommer det vara valfritt för tillståndsgivare att föra register. Det bör därför införas bestämmelser som ålägger MSB och kommunerna att föra register över personer och organisationer som meddelats tillstånd enligt 16 § lagen om brandfarliga och explosiva varor för hantering av ammunition. Vidare bör ISP registrera de som fått tillstånd enligt 3 § lagen om krigsmateriel för tillverkning av skjutvapen eller ammunition enligt lagen om krigsmateriel. *ISP* anser att kravet på inspektionen att föra register bör kunna begränsas till de som fått tillstånd till tillverkning av skjutvapen eftersom MSB kommer att åläggas en skyldighet att föra register över sådana som tillverkar ammunition. Regeringen anser dock att registrering bör ske enligt båda regelverken dels eftersom både ISP och MSB i dessa fall har tillsynsansvar över verksamheterna, dels eftersom tillverkning av vissa typer av ammunition kan omfattas av enbart det ena regelverket.

Utöver krav på tillståndsgivarna att föra register med uppgifter om de som fått tillstånd bör, liksom avseende Polismyndighetens vapenhandlarregister, krävas att registren ska innehålla uppgifter om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats tillstånd och, när det gäller registret för dem som meddelats tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor, personer som har godkänts att som föreståndare svara för sådan verksamhet. Ett sådant krav skulle underlätta handläggningen av tillståndsärenden. *MSB* anser att det behövs ett förtydligande i lagtext som tydliggör vilka personer som anses ha ett betydande inflytande över en juridisk person. Regeringen anser att det varken är ändamålsenligt eller görligt att i lagtext ange exempel på personer som alltid ska anses ha ett betydande inflytande. Exempel på personer som kan ha betydande inflytande över en juridisk person är dock verkställande direktör, styrelseledamot, bolagsman och aktieägare med betydande aktieinnehav.

MSB menar vidare att det bör införas ett krav i lagen om brandfarliga och explosiva varor på att tillståndshavaren ska anmäla alla förändringar av vem som har ett betydande inflytande. Ett sådant krav finns redan för vapenhandlare som har tillstånd enligt vapenlagen (2 kap. 10 § vapenlagen). Som *MSB* framför kan det efter det att tillståndsmyndigheterna meddelat tillstånd ske förändringar i fråga om vem som har ett betydande inflytande över verksamheten. För tillståndsmyndighetens bedömning av om förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda underlättar naturligtvis kännedom om förändringar i verksamheten såsom om verksamheten har

överlåtit. Det kan således finns behov av en sådan bestämmelse som MSB föreslår. När det gäller de som fått tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor finns det redan liknande bestämmelser i förordning, såsom bestämmelser om krav på föransmälan vid byte av verksamhetsutövare för att få fortsätta bedriva en verksamhet enligt tidigare meddelat tillstånd och om skyldighet för dödsbon efter en fysisk person som haft tillstånd att skyndsamt underrätta tillståndsmyndigheten om dödsfallet (20 § förordningen [2010:1075] om brandfarliga och explosiva varor). Regeringen anser med hänsyn till det att en sådan bestämmelse som MSB föreslår får övervägas inom ramen för det fortsatta förordningsarbetet.

Det saknas beredningsunderlag för att i detta lagstiftningsärende hantera *Huddinge kommuns* förslag om att all tillståndshantering enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor som avser ammunition bör flyttas över till Polismyndigheten.

De föreslagna nya registerbestämmelsernas förhållande till annan personuppgiftsreglering

När regeringen nu föreslår att det ska införas nya krav på myndigheter att föra register över sådana som fått tillstånd till viss vapenhandel enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel finns det anledning att beakta tillämplig personuppgiftsreglering och om förhållandet till den bör regleras på något sätt.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), här kallad dataskyddsförordningen, utgör från och med den 25 maj 2018 grunden för generell personuppgiftsbehandling inom EU. Dataskyddsförordningen är direkt tillämplig i varje medlemsstat. Dataskyddsförordningen kompletteras av lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning, här kallad dataskyddslagen, och förordningen (2018:219) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning.

Dataskyddsförordningen är inte tillämplig när brottsdatalagen (2018:1177) är tillämplig. Brottsdatalagen är en ramlag som genomför stora delar av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF, här kallat dataskyddsdirektivet. Enligt 1 kap. 2 § brottsdatalagen gäller den lagen vid behandling av personuppgifter som utförs av behöriga myndigheter i syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder. Den gäller också vid behandling av personuppgifter som en behörig myndighet utför i syfte att upprätthålla allmän ordning och säkerhet. Behörig myndighet definieras i 1 kap. 6 § brottsdatalagen som

1. en myndighet som har till uppgift att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller lagföra brott, verkställa

straffrättsliga påföljder, eller upprätthålla allmän ordning och säkerhet, när den behandlar personuppgifter för ett sådant syfte, eller

2. en annan aktör som har anförtrodd myndighetsutövning för ett syfte som anges i 1, när den behandlar personuppgifter för ett sådant syfte.

I förarbetena till brottsdatalagen anges att bl.a. Polismyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen, Skatteverket, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, de allmänna domstolarna och Kriminalvården är behöriga myndigheter, men enbart när de behandlar personuppgifter för sådana syften. När t.ex. Skatteverket behandlar personuppgifter i beskattningsverksamheten eller Polismyndigheten utfärdar pass är myndigheten inte en behörig myndighet. Som exempel på andra aktörer än myndigheter som kan vara behöriga myndigheter i brottsdatalagens mening anges att exempelvis naturvårdsvakter och jakttillsynsmän kan anses vara det när de tar egendom i beslag och ordningsvakter när de upprätthåller allmän ordning och säkerhet vid domstolsförhandlingar (prop. 2017/18:232 s. 92–98 och s. 429–432).

Angående vilken reglering som är tillämplig på nu aktuella register kan först konstateras att regeringen, i propositionen Personuppgiftsbehandling i viss verksamhet som rör allmän ordning och säkerhet – anpassningar till EU:s dataskyddsreform (prop. 2018/19:65), gör bedömningen att behandling av personuppgifter i vapenärenden samt förandet av vapenregistren och behandling av personuppgifter för utlämnande ur registren i annat än brottsbekämpande syfte faller under dataskyddsförordningens tillämpningsområde. När behandling sker för utlämnande ur registren i brottsbekämpande syfte bedömer regeringen dock att brottsdatalagen är tillämplig.

Till skillnad från den personuppgiftsbehandling som sker i vapenärenden och i vapenregistren enligt vapenlagen är det – i stället för Polismyndigheten – MSB, kommuner och ISP som föreslås föra register över sådana som fått vissa typer av tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor respektive lagen om krigsmateriel. Systemen med tillståndsplikt och registrering enligt de lagarna skulle kunna anses ha till syfte att förebygga såväl brottslig verksamhet som hot mot den allmänna säkerheten, men av förarbetena till brottsdatalagen framgår att begreppen ”förebygga brottslig verksamhet” och ”upprätthålla allmän ordning och säkerhet” i 1 kap. 2 § brottsdatalagen inte varit avsedda att ges en så vidsträckt tillämpning (prop. 2017/18:232 s. 94–98 och 429–432). MSB, kommuner och ISP är mot bakgrund av förarbetsuttalandena inte myndigheter som har i uppgift att förebygga brottslig verksamhet, upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller annan uppgift som kan kvalificera dem som behörig myndighet i brottsdatalagens mening. Det kan nämnas att det i förarbetena till brottsdatalagen uttalas specifikt att ett exempel på arbetsuppgifter som inte gör en myndighet till behörig myndighet i brottsdatalagens mening är uppgiftsskyldighet till brottsbekämpande myndigheter (prop. 2017/18:232 s. 430). Sammanfattningsvis är MSB, kommuner och ISP inte behöriga myndigheter i nu aktuellt avseende. Till skillnad från vad som gäller för vapenregistren enligt vapenlagen är alltså dataskyddsförordningen och till förordningen kompletterande bestämmelser tillämplig på all personuppgiftsbehandling som MSB, kommuner och ISP behöver göra för förandet av nu föreslagna register, även om den sker för uttag ur registren i brottsbekämpande syfte.

Dataskyddsförordningen utgår från att varje behandling av personuppgifter måste ha en rättslig grund. För att behandlingen ska vara laglig måste något av de villkor som anges i artikel 6.1 i dataskyddsförordningen vara uppfyllt. När det gäller statliga och kommunala myndigheters personuppgiftsbehandling uppfylls i regel de villkor som anges artikel 6.1 c och e: att behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse eller nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning. Den behandling av personuppgifter som kommer ske när tillsynsmyndigheterna lägger in och sedan bevarar personuppgifter i registren är nödvändig för att myndigheten ska kunna fullgöra den i lag reglerade rättsliga förpliktelsen att föra registren. Behandlingen får därför, i enlighet med 2 kap. 1 § dataskyddslagen, ske med stöd av artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen. Sådan behandling bör dessutom anses vara nödvändig för att tillsynsmyndigheterna ska kunna utföra sin uppgift att pröva tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel, uppgifter som är av allmänt intresse. Behandlingen är därmed tillåten även med stöd av artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen, i enlighet med 2 kap. 2 § dataskyddslagen.

Dataskyddsförordningen tillåter till viss del att dess regler specificeras i nationell rätt. Detta följer bl.a. av artikel 6.2 där det anges att medlemsstaterna får behålla eller införa mer specifika bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i förordningen när det gäller behandling som sker enligt artikel 6.1 c och e. Detta får ske genom att medlemsstaterna närmare fastställer specifika krav för uppgiftsbehandlingen och andra åtgärder för att säkerställa en laglig och rättvis behandling. Mot den bakgrunden gör regeringen bedömningen i propositionen Personuppgiftsbehandling i viss verksamhet som rör allmän ordning och säkerhet – anpassningar till EU:s dataskyddsreform (prop. 2018/19:65) att ändamålsbestämmelser i vapenlagen och vissa andra registerförfattningar är förenliga med dataskyddsförordningen och bör vara kvar. Vidare görs bedömningen att det i registerförfattningar där dataskyddsförordningen är tillämplig bör införas bestämmelser som upplyser om att bestämmelserna i registerförfattningen kompletterar bestämmelserna i dataskyddsförordningen samt att dataskyddslagen och föreskrifter som meddelas i anslutning till den lagen gäller, om inte annat följer av registerförfattningen eller föreskrifter som meddelats i anslutning till den. På så sätt görs det tydligt att bestämmelserna i registerförfattningen måste läsas tillsammans med andra författningar som innehåller de grundläggande kraven på personuppgifternas behandling, såsom möjligheten att behandla känsliga personuppgifter, den enskildes rätt till registerutdrag, bevarande av uppgifterna m.m.

Liksom vapenlagen och andra författningar med registerbestämmelser bör lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel ha ändamålsbestämmelser som anger registrens ändamål och upplysningsbestämmelser som klargör vilka regler som gäller för personuppgiftsbehandlingen i registren. Det kan bidra till att skydda enskildas personliga integritet och göra det tydligt och förutsebart i vilken utsträckning som behandling får ske. Regeringen anser att det i ändamålsbestämmelserna bör anges att registren ska ha till ändamål att underlätta frågor om tillstånd. Eftersom uppgifterna om personer och organisationer som meddelats tillstånd att tillverka skjutvapen eller ammunition eller att på annat sätt

hantera ammunition kan behövas för att utreda brott bör det även anges att registren ska ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till ammunition respektive krigsmateriel. Det bör dock poängteras att sådana ändamålsbestämmelser, liksom motsvarande ändamålsbestämmelse i 1 a kap. 8 § vapenlagen, inte hindrar att uppgifter lämnas ut i enlighet med den s.k. finalitetsprincipen i 5.1 b i dataskyddsförordningen. Enligt finalitetsprincipen får uppgifter behandlas för att lämnas ut om det inte är oförenligt med de ändamål för vilka uppgifterna samlades in.

9.2 Skyldighet att registrera personer och organisationer som har meddelats tillstånd att inneha ljuddämpare och vapenmagasin

Regeringens förslag: Polismyndigheten ska, på motsvarande sätt som myndigheten i dag gör med dem som fått tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition, föra register över dem som meddelats tillstånd att inneha ljuddämpare och vapenmagasin.

Genomförandepromemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I vapeninnehavarregistret registreras de personer och organisationer som enligt vapenlagen har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden. Ändamålet med dessa uppgifter är att underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt vapenlagen och att ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till skjutvapen. Regeringen föreslår nu att det ska krävas tillstånd för att inneha ljuddämpare och vapenmagasin. Det finns därför skäl att, på samma sätt som gäller för ammunition, låta vapeninnehavarregistret omfatta även de personer och organisationer som har meddelats sådana tillstånd.

9.3 Krav på bevarandetider och tillgång till uppgifter i Polismyndighetens vapenregister

Regeringens förslag: Bevarandetiden för uppgifter i Polismyndighetens vapenregister ska utökas till 30 år från det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats. När skjutvapen och vapendelar har överförts till en mottagare i utlandet ska de däremot få avföras ur registret 30 år efter utförseln, om vapnet eller vapendelen inte har återinförts före dess.

När det gäller personuppgifter om den som fått tillstånd att inneha skjutvapen ska kravet på att alltid bevara uppgifter under en viss tid

endast gälla om motsvarande krav gäller för det skjutvapen eller den vapendel som tillståndet avser. Kravet på att alltid bevara uppgifter om dem som fått tillstånd till vapenhandel under en viss tid ska tas bort.

Genomförandepromemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås även att personuppgifter om den som har meddelats vapenhandlar- eller vapenmäklartillstånd ska bevaras i 30 år från det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats. Vidare föreslås att uppgifter om sådana skjutvapen och vapendelar som finns i utlandet och som har tillhandahållits någon i utlandet ska få avföras 30 år efter registreringen.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Krav på att alltid bevara vissa uppgifter i Polismyndighetens vapenregister under 30 år

Genom ändringsdirektivet införs ett nytt andra stycke till artikel 4.4 i vapendirektivet som stadgar att medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna behåller uppgifterna om skjutvapen och väsentliga delar i vapenregistret, inklusive tillhörande personuppgifter, under en period av 30 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats. Tidigare gällde att uppgifterna skulle bevaras i 20 år från registreringen.

Av artikel 5.1 e i dataskyddsförordningen följer att personuppgifter inte får lagras i identifierbar form under längre tid än vad som är nödvändig för de ändamål för vilka de behandlas. Det innebär att uppgifter i Polismyndighetens vapenregister som utgångspunkt inte får bevaras där längre än vad som behövs för något av de ändamål som anges i 1 a kap. 8 § vapenlagen, vilket är att underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt vapenlagen och att ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till skjutvapen (se prop. 2018/19:65 s. 127). I 10 § görs undantag från denna huvudregel beträffande uppgifter om skjutvapen och vapendelar som omfattas av kravet på märkning enligt 2 a kap., vilka alltid ska bevaras i registren i minst 20 år från det att uppgiften registrerades. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer avseende den som har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller tillstånd att driva handel med skjutvapen.

För att uppfylla ändringsdirektivets skärpta krav på bevarande av uppgifter måste 1 a kap. 10 § vapenlagen ändras så att kravet på bevarande av uppgifter om skjutvapen och vapendelar och tillhörande personuppgifter utökas till 30 år efter det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats.

Kravet på att bevara uppgifter gäller även vapen och vapendelar som har förts ut ur landet. Det kan i de fallen inte rimligen krävas att Polismyndigheten ska hålla sig informerad om när det aktuella vapnet eller vapendelen skrotas. Uppgifter om sådana vapen eller vapendelar som

överförs till en mottagare i utlandet bör därför i stället få avföras ur Polismyndighetens vapenregister 30 år efter utförelsen, förutsatt att vapnet eller vapendelen inte dessförinnan har förts in i landet igen.

I promemorian föreslås att även uppgifter om vapen eller vapendelar som finns i utlandet och tillhandahålls någon i utlandet ska få avföras ur registren 30 år efter registreringen. I de fallen, till skillnad från när vapen eller vapendelar till en början funnits i Sverige, bör det dock som huvudregel inte finnas några uppgifter att avföra eftersom Polismyndighetens vapenregister endast ska innehålla uppgifter om skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt vapenlagen. Regeringen anser därför inte att det finns tillräckliga skäl för att införa en sådan bestämmelse som föreslås i promemorian.

Begränsning av vilka uppgifter som alltid ska bevaras i 30 år

Skyldigheten att bevara uppgifter under 30 år avser enligt artikel 4.4 uppgifter om skjutvapen och vapendelar, inklusive tillhörande personuppgifter, som ska finnas i vapenregistret. I vapenregistret ska skjutvapen som omfattas av direktivet samt de i artikel 4.4. första stycket a–c angivna uppgifterna med anknytning till sådana vapen registreras, i syfte att skjutvapnen i fråga ska kunna spåras och identifieras.

Enligt 1 a kap. 10 § vapenlagen, som har införts för att genomföra direktivet i denna del (prop. 2013/14:110 s. 502), ställs krav på att bevara uppgifter om skjutvapen och vapendelar samt namn, adress och organisations- eller personnummer avseende den som har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller tillstånd att driva handel med skjutvapen. I promemorian föreslås att skyldigheten att bevara personuppgifter ska utvidgas till att avse personuppgifter om den som fått vapenmäklar-tillstånd.

Ändringsdirektivets krav på att alltid bevara vissa uppgifter i minst 30 år omfattar dock inte uppgifter om de som har meddelats tillstånd att driva vapenhandlar- eller vapenmäklarverksamhet. Krav på att registrera vapenhandlare och vapenmäklare regleras i artikel 4.3, inte i artikel 4.4. I artikel 4.4 räknas inte uppgifter om de som meddelats tillstånd till vapenhandlar- eller vapenmäklarverksamhet upp som exempel på uppgifter som ska registreras i vapenregistret. Detta är naturligt eftersom vapenhandlar- och vapenmäklarverksamheter inte är knutna till specifika vapen innan någon transaktion har skett. Ett krav på att bevara uppgifter om de som fått tillstånd till vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet i 30 år från det att vapnet eller vapendelen skrotats vore således inte heller ändamålsenligt.

Eftersom bevarandekravet inte omfattar uppgifter om den som fått vapenhandlar- eller vapenmäklartillstånd bör nuvarande krav på att alltid bevara uppgifter om den som meddelats tillstånd till vapenhandel under 20 år tas bort. För uppgifter i Polismyndighetens vapenregister om den som fått tillstånd att driva vapenhandel eller vapenmäklarverksamhet kommer i stället huvudregeln i artikel 5.1 e i dataskyddsförordningen att gälla.

Skyldigheten enligt 1 a kap. 10 § vapenlagen att bevara uppgifter om skjutvapen och vapendelar är begränsad till att avse sådana skjutvapen och vapendelar som anges i 2 a kap. vapenlagen, medan skyldigheten att bevara personuppgifter inte är begränsad till den som har tillstånd till

vapen som avses i det kapitlet. Förarbetena till bestämmelsen innehåller ingen närmare motivering till denna skillnad. Eftersom vapendirektivet inte omfattar några andra skjutvapen eller vapendelar än de som anges i 2 a kap. vapenlagen bör även skyldigheten att bevara personuppgifter begränsas till att gälla den som meddelats tillstånd att inneha sådana skjutvapen eller vapendelar. På så vis kommer kravet på att bevara personuppgifter om de som meddelats tillstånd att inneha skjutvapen endast gälla om motsvarande krav gäller för det skjutvapen eller den vapendel som tillståndet avser. En sådan reglering framstår som mer konsekvent och är att föredra i integritetshänseende.

Tillgång till och radering av uppgifter i Polismyndighetens vapenregister

Genom ett nytt tredje stycke till artikel 4.4 i vapendirektivet inför ändringsdirektivet begränsningar av hur länge, av de 30 år som uppgifter i vapenregistret ska bevaras, som behöriga myndigheter ska få ta del av dem. Myndigheter med behörighet att bevilja eller återkalla tillstånd att förvärva eller inneha skjutvapen och myndigheter med behörighet för tullförfaranden ska ha tillgång till uppgifterna i upp till 10 år efter det att de aktuella skjutvapnen eller vapendelarna skrotats. Myndigheter med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder ska däremot ha sådan tillgång under en period om upp till 30 år efter skrotning, dvs. hela den tid som uppgifterna ska bevaras i registret. Vidare krävs genom ett nytt fjärde stycke till artikel 4.4 att personuppgifterna ska raderas från vapenregistret vid utgången av de angivna perioderna.

Inom Polismyndigheten används uppgifterna i vapenregistren, i enlighet med 1 a kap. 8 § vapenlagen, både för att underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt lagen och för att ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till skjutvapen. Någon begränsning i Polismyndighetens tillgång till uppgifterna i vapenregistren till 10 år när det gäller tillståndsärenden finns inte, men i 1 a kap. 5 § vapenlagen anges att tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter. En tjänsteman som använder registeruppgifter i tillståndsärenden behöver i regel aldrig tillgång till dessa tio år efter det att vapnen eller vapendelarna skrotats. Regeringen anser därför inte att det behövs någon ny bestämmelse som ytterligare begränsar tillgången till registeruppgifterna.

När det gäller Polismyndighetens användning av uppgifter för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till skjutvapen behövs ingen begränsning eftersom myndigheten enligt ändringsdirektivet ska kunna ta del av uppgifterna hela den tid uppgifterna ska bevaras i registren. Detsamma gäller för andra brottsbekämpande myndigheter, närmare bestämt Säkerhetspolisen, Tullverket och Kustbevakningen, som Polismyndigheten enligt 1 a kap. 14 § vapenlagen kan medge direktåtkomst till vapenregister.

När det gäller kravet på radering av uppgifter kan konstateras att de uppgifter som Polismyndigheten ska ha tillgång till under 10 år för tillståndsärenden inte kan raderas därefter på det sätt som föreskrivs genom

ändringsdirektivet, eftersom ändringsdirektivet samtidigt ställer krav på att uppgifterna ska bevaras i registren ytterligare 20 år och under den tiden vara tillgängliga för Polismyndigheten i dess brottsbekämpande verksamhet. Kravet på radering inträder alltså för svensk del 30 år efter att det aktuella vapnet eller vapendelen har skrotats. Det finns i dag inte några bestämmelser i vapenlagen som reglerar när uppgifter ska gallras ur vapenregistren med undantag för en bestämmelse i 1 a kap. 11 § om uppgifter om personer som tillhör hemvärnets personal. Därför gäller i stället att uppgifterna, när de inte längre får behandlas i registren, ska bevaras eller gallras enligt de grundläggande reglerna om allmänna handlingar i 2 kap. tryckfrihetsförordningen och arkivlagen (1990:782). Ändringsdirektivet ställer dock inte krav på annat än att uppgifterna ska raderas ur vapenregistret efter utgången av angivna tidsperioder. Att uppgifter därefter bevaras i arkiv för historiska, vetenskapliga eller statistiska ändamål kan inte anses strida mot ändringsdirektivet. Det behöver därför inte införas några särskilda regler om arkivering och gallring för att uppfylla ändringsdirektivets krav.

Överföring av uppgifter i vapenregistren

Ändringsdirektivets krav på radering av uppgifter gäller enligt det nya fjärde stycket till artikel 4.4 inte i de fall där uppgifter har överförts till en myndighet med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder och används i det specifika sammanhanget, eller till andra myndigheter som är behöriga för jämförbara ändamål som föreskrivs i nationell rätt. De behöriga myndigheternas behandling av sådana uppgifter ska i dessa fall regleras av den berörda medlemsstatens nationella rätt, som ska stämma överens med unionsrätten generellt och i synnerhet dess uppgiftsskyddsbestämmelser.

Enligt 1 a kap. 12 § vapenlagen ska personuppgifter i Polismyndighetens vapenregister som är nödvändiga för att framställa rättsstatistik lämnas till den myndighet som ansvarar för att framställa sådan statistik. Vidare, i 13 § samma kapitel, anges att personuppgifter som behandlas i vapenregister får lämnas till Interpol eller Europol eller till en polis- eller åklagarmyndighet i en stat som är ansluten till Interpol, om det behövs för att myndigheten eller organisationen ska kunna förebygga, förhindra, utreda eller beivra brott, eller till utländsk underrättelse- eller säkerhetstjänst. I 13 § anges också att sådana personuppgifter även får lämnas till en utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation, om utlämnandet följer av en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt. Utlämnande av uppgifter till andra myndigheter för framställande av rättsstatistik enligt 1 a kap. 12 § vapenlagen får betraktas som ett sådant med brottsbekämpning jämförbart ändamål som föreskrivs i nationell rätt. Utlämnande enligt 13 § samma kapitel avser utan tvekan myndigheter med brottsbekämpande behörighet. Personuppgiftsbehandlingen hos de myndigheter som får del av uppgifter enligt 1 a kap. 12 och 13 §§ vapenlagen ska naturligtvis ske i enlighet med nationell rätt, vars förenlighet med unionsrätten och dess uppgiftsskyddsbestämmelser det inte finns anledning att ifrågasätta. Befintliga bestämmelser uppfyller därför ändringsdirektivets krav vid överföring av uppgifter i vapenregister.

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om skyldighet för vapenhandlare och vapenmäklare att föra register.

Promemoriornas förslag: I promemoriorna föreslås inte något be- myndigande.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har synpunkter på behovet av ett bemyndigande.

Skälen för regeringens förslag: Sedan 2008 års ändringsdirektiv finns i artikel 4.4 i vapendirektivet en skyldighet för vapenhandlare att föra register över skjutvapen som tagits emot eller lämnats ut tillsammans med uppgifter som gör det möjligt att spåra och identifiera skjutvapnet. Ändringsdirektivet utvidgar registreringskyldigheten i artikel 4.4 till att även omfatta vapenmäklare samt att, utöver skjutvapen, även gälla väsentliga delar. Genom ett nytt sjätte stycket till artikel 4.4 införs också krav på att vapenhandlarna och vapenmäklarna ska överlämna registret till de nationella myndigheter som är ansvariga för vapenregistret efter det att deras verksamhet upphört. Detta motsvarar vad som redan tidigare gällde för vapenhandlarna.

Vidare införs genom ett nytt sjunde stycke krav på att vapenhandlare och vapenmäklare utan onödigt dröjsmål ska rapportera transaktioner som inbegriper skjutvapen eller väsentliga delar till de behöriga nationella myndigheterna, att vapenhandlare och vapenmäklare ska kunna kommunicera elektroniskt med myndigheterna för sådana rapporterings- ändamål och att registret ska uppdateras omedelbart efter det att myndig- heterna mottagit uppgifter om sådana transaktioner. Någon motsvarande skyldighet att direktrapportera transaktioner och kommunicera elektroniskt gällde inte enligt vapendirektivets tidigare lydelse.

De krav som sedan tidigare gällt enligt vapendirektivet på att vapen- handlare ska föra register och överlämna det när verksamheten upphört uppfylls i allt väsentligt genom bestämmelser i vapenförordningen om inköps-, försäljnings- och reparationsförteckningar, tillsammans med Polismyndighetens föreskrifter och allmänna råd på området (5 kap. 5, 6 och 10 §§ och 8 kap. 2 § vapenförordningen samt RPSFS 2000:30, FAP 551–4 och 16 kap. RPSFS 2009:13, FAP 551–3). För att helt uppfylla ändringsdirektivets krav behöver dock bestämmelserna i 5 kap. 10 § vapenförordningen kompletteras med krav på vapenhandlare att, utöver inköps- och försäljningsförteckningar, överlämna reparations- förteckningar till Polismyndigheten när verksamheten upphör.

Det tillkommande kravet på att vapenhandlarnas register även ska inne- fatta väsentliga delar till skjutvapen är redan uppfyllt, eftersom det av 1 kap. 1 § vapenförordningen framgår att skjutvapen enligt förordningen även omfattar sådana vapendelar som enligt 1 kap. 3 § f vapenlagen lik- ställs med skjutvapen. Vad gäller det nya kravet på direktrapportering av transaktioner finns i dag ingen reglering. Polismyndigheten registrerar i regel inte heller uppgifter om vapenhandlares transaktioner.

För att uppfylla kraven på att vapenhandlare ska föra register, direktrapportera och kommunicera elektroniskt behövs det alltså nya bestämmelser. Dessa bör enligt regeringen lämpligen meddelas i förordning eller myndighetsföreskrifter. När det gäller motsvarande krav på vapenmäklare finns i dag ingen reglering som motsvarar kraven utan en sådan behöver införas. Liksom avseende vapenhandlare anser regeringen att bestämmelserna lämpligen bör meddelas i förordning eller myndighetsföreskrifter. I 11 kap. 2 § vapenlagen finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan handel. I avsnitt 6.1 föreslår regeringen att bemyndigandet ska utvidgas till att omfatta vapenmäklarverksamhet. För tydlighets skull anser regeringen att det i bemyndigandet även uttryckligen bör anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om krav på vapenhandlare och vapenmäklare att föra register.

10 Avfyrningsmekanismer ska inte regleras

Regeringens bedömning: Det bör inte krävas särskilt tillstånd för innehav av avfyrningsmekanismer.

Genomförandepromemorians bedömning stämmer inte överens med regeringens bedömning. I promemorian föreslås att den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning utan särskilt tillstånd ska få inneha avfyrningsmekanismer som passar till vapnet. I övriga fall ska det enligt promemorians förslag krävas särskilt tillstånd för att inneha avfyrningsmekanismer.

Remissinstanserna: Ett stort antal remissinstanser avstyrker promemorians förslag. *Naturvårdsverket, Jägarnas Riksförbund och Sveriges Vapenägares förbund m.fl.* invänder att avfyrningsmekanismer inte utgör en väsentlig vapendel och att en reglering därmed inte krävs enligt ändringsdirektivet. *Naturvårdsverket, Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet, Svenska Jägareförbundet, Svenska mångkampsförbundet, Umeå universitet m.fl.* invänder även att avfyrningsmekanismer omfattar en mängd olika anordningar av olika utformning och komplexitet och att delarna därför är mycket svåra att definiera och avgränsa.

Polismyndigheten anser att såväl den övre som den undre delen av lådan till ett vapen utgör en väsentlig del syftande till att nå kontroll över den del som regelmässigt innehåller avfyrningsmekanismen och att det därför är lämpligt att kunna kontrollera avfyrningsmekanismer till halv- och helautomatiska vapen. Eventuella gränsdragnings- och tillämpningsproblem anser myndigheten kan lösas genom att det i författningstext införs en definition av begreppet avfyrningsmekanism.

Därutöver har ett stort antal spontana svar inkommit, främst från jakt- och skytteorganisationer men även från ett antal privatpersoner. De anser liksom flertalet remissinstanser att innehav av avfyrningsmekanismer inte

ska omfattas av tillståndsplikt bl.a. eftersom begreppet är svårt att definiera och kan innebära gränsdragningsproblem.

Prop. 2020/21:42

Skälen för regeringens bedömning: Avfyrningsmekanismer är oreglerade i vapenlagen och vapenförordningen. Avfyrningsmekanismer till alla vapen utom slätborrade jakt- och sportvapen omfattas dock av tillståndsplikt enligt krigsmateriellagen för tillverkning, tillhandahållande och utförsel.

Ändringsdirektivet innehåller inte något krav på att avfyrningsmekanismer ska regleras. Regeringen delar vidare den uppfattning som framförs av såväl remissinstanser som andra intressenter att en reglering kan innebära såväl definitions- som gränsdragningsproblem. Det saknas därför, trots Polismyndighetens synpunkter, tillräckliga skäl att införa tillståndsplikt för innehav av avfyrningsmekanismer. Regeringen anser följaktligen att promemorians förslag inte bör genomföras.

11 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 mars 2021.

Kravet på deaktivering för tillstånd att inneha vapen som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde, ska inte gälla vid förnyelse av tidsbegränsade tillstånd som avser vissa halvautomatiska vapen som klassificeras som s.k. förbjudna vapen enligt vapendirektivet och som har registrerats i vapenregistret före den 13 juni 2017.

Den som vid ikraftträdandet innehar eller förvarar vapenmagasin som det krävs tillstånd för enligt 2 kap. 1 § eller 5 kap. 3 § vapenlagen i den nya lydelsen får inneha eller förvara magasinerna till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Den som vid ikraftträdandet yrkesmässigt förmedlar skjutvapen eller ammunition som det krävs tillstånd för enligt 2 kap. 1 § vapenlagen i den nya lydelsen får bedriva sådan verksamhet utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Genomförandepromemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 14 september 2018. Dessutom föreslås övergångsbestämmelser om att förslaget om krav på tidsbegränsning av fler tillstånd och kravet på deaktivering för innehavstillstånd till vapen som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde endast ska gälla för tillstånd som meddelas efter ikraftträdandet. I promemorian föreslås vidare att det ska göras undantag från kravet på deaktivering för tillstånd som meddelats, och inte tillstånd som avser vapen som registrerats i vapenregistret, före den 13 juni 2017. I promemorian föreslås även att de nya kraven på märkning av vapen och vapendelar inte ska gälla egendom som har

tillverkats i eller förts in till EU före ikraftträdandet. I promemorian lämnas inget förslag på övergångsbestämmelser som träffar den som förvarar vapenmagasin åt någon annan utan föreskrivet tillstånd eller den som bedriver mäkklarverksamhet utan föreskrivet tillstånd.

Remissinstanserna: *Svenska Pistolskytteförbundet* anser att förslaget om tillståndsplikt för magasin inte bör avse vid ikraftträdandet innehavda magasin. *Sveriges Jordägareförbund* anser att övergångsperioden för löstagbara magasin är för kort och att en period om två år framstår som mer lämplig. *Umeå universitet* och *Jägarnas Riksförbund* anser att en övergångsbestämmelse bör införas som anger att redan beviljade tillstånd för innehav av ljuddämpare för visst vapen ska upphöra att gälla när lagen träder i kraft.

Skälen för regeringens förslag

Ikraftträdande

Av artikel 2 i ändringsdirektivet följer att medlemsstaterna senast den 14 september 2018 ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra direktivet. När det gäller de författningar som är nödvändiga för att genomföra artikel 4.3 och 4.4 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet, dvs. kraven på att inrätta ett system för reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet och att föra vapenregister, gäller i stället att de ska sättas i kraft senast den 14 december 2019. Lagändringarna bör därför träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 mars 2021.

Utökade krav på märkning

I lagrådsremissen Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv föreslogs att de nya kraven på märkning av vapen och vapendelar som förs över från staten till någon annan för permanent civilt bruk inte ska gälla egendom som har tillverkats i eller förts in till EU före ikraftträdandet. *Lagrådet* har ifrågasatt behovet av denna övergångsreglering. Förslaget har sin bakgrund i att medlemsstaterna enligt ändringsdirektivet ska se till att skjutvapen som tillverkats i eller importerats till EU den 14 september 2018 eller senare ska omfattas av de nya märkningskraven när de släpps ut på marknaden. Vapen och vapendelar som innehas av staten omfattas dock inte av vapendirektivet. Det unionsrättsliga kravet på märkning träder därför in först när vapen eller vapendelar överläts från staten till någon annan för permanent civilt bruk. Det saknas därmed anledning att ha övergångsbestämmelser som tar sikte på när dessa vapen och vapendelar har tillverkats i eller förts in till EU.

Krav på deaktivering

I avsnitt 7.2 föreslår regeringen att tillstånd att inneha sådana vapen som klassificeras som s.k. förbjudna skjutvapen enligt vapendirektivet och som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde, endast ska få meddelas om vapnet har deaktiverats. I promemorian föreslås övergångsbestämmelser som innebär att kravet på deaktivering endast ska gälla för sådana tillstånd som meddelas efter ikraftträdandet och att den gamla

lydelsen ska gälla för tillstånd meddelade före ikraftträdandet. Regeringen anser dock att detta gäller även utan några övergångsbestämmelser.

Enligt artikel 7.4 a i vapendirektivet, som införs genom ändringsdirektivet, får medlemsstaterna besluta att bekräfta, förnya eller förlänga tillstånd för sådana halvautomatiska vapen som anges i punkterna 6, 7 och 8 i bilaga 1 del II till vapendirektivet och som omklassificerats till s.k. förbjudna vapen genom ändringsdirektivet. Detta gäller dock under förutsättning att vapnen i fråga lagligen har förvärvats och registrerats före den 13 juni 2017. I enlighet med artikel 7.4 a bör kravet på deaktivering därför inte gälla vid förnyelse av tidsbegränsade tillstånd som avser de i artikeln angivna vapentyperna och som har registrerats i vapenregistret före den 13 juni 2017.

Krav på tillstånd till innehav och förvaring av vapenmagasin

Vapenlagen saknar i dag regler om förvärv och innehav av vapenmagasin. Regeringen föreslår i avsnitt 8.2.1 och 8.7 att det under vissa förutsättningar ska krävas tillstånd till innehav av magasin och förvaring av sådana hos någon annan eller åt någon annan. Olovligt innehav samt förvaring hos eller åt någon annan utan föreskrivet tillstånd föreslås vidare bli kriminaliserat. *Svenska Pistolskytteförbundet* anser att magasin som innehas vid ikraftträdandet inte ska omfattas av tillståndsplikt. Regeringen anser att ett sådant undantag skulle kunna skapa problem eftersom det kan vara svårt att fastställa när ett magasin har förvärvats. I stället bör den som innehar eller förvarar ett magasin – som det enligt 2 kap. 1 § eller 5 kap. 3 § vapenlagen kommer att krävas tillstånd för – få viss tid på sig att ansöka om tillstånd eller göra sig av med egendomen. *Sveriges Jordägareförbund* anser att denna tid bör vara två år. Regeringen anser att en så lång tid inte kan anses motiverad med hänsyn till behovet av att de nya reglerna får genomslag. Istället framstår en period om fyra månader som väl avvägd.

Regeringen anser mot den bakgrunden att den som vid ikraftträdandet innehar eller förvarar ett magasin utan att ha rätt till det bör få inneha eller förvara magasinet till utgången av juni 2021. Vidare bör sådana magasin få innehas eller förvaras utan tillstånd under förutsättning att en ansökan har gjorts före nämnt datum och till dess att en ansökan prövats slutligt. Straffansvar inträder därmed först den 1 juli 2021 och för det fall en ansökan lämnats in först då ansökan har prövats slutligt. Straffansvar efter ett lagakraftvunnet beslut inträder efter att det funnits skäligt rådrum att göra sig av med egendomen.

Krav på tillstånd för mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition

Vapenlagen saknar i dag regler om krav på tillstånd för mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Regeringen föreslår i avsnitt 6.1 att det ska krävas tillstånd för sådan verksamhet. *Lagrådet* konstaterar att en mäklare som bedriver verksamhet vid ikraftträdandet då kan behöva avbryta sin verksamhet och låta den ligga nere i avvaktan på tillstånd. Mot den bakgrunden anser Lagrådet att en övergångsregel bör införas som tar hand om situationen. Regeringen instämmer i Lagrådets bedömning. Även i detta avseende framstår en övergångsperiod om fyra månader som rimlig. Regeringen anser därför att en övergångsbestämmelse ska föras in med

innebörden att den som vid ikraftträdandet yrkesmässigt förmedlar skjutvapen eller ammunition ska få bedriva sådan verksamhet utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt. Straffansvar inträder därmed först den 1 juli 2021 och, i de fall en ansökan lämnats in, först då ansökan har prövats slutligt.

Ändrad reglering avseende ljuddämpare

Redan utfärdade tillstånd att inneha ljuddämpare ska enligt grundläggande förvaltningsrättsliga principer vara fortsatt giltiga även efter det att de nu föreslagna författningsändringarna har trätt i kraft. En konsekvens av detta kan bli att när någon som innehar en ljuddämpare med tillstånd överlåter den till någon som enligt den nya regleringen inte behöver tillstånd, den förre kvarstår i Polismyndighetens vapenregister som innehavare av ljuddämparen. Vill överlåtaren undvika detta är det emellertid tillräckligt att denne meddelar Polismyndigheten om överlåtelsen så att tillståndet kan återkallas. Någon särskild övergångsbestämmelse behövs därför inte avseende ljuddämpare.

Övriga förslag om kriminalisering

När det gäller övriga förslag om kriminalisering anser regeringen inte att det behövs några särskilda övergångsbestämmelser. Av 5 § lagen (1964:163) om införande av brottsbalken följer att ingen får dömas för en gärning för vilken det inte var stadgat straff när den begicks. Vidare följer att straff ska bestämmas efter den lag som gällde när gärningen företogs, om inte annan lag gäller när dom meddelas, som leder till frihet från straff eller till lindrigare straff.

12 Konsekvenser av förslagen

Regeringens bedömning: Förslagen förväntas få positiva konsekvenser för arbetet med att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra brottslighet med anknytning till skjutvapen.

Förslagen leder inte till annat än marginella kostnadsökningar för Polismyndigheten, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Inspektionen för strategiska produkter, Försvarsmakten och rättsväsendet. Dessa kostnadsökningar ska hanteras inom respektive myndighets befintliga anslagsram.

Förslagen förväntas medföra begränsade kostnader för kommunerna.

Förslagen leder till marginella kostnadsökningar för vapenhandlare, vapenmäklare och enskilda.

Genomförandepromemorians bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Polismyndigheten* anser att förslaget om att endast reglera vissa vapenmagasin riskerar att bli verkningsslöst eftersom en övervägande majoritet av magasinerna till de illegala vapnen i Sverige inte

skulle omfattas av regleringen. Den administrativa hanteringen i samband med tillståndsgivningen kommer enligt Polismyndigheten inte att öka i nämnvärd omfattning med anledning av förslaget. *Polisförbundet* anför att förslaget sannolikt medför ökade kostnader. *Svenska Jägarförbundet* och *Svenska Pistolskytteförbundet* anser att förslagen innebär ökad byråkrati och kostnader för enskilda vapeninnehavare. Svenska Pistolskytteförbundet anför även att en tävlingsskytt kan ha många magasin som behöver vara under uppsikt eller inlåsta och inte längre kan skickas med vanlig postbefordran. *Sveriges Vapenägares Förbund* menar att vapenhandlare kan få ökade kostnader att ordna med förvaring av utökat antal licenspliktiga vapendelar. *Sveriges Jordägareförbund* anför att de nya reglerna om deaktivering kan leda till höga kostnader för vapnens innehavare. *Sveriges Kommuner och Regioner* (SKR) konstaterar att kommunerna redan i dag har ett system för att registrera tillståndsinnehavare och de personer som har inflytande inom verksamheten och personer som är föreståndare. Förslaget torde därför inte innebära någon större utökad arbetsbörda för kommunerna. Däremot behövs informationsinsatser om den nya skyldigheten för kommunerna att registrera verksamheter som bedriver handel med ammunition.

Skälen för regeringens bedömning

Konsekvenser för brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet

Förslagen innebär en ökad kontroll av de största magasinerna till helautomatiska och vissa halvautomatiska vapen. När dessa magasin blir tillståndspliktiga kan polisen beslagta magasin vars innehavare inte har tillstånd, vilket kan främja den brottsförebyggande verksamheten. Genom att beviljade tillstånd att inneha vapenmagasin kommer att registreras kan polisen få kontroll över vilka personer som innehar egendomen vilket kan underlätta både den brottsförebyggande och brottsutredande verksamheten. Förslagen innebär även en skärpt kontroll av den som vill bedriva vapenmäklarverksamhet. De utökade kraven på märkning och registerföring av vapen och vapendelar ökar möjligheten att identifiera och spåra denna egendom. Den skärpta kontrollen av vapenmäklarna innebär att det bl.a. ställs krav på att dessa har kunskap samt är laglydiga och lämpliga. Förslagen kan sammantaget, trots Polismyndighetens synpunkter, antas få positiv effekt för det brottsförebyggande arbetet och viss effekt på brottslighet med anknytning till skjutvapen.

Konsekvenser för Polismyndigheten och rättsväsendet

Förslaget som rör Polismyndighetens skyldighet att registrera de vapenmäklare som beviljas tillstånd samt löpande utöva tillsyn över dessa verksamheter kommer att innebära att Polismyndigheten får utökade arbetsuppgifter. Det samma gäller förslagen som rör tillståndsplikt för vissa vapenmagasin och tillstånd att bedriva vapenmäklarverksamhet. Samtidigt innebär regleringen av ljuddämpare en inte obetydlig minskning av antalet tillståndsärenden och därmed minskad arbetsbelastning för myndigheten. Eftersom besluten om tillstånd kommer att kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol innebär förslagen även att domstolarna får utökade arbetsuppgifter. Med hänsyn till det begränsade

antalet vapenmagasin som kommer att kräva tillstånd och det fåtal vapenmäklare som är aktiva i Sverige bedöms dock förslagen endast leda till en marginellt ökad arbetsbelastning för Polismyndigheten och de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Kriminaliseringen av otillåtna innehav av vissa vapenmagasin, mäklarverksamhet utan tillstånd samt yrkesmässig förmedling till någon som inte har tillstånd kan antas medföra en viss ökning av antalet anmälda brott och antalet fall av förverkande. Förslaget kan därmed antas leda till en marginellt ökad arbetsbelastning för Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och de allmänna domstolarna.

Som *Polisförbundet* anför kommer förslagen alltså att medföra kostnadsökningar för såväl Polismyndigheten som rättsväsendet i övrigt. De kostnader som förslagen kan ge upphov till bedöms dock vara marginella och ryms inom ramen för respektive myndighets befintliga anslag.

Konsekvenser för Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Inspektionen för strategiska produkter och Försvarsmakten

Förslaget att Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) ska föra register över verksamheter som beviljas tillstånd till sådan hantering av ammunition som myndigheten prövar kommer att medföra vissa initiala kostnader för myndigheten. Kostnaderna bedöms främst avse investeringar i datasystem för registerföringen, ändrade arbetsrutiner samt informations- och utbildningsåtgärder. Eftersom MSB redan har tillsynsansvar för dessa verksamheter kan dock det nya kravet på registrering inte antas kräva någon större anpassning inom myndigheten. Detsamma gäller för den föreslagna skyldigheten för Inspektionen för strategiska produkter (ISP) att föra register över verksamheter som beviljas tillstånd till tillverkning av krigsmateriel.

Försvarsmakten berörs av de förslag som innebär att kravet på märkning av vapen utvidgas dels vid införsel av vapen eller vapendelar från en stat utanför EU, dels vid överföring av vapen från staten till permanent civilt bruk. Eftersom staten även enligt befintlig reglering har en skyldighet att förse vapen som överförs till civilt bruk med en viss märkning finns dock redan i dag rutiner inom Försvarsmakten för att märka vapen och vapendelar. Övriga effekter för Försvarsmakten och de frivilliga försvarsorganisationerna bedöms bli begränsade.

Förslagen bedöms endast medföra marginella kostnadsökningar för MSB, ISP och Försvarsmakten. De kostnader som förslagen kan ge upphov till bedöms kunna finansieras inom ramen för respektive myndighets befintliga anslag.

Konsekvenser för kommunerna

Kommunerna prövar frågor om tillstånd för vissa verksamheter som handlar med ammunition. En ordning som är väl etablerad och som det saknas anledning att göra ändringar i. När registrering av sådana verksamheter nu blir obligatorisk genom ändringsdirektivet så är det mest praktiskt och ändamålsenligt att det ska skötas av samma aktör som prövar frågor om tillstånd för dessa verksamheter, i förekommande fall kommuner.

Förslaget att verksamheter som handlar med ammunition ska registreras av den kommun som prövar ansökan påverkar den kommunala självstyrelsen eftersom det innebär ett nytt åliggande för kommunerna. Såsom SKR framför kräver kommunernas hantering av tillståndsgivningen redan i dag ett system för registrering. Mot den bakgrunden och då kommunerna redan idag ansvarar för prövning av tillstånd för dessa verksamheter anser regeringen att inverkan på den kommunala självstyrelsen är begränsad. Regeringen anser vidare att förslaget är proportionerligt mot bakgrund av att ändringsdirektivet måste genomföras i svensk rätt och att det är av stor vikt att uppgifter om vem som har tillstånd att hantera ammunition registreras.

I likhet med SKR bedömer regeringen att förändret av register inte kommer innebära någon större utökning av arbetsbördan för kommunerna och därmed inte heller ge upphov till annat än marginella kostnader.

SKR:s påpekande om att det kommer att behövas informationsinsatser om den nya skyldigheten föranleder inga särskilda åtgärder från regeringens sida.

Konsekvenser för vapenhandlare och vapenmäklare

Den föreslagna regleringen av vissa vapenmagasin innebär att vapenhandlare och vapenmäklare får en straffbelagd skyldighet att kontrollera att den som förvärvar sådan egendom har rätt att inneha den. För vapenmäklare införs även ett motsvarande krav på kontroll vid förvärv av vapen, ammunition och ljuddämpare. Förslagen kommer att medföra vissa administrativa kostnader, särskilt vid distanshandel. *Sveriges Vapenägares Förbund* anför även att vapenhandlare kan få ökade kostnader för förvaring av de magasin som blir tillståndspliktiga. Förslaget innebär dock – till skillnad från promemorian – att tillståndsplikt införs endast för de största magasinerna till helautomatiska och vissa halvautomatiska vapen. Kostnaderna för vapenhandlarna bedöms därför bli begränsade.

För personer eller organisationer som bedriver mäklarverksamhet med vapen eller ammunition innebär förslaget att det kommer att krävas tillstånd enligt vapenlagen för att få driva verksamheten. Det gäller såväl för sådan verksamhet som i dag omfattas av krigsmateriellagstiftningen och sådan verksamhet som i dag är helt oreglerad. Det bedöms dock endast medföra en marginell arbetsinsats för vapenmäklare att ansöka om tillstånd och därmed begränsade kostnader.

Konsekvenser för föreningar för jakt eller målskytte, museer och enskilda

Den föreslagna regleringen av ljuddämpare och vissa vapenmagasin innebär att den som har tillstånd att inneha ett visst vapen för skjutning utan tillstånd får inneha ljuddämpare och vapenmagasin som passar till vapnet. Det finns inte någon begränsning i antalet ljuddämpare och magasin som får innehållas utan tillstånd. Förslagen reglering överensstämmer i princip med den reglering som i dag gäller för tillstånd till innehav av ammunition.

Enskilda personer, företag och organisationer som innehar sådana vapenmagasin som omfattas av vapenlagens tillämpningsområde som inte passar till ett vapen som de har tillstånd att inneha för skjutning kommer

att behöva ansöka om tillstånd för att fortsatt få inneha magasinet. För innehav av ljuddämpare krävs tillstånd redan i dag. Förslaget i den delen innebär att kravet på tillstånd kommer att gälla betydligt färre ljuddämpare. Förslaget om vapenmagasin bedöms dock, såsom *Svenska Jägareförbundet* och *Svenska Pistolskytteförbundet* anför, innebära en viss ökad administration för den enskilde vapeninnehavaren. Som *Svenska Pistolskytteförbundet* har anført kommer förslagen även att innebära utökade krav på hanteringen av magasinen för bl.a. tävlingskyttar. Störst konsekvenser får förslagen dock för museer eller enskilda som innehar vapenmagasin för samlingsändamål eftersom dessa regelmässigt kommer att behöva ansöka om tillstånd för att fortsatt få inneha egendomen.

Förslaget om krav på deaktivering av s.k. förbjudna skjutvapen som innehas av enskilda och som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde kan, som *Sveriges Jordägarförbund* anför, komma att innebära vissa kostnader för den som innehar sådana vapen. Den föreslagna regleringen är dock nödvändig för att genomföra ändringsdirektivet och kravet på deaktivering omfattar endast tillstånd som meddelas efter ikraftträdandet.

13 Författningskommentar

13.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel

4 § Verksamhet som avser tillhandahållande av krigsmateriel, uppfinningar rörande krigsmateriel och metoder för framställning av sådan materiel samt verksamhet som avser tillhandahållande av tekniskt bistånd till någon i utlandet får inte bedrivas här i landet utan tillstånd.

Svenska myndigheter, svenska företag samt den som är bosatt eller stadigvarande vistas här får inte heller utom landet bedriva sådan verksamhet utan tillstånd.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen eller yrkesmässig förmedling av skjutvapen eller ammunition som regleras genom föreskrifterna i vapenlagen (1996:67) eller sådan hantering av ammunition eller annan explosiv vara som regleras genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar krav på tillstånd för tillhandahållande av bl.a. krigsmateriel. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I tredje stycket finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om undantag från kravet på tillhandahållandetillstånd. Bemyndigandet utvidgas till att omfatta mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition som kräver tillstånd enligt vapenlagen (1996:67).

18 a § *Inspektionen för strategiska produkter ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över dels personer och organisationer som har meddelats ett tillstånd enligt 3 §, dels fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd.*

Paragrafen är ny och genomför artikel 4.3 a i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Genom paragrafen blir Inspektionen för strategiska produkter (ISP) skyldig att föra register över personer och organisationer som har meddelats tillstånd att tillverka krigsmateriel. Registret ska även omfatta fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd. Exempel på personer som kan ha betydande inflytande är verkställande direktörer, styrelseledamöter, bolagsmän och aktieägare med betydande aktieinnehav.

18 b § *Registret ska ha till ändamål att*

1. *underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och*
2. *ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till krigsmateriel.*

Paragrafen är ny och behandlas i avsnitt 9.1.

Paragrafen anger ändamålen med det register som ISP ska föra enligt 18 a §. För angivna ändamål får uppgifterna också lämnas ut till andra myndigheter. Uppgifter får även, enligt finalitetsprincipen i 5.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), här kallad dataskyddsförordningen, behandlas och lämnas ut i andra fall om det inte är oförenligt med de ändamål för vilka uppgifterna samlades in. Detta innebär bl.a. att de omständigheter som anges i artikel 6.4 a–e i dataskyddsförordningen ska beaktas vid bedömningen av om behandlingen är förenlig med insamlingsändamålen.

18 c § *Bestämmelserna i 18 a och 18 b §§ kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).*

Vid behandling av personuppgifter enligt 18 a och 18 b §§ gäller lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen, om inte något annat följer av denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Paragrafen är ny och behandlas i avsnitt 9.1.

I paragrafen upplyses om att bestämmelserna i 18 a och 18 b §§ kompletterar dataskyddsförordningen. Dataskyddsförordningen är direkt

tillämplig i varje medlemsstat. Det innebär att den automatiskt är en del av den svenska rättsordningen. I vissa avseenden förutsätter eller tillåter dataskyddsförordningen emellertid att medlemsstaterna inför bestämmelser som kompletterar förordningen, antingen i form av preciseringar eller i form av undantag. Denna lag innehåller de kompletterande bestämmelser som gäller för behandling av personuppgifter med anledning av det register som ISP ska föra enligt 18 a och 18 b §§. Hänvisningen till dataskyddsförordningen är dynamisk, dvs. den avser förordningen i dess vid varje tidpunkt gällande lydelse.

I paragrafen upplyses också om hur 18 a och 18 b §§ förhåller sig till lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning, här kallad dataskyddslagen, och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen. Dataskyddslagen och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen gäller vid behandling av personuppgifter enligt 18 a och 18 b §§. Detta gäller dock endast om inte något annat följer av denna lag eller av föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

13.2 Förslaget till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

1 kap.

1 § Denna lag gäller skjutvapen, vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen, *ammunition, ljuddämpare och vissa vapenmagasin*.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, anger lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 8.1 och 8.2.2.

Ändringen innebär att paragrafen utvidgas till att även omfatta ljuddämpare och vissa vapenmagasin. Ljuddämpare har tidigare jämförts med skjutvapen enligt 1 kap. 3 § f. Tillverkning, tillhandahållande och utförelse av ljuddämpare och löstagbara magasin till sådana skjutvapen som utgör krigsmateriel regleras dock i lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

Med vapenmagasin avses en behållare som är ämnad att innehålla ammunition till ett skjutvapen. Ur magasinet matas ammunitionen fram till pipans patronläge, vilket kan göras automatiskt eller manuellt. Löstagbara magasin kan bestå av olika komponenter beroende på den aktuella konstruktionen.

En komplett, funktionsduglig ljuddämpare och ett komplett och fungerande magasin omfattas alltid av bestämmelsen. Detsamma gäller en komplett samling av nödvändiga delar som enkelt kan monteras samman till en sådan användbar ljuddämpare eller ett sådant användbart magasin (jfr NJA 1987 s. 643). Vilka vapenmagasin som omfattas av lagen framgår av 7 a §.

Tillägget som gäller vapenmagasin genomför, tillsammans med ändringarna i 7 a § samt 2 kap. 1 och 8 §§, artikel 5.3 och 10.1 andra stycket i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

3 § Vad som sägs om skjutvapen gäller också

- a) anordningar som till verkan och ändamål är jämförliga med skjutvapen,
- b) obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,
- c) start- och signalvapen som laddas med patroner,
- d) armborst,
- e) tårgasanordningar och andra till verkan och ändamål jämförliga anordningar,
- f) slutstycken, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyringsanordningar,
- g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta,
- h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för, och
- i) *explosiva missiler och startlavetter.*

I paragrafen finns en uppräknig av vapen och andra föremål som vapenlagens bestämmelser om skjutvapen gäller för. Övervägandena finns i avsnitt 7.1 och 8.2.2.

Ändringen i *punkt f* innebär att ljuddämpare inte längre ska anses utgöra en sådan vapendel som likställs med skjutvapen vid tillämpning av vapenlagen. För ljuddämpare införs i stället en reglering som i princip motsvarar den som gäller för innehav av ammunition.

Genom *punkt i*, som är ny, utvidgas paragrafen till att omfatta explosiva missiler och startlavetter. Med explosiva missiler avses fjärrstyrda eller självstyrande raket- eller jetmotordrivna projektiler försedda med sprängladdning. Startlavetter är anordningar som används för att skjuta iväg explosiva missiler.

Ändringen som gäller explosiva missiler och startlavetter genomför artikel 6 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

7 a § *Med vapenmagasin avses i denna lag löstagbara magasin för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning och för helautomatiska skjutvapen, under förutsättning att magasinet kan innehålla*

- *fler än 20 patroner, eller*
- *fler än 10 patroner, om magasinet är möjligt att montera på ett skjutvapen vars pipas längd överstiger 30 cm och totala längd överstiger 60 cm.*

I paragrafen, som är ny, preciseras vilka vapenmagasin som omfattas av lagen. Paragrafen har införts efter förslag från *Lagrådet*. Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

Den nya bestämmelsen omfattar löstagbara magasin för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning och för helautomatiska skjutvapen. Om ett sådant magasin kan innehålla fler än 20 patroner är lagen alltid tillämplig. Om ett sådant magasin är möjligt att montera på ett halvautomatiskt skjutvapen med centralantändning eller på ett helautomatiskt skjutvapen där pipans längd överstiger 30 cm och den totala längden överstiger 60 cm räcker det dock att magasinet kan innehålla fler än 10 patroner för att lagen ska gälla. Övriga magasin

omfattas inte av lagen och är även i fortsättningen oreglerade. Tillverkning, tillhandahållande och utförelse av löstagbara magasin till sådana skjutvapen som utgör krigsmateriel regleras dock i lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

Paragrafen genomförs, tillsammans med ändringarna i 1 kap. 1 § och 2 kap. 1 och 8 §§, artikel 5.3 och 10.1 andra stycket i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

8 § I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

I fråga om skjutvapen som för statens räkning förs in till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen gäller endast 2 a kap. 7 §.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, anger vilka bestämmelser i denna lag som är tillämpliga på skjutvapen och ammunition som innehas av staten. Övervägandena finns i avsnitt 5.4 och 8.3.

Genom ändringen i *första stycket* undantas ljuddämpare och vapenmagasin som innehas av staten från lagens tillämpningsområde, vilket bl.a. innebär att de inte är tillståndspliktiga.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att kravet i 2 a kap. 7 § på märkning av vissa vapen och vapendelar som förs in till Sverige gäller även när de förs in för statens räkning.

1 a kap.

7 § Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition*, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har tillstånd att driva *sådan* handel *eller förmedling*, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlarregistret *och vapenmäklarregistret*), och

4. sammanslutningar som har auktoriserats enligt denna lag (registret över auktoriserade sammanslutningar för jakt- eller målskytte).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal.

Paragrafen, som i huvudsak har utformats enligt *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om Polismyndighetens skyldighet att föra vapenregister. Övervägandena finns i avsnitt 9.1 och 9.2.

Ändringen i *första stycket 1* innebär att Polismyndigheten i vapeninnehavarregistret även ska registrera personer och organisationer som meddelats tillstånd att inneha ljuddämpare och vapenmagasin.

Ändringen i *första stycket 3* innebär att Polismyndigheten ska föra ett vapenmäklarregister över personer och organisationer som meddelats tillstånd att bedriva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Angående vad som avses med mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, se kommentaren till 2 kap. 1 §. Registret ska även omfatta fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats vapenmäklartillstånd samt personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet. Exempel på personer som kan ha betydande inflytande över en juridisk person är verkställande direktörer, styrelseledamöter, bolagsmän och aktieägare med betydande aktieinnehav.

Ändringen som gäller vapenmäklarregistret genomför artikel 4.3 a i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

10 § Uppgifter om *sådana* skjutvapen och vapendelar som avses i 2 a kap. ska bevaras i vapenregister i 30 år *efter det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats*. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer *för* den som har meddelats tillstånd att inneha *sådana* skjutvapen *eller vapendelar*.

Uppgifter om sådana skjutvapen eller vapendelar som har överförts till en mottagare i utlandet får avföras ur vapenregister 30 år efter utförelsen, om vapnet eller vapendelen inte dessförinnan har återinförts.

Paragrafen reglerar, tillsammans med artikel 5.1 e i dataskyddsförordningen, hur länge uppgifter ska bevaras i Polismyndighetens vapenregister. Enligt artikel 5.1 e i dataskyddsförordningen får personuppgifter inte förvaras i en form som möjliggör identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål som personuppgifterna behandlas för. Enligt paragrafen ska emellertid vissa uppgifter alltid bevaras under en minimitid. Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

Ändringen i *första stycket* innebär att den tid som de uppgifter som omfattas av paragrafen alltid ska bevaras utökas från 20 år från registreringen till 30 år efter det att det aktuella skjutvapnet eller vapendelen skrotats. Detta gäller dock under förutsättning att det nya andra stycket till paragrafen inte är tillämpligt. Vidare innebär ändringen att de personuppgifter som omfattas av paragrafen begränsas, från att ha gällt uppgifter om de som meddelats tillstånd att inneha skjutvapen enligt denna lag generellt, till sådana skjutvapen eller vapendelar som omfattas av krav på märkning enligt 2 a kap. (dvs. skjutvapen som är avsedda att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne samt slutstycken, trummor, eldrör, pipor, stommar, lådor och mantlar till

sådana vapen). Dessutom innebär ändringen att personuppgifter om den som fått tillstånd att driva handel med skjutvapen inte längre omfattas av paragrafen. För personuppgifter om den som meddelats tillstånd att inneha andra slags skjutvapen eller vapendelar än de som omfattas av kravet på märkning enligt 2 a kap., eller som har meddelats tillstånd till vapenhandlarverksamhet, gäller i stället den allmänna bestämmelsen i artikel 5.1 e i dataskyddsförordningen.

I *andra stycket*, som är nytt, finns ett undantag till första stycket för uppgifter om skjutvapen eller vapendelar som har överförts till en mottagare i utlandet. Sådana uppgifter får avföras ur registret 30 år efter utförelsen, om vapnet eller vapendelen inte dessförinnan har återinförts.

Ändringen i paragrafen genomför artikel 4.4 andra stycket i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

2 kap.

1 § Tillstånd krävs för att

- a) inneha skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin*,
- b) driva handel med skjutvapen,
- c) *yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition (mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition)*,
- d) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller
- e) föra in skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år om vapnet har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen) och vapnet är

1. ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskjutning, eller
2. ett harpunvapen.

Tillstånd krävs inte heller om innehavaren har lånat vapnet enligt bestämmelserna i 3 kap. 1 a eller 7 §.

Tillstånd krävs inte heller för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

Paragrafen, som i huvudsak har utformats enligt *Lagrådets* förslag, innehåller de grundläggande bestämmelserna om vilka befattningar med bl.a. skjutvapen som kräver tillstånd enligt denna lag. Övervägandena finns i avsnitt 6.1, 8.2 och 8.6.

Ändringen i *första stycket a* innebär att det införs krav på tillstånd för att få inneha ljuddämpare och vapenmagasin som omfattas av 1 kap. 7 a §. Undantag från tillståndsplikten för både ljuddämpare och vapenmagasin regleras i 2 kap. 8 §. Otillåtet innehav av ljuddämpare och vapenmagasin är straffbelagt genom 9 kap. 2 § första stycket d.

Av punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna framgår att den som innehar vapenmagasin som det enligt 2 kap. 1 § krävs tillstånd för, får inneha magasinen utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före den tidpunkten, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Genom *första stycket c*, som är ny, införs krav på tillstånd för att bedriva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Med förmedling

avses sådan verksamhet som går ut på att arrangera överlåtelser. Kravet på att förmedlingen ska vara yrkesmässig innebär att förmedlingen ska äga rum inom ramen för näringsverksamhet. Mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition kan omfatta yrkesmässig förmedling i den del vapenmäklaren arrangerar överlåtelser. Personer eller företag som endast anlitas för att utföra transporter eller överföringar av skjutvapen eller ammunition, eller som endast tillhandahåller annonsplats bedriver inte mäklarverksamhet i lagens mening. Detsamma gäller för de personer eller företag som förmedlar enstaka affärer utan att uppfylla kravet på näringsverksamhet. Vapenmäklarverksamhet innefattar inte någon fysisk hantering av skjutvapen eller ammunition. Förekommer en fysisk hantering kan verksamheten däremot utgöra vapenhandlarverksamhet.

Genom 9 kap. 2 § första stycket f är det straffbelagt att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition utan tillstånd.

Av punkt 3 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna framgår att den som yrkesmässigt förmedlar skjutvapen eller ammunition som det enligt 2 kap. 1 § krävs tillstånd för, får bedriva sådan verksamhet utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Ändringen i *första stycket e* (nuvarande *första stycket d*) innebär att det införs krav på tillstånd för att till Sverige få föra in ljuddämpare och vapenmagasin. Undantag från tillståndsplikten regleras i 2 kap. 13 §. Bestämmelser om straff för olovlig införsel och försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Ändringarna som gäller vapenmagasin och mäklarverksamhet genomför artikel 4.3 b samt, tillsammans med ändringarna i 1 kap. 1 och 7 a §§ och 2 kap. 8 §, artikel 5.3 och 10.1 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

5 a § Tillstånd för *innehav* av skjutvapen som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *ska* få behållas i brukbart skick.

Tillstånd enligt första stycket får endast meddelas för följande vapen om vapnet har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga:

1. *explosiva missiler och startlavetter,*
2. *helautomatiska skjutvapen,*
3. *skjutvapen som är maskerade som andra föremål,*
4. *helautomatiska skjutvapen som har omvandlats till halvautomatiska skjutvapen,*
5. *halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vars pipa inte överstiger 30 cm eller totala längd inte överstiger 60 cm, med vilka fler än 21 patroner kan avfyras utan omladdning, om vapnet har ett fast magasin med kapacitet för fler än 20 patroner eller ett löstagbart magasin med kapacitet för fler än 20 patroner sätts in i det,*
6. *halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vars pipa överstiger 30 cm och totala längd överstiger 60 cm, med vilka fler än 11*

patroner kan avfyras utan omladdning, om vapnet har ett fast magasin med kapacitet för fler än 10 patroner eller ett löstagbart magasin med kapacitet för fler än 10 patroner sätts in i det,

7. halvautomatiska långa skjutvapen (skjutvapen som ursprungligen är avsedda att avfyras från axeln) vars längd kan minskas till mindre än 60 cm utan att funktionaliteten går förlorad genom en vikbar kolv eller en kolv av teleskopisk typ eller genom en kolv som kan avlägsnas utan användning av verktyg, eller

8. vapen som avses i punkt 1–7 som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.

Paragrafen reglerar de särskilda förutsättningar som gäller för att meddela tillstånd till innehav av skjutvapen med huvudsakligen prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Andra stycket, som är nytt, innebär att tillstånd att inneha vissa typer av vapen som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde får meddelas endast om vapnet har deaktiverats, dvs. gjorts definitivt funktionsodugligt i enlighet med den i stycket angivna genomförandeförordningen. Kravet på deaktivering gäller för sådana vapen som klassificeras som s.k. förbjudna skjutvapen enligt bilaga I del II till vapendirektivet. Av punkt 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna framgår att kravet på deaktivering inte gäller vid förnyelse av tidsbegränsade tillstånd som avser sådana halvautomatiska vapen som anges i punkterna 6–8 i bilaga 1 del II till vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och som har registrerats i Polismyndighetens vapenregister före den 13 juni 2017.

Ändringen i paragrafen genomför artikel 6 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

8 § Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet, om ammunitionen är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får även utan särskilt tillstånd inneha ljuddämpare och vapenmagasin som passar till vapnet.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller dels ett undantag från kravet på tillstånd till innehav av ammunition i 2 kap. 1 §, dels de närmare förutsättningarna för att i andra fall beviljas tillstånd till sådan egendom. Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

Det nya *andra stycket* innebär att den som har rätt att inneha ett visst vapen för skjutning inte behöver ha ett särskilt innehavstillstånd för *ljuddämpare och vapenmagasin* som passar till vapnet. På så sätt knyts

rätten till innehav av ljuddämpare och vapenmagasin till rätten att inneha ett visst vapen.

Ändringen i *tredje stycket*, det tidigare andra stycket, innebär att de grundläggande förutsättningarna för tillstånd att i andra fall inneha ammunition ska gälla även för tillstånd att inneha ljuddämpare och vapenmagasin.

Bestämmelsen är straffbelagd genom 9 kap. 2 § första stycket d.

Ändringen i paragrafen genomför, tillsammans med ändringarna i 1 kap. 1 och 7 a §§ och 2 kap. 1 §, artikel 5.3 och 10.1 andra stycket i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

9 § Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* får överlåtas *eller yrkesmässigt förmedlas* endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *egendomen*. Om ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* överlåts genom *ett ombud ska* ombudet ha eget vapentillstånd.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om att den som överlåter sådan egendom som omfattas av paragrafen måste förvissa sig om att mottagaren har rätt att inneha egendomen. Övervägandena finns i avsnitt 6.2 och 8.5.

Ändringen innebär dels att bestämmelsen utvidgas till att omfatta ljuddämpare och vapenmagasin, dels att skyldigheten att kontrollera även ska gälla den som yrkesmässigt förmedlar skjutvapen, ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin. Genom ändringen införs således krav på vapenmäklare att ta reda på om en köpare har rätt att inneha den egendom som förmedlas.

Bestämmelsen är straffbelagd. Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet överlåter eller yrkesmässigt förmedlar skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet kan dömas för vapenbrott enligt 9 kap. 1 §. Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet överlåter eller yrkesmässigt förmedlar ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin till någon som inte har rätt att inneha egendomen kan dömas för brott mot vapenlagen enligt 9 kap. 2 § första stycket e.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

Tillstånd till handel och mäklarverksamhet

10 § Tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition* får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för handel *eller mäklarverksamhet* som ska bedrivas yrkesmässigt.

I fråga om en juridisk person ska prövningen enligt första stycket, utom när det gäller kravet på kunskap, dessutom avse de fysiska personer som har ett betydande inflytande över den juridiska personen.

Om det sker en förändring av vem som har ett betydande inflytande över en juridisk person, ska tillståndshavaren snarast möjligt anmäla förändringen till Polismyndigheten.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar förutsättningar för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Ändringen innebär att de allmänna förutsättningarna för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen på motsvarande sätt gäller för att få tillstånd att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Angående vad som avses med mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, se kommentaren till 2 kap. 1 §. Ändringen innebär även att andra och tredje styckena utvidgas till att omfatta mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition.

Ändringen i paragrafen genomför artikel 4.3 c i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

10 a § En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition*, ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

Föreståndaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar krav på att den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen ska ha en föreståndare. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Ändringen innebär att kravet utvidgas till att omfatta den som meddelats tillstånd att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Angående vad som avses med mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, se kommentaren till 2 kap. 1 §.

10 b § Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition* eller, i fråga om en juridisk person, föreståndaren för *en* sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

Ersättaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar krav på att den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen ska ha en ersättare till föreståndaren. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Ändringen innebär att kravet utvidgas till att omfatta den som meddelats tillstånd att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Angående vad som avses med mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, se kommentaren till 2 kap. 1 §.

Tillstånd att föra in skjutvapen, ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin till Sverige

11 § För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3–6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* får meddelas den som har rätt att inneha *egendomen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om förutsättningarna för att få tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Ändringen i *andra stycket* innebär att de grundläggande förutsättningarna för tillstånd att föra in ammunition i Sverige ska gälla även för tillstånd att föra in ljuddämpare och vapenmagasin.

12 § Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen, den ammunition, *de ljuddämpare och de vapenmagasin* som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *egendomen förs in* inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar de närmare förutsättningarna för att med stöd av införseltillståndet få inneha den egendom som omfattas av tillståndet i Sverige. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Ändringen innebär att förutsättningarna för att med stöd av ett införseltillstånd få inneha ljuddämpare och vapenmagasin blir desamma som för skjutvapen och ammunition.

13 § Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen, den ammunition, *de ljuddämpare och de vapenmagasin* som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer som har permanent tillstånd från *en* behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin*

– vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,
– vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *egendomen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om undantag från kravet på införseltillstånd i 2 kap. 1 §. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Ändringen innebär att de undantag från krav på tillstånd till införsel i Sverige som finns för skjutvapen och ammunition även ska gälla för ljuddämpare och vapenmagasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

14 § Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar förutsättningarna för förvaring på tullager eller i frizon. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Ändringen innebär att förutsättningarna för förvaring av skjutvapen och ammunition på tullager eller i frizon också ska gälla för förvaring av ljuddämpare och vapenmagasin.

15 § Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin*, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får föras ut om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Egendomen* tillfaller staten om *den* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller *inom* den längre tid som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *ska* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar förutsättningarna för vissa fall av utförelse av skjutvapen eller ammunition. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Ändringen innebär att de förutsättningar som gäller för att få föra ut skjutvapen och ammunition som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in ska gälla även för ljuddämpare och vapenmagasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

2 a kap.

2 § Den som tillverkar ett skjutvapen som är avsett att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne, ska förse vapnet med en unik märkning som omfattar tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsåret inte framgår av serienumret. Detta gäller inte den som tillverkar ett skjutvapen av vapendelar som redan är märkta på föreskrivet sätt.

Märkningen ska vara placerad på skjutvapnets

1. slutstycke eller trumma,
2. eldrör eller pipa, och
3. stomme, låda och mantel.

Kravet på märkning gäller inte om en vapendel är för liten för att kunna märkas på föreskrivet sätt. Vapendelen ska då märkas med åtminstone ett serienummer eller liknande.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar krav på märkning av skjutvapen vid tillverkning. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

Ändringen innebär att om en vapendel är för liten för att kunna märkas med tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, ska delen åtminstone märkas med ett serienummer eller liknande. En motsvarande märkning skulle kunna vara t.ex. en alfanumerisk eller digital kod.

Bestämmelsen är straffbelagd genom 9 kap. 1 b §.

Ändringen i paragrafen genomför, tillsammans med ändringen av 4 §, artikel 4.2 sista meningen i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

4 § Den som tillverkar någon av de vapendelar som anges i 2 § andra stycket ska förse vapendelen med en märkning av det slag som föreskrivs i 2 §. Detta gäller dock inte om tillverkaren ska infoga vapendelen i ett vapen som ska märkas vid tillverkningen.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar krav på märkning av vapendelar vid tillverkning. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

Genom ändringen överensstämmer kravet på märkning enligt bestämmelsen med kravet på märkning enligt 2 §, vilket bl.a. innebär att en vapendel som är för liten för att kunna märkas med tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, åtminstone ska märkas med ett serienummer eller liknande.

Bestämmelsen är straffbelagd genom 9 kap. 1 b §.

Ändringen i paragrafen genomför, tillsammans med tillägget i 2 §, artikel 4.2 sista meningen i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

5 § När vapen *eller vapendelar* som anges i 2 och 3 §§ överläts från staten till *någon* annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överlåter *föremålet* se till att det är märkt på det sätt som anges i 2 §. *Föremålet ska också ha en unik märkning av vilken det ska framgå* att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

Första stycket gäller inte vapen som staten har löst in enligt 7 kap.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar krav på märkning av vapen som överläts från staten till permanent civilt bruk. Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

Ändringen i *första stycket* innebär att vapen som är avsedda att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne samt slutstycken, trummor, eldrör, pipor, stommar, lådor och mantlar till sådana vapen vid överlåtelse från staten till någon annan för permanent civilt bruk ska märkas med samma unika märkning som vid tillverkning. Märkningen ska omfatta tillverkarens namn, landet och platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsår inte framgår av serienumret. Vid överlåtelse av skjutvapen ska märkningen placeras på varje sådan vapendel som anges i 2 § andra stycket. Bestämmelsen ändras även på så sätt att detta märkningskrav som huvudregel numera även gäller när vapendelar överläts separat. Därutöver ska skjutvapen och vapendelar som förs över från staten till permanent civilt bruk, liksom tidigare, förses med en märkning av vilken det framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet. Samma krav på märkning gäller även vid överlåtelse av ett obrukbart vapen, om vapnet i brukbart skick skulle omfattas av märkningskravet.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

Ändringen i paragrafen genomför artikel 4.2 femte stycket i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet

7 § Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet är märkt på det sätt som anges i 2 §. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Första stycket gäller inte den som tillfälligt, under högst tre månader från dagen för införseln, för in vapen eller vapendelar till Sverige för

1. användning vid jakt eller tävlingsskytte,
2. reparation, översyn, service eller värdering,
3. utställning eller mäsas,
4. resa genom landet, eller
5. användning av företrädare för en annan stats myndighet vid tillfällig tjänstgöring i landet.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar krav på märkning av skjutvapen och vapendelar vid införsel till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringen i *första stycket* innebär att skjutvapen och vapendelar vid införsel till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska märkas med samma unika märkning som vid tillverkning. Märkningen ska omfatta tillverkarens namn, landet och platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsår inte framgår av serienumret. Vid införsel av skjutvapen ska märkningen placeras på varje sådan vapendel som anges i 2 § andra stycket. Detta märkningskrav gäller som huvudregel även när sådana vapendelar förs in separat. Därutöver ska märkningen, liksom tidigare, visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln. Samma krav på märkning gäller vid införsel av ett obrukbart vapen, om vapnet i brukbart skick skulle omfattas av märkningskravet.

Bestämmelsen är straffbelagd genom 9 kap. 1 b §.

Ändringen i paragrafen genomför artikel 4.1 a i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet.

3 kap.

10 § Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån även inneha ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin* till vapnet *utan särskilt tillstånd*.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar förutsättningarna för innehav av ammunition vid lån av skjutvapen. Övervägandena finns i avsnitt 8.5.

Ändringen innebär att de förutsättningar som gäller för innehav av ammunition vid lån av skjutvapen ska gälla även för innehav av *ljuddämpare* och *vapenmagasin*.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin*

Prop. 2020/21:42

1 § Den som innehar skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller en grundläggande regel om vårdplikt för den som innehar skjutvapen eller ammunition. Övervägandena finns i avsnitt 8.7.

Ändringen innebär att vårdplikten ska gälla även den som innehar *ljuddämpare eller vapenmagasin*.

Bestämmelsen är straffbelagd genom 9 kap. 2 § första stycket c.

2 § När skjutvapen inte *används ska* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen får *dock* förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin ska* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller regler om förvaring av skjutvapen och ammunition som inte används. Övervägandena finns i avsnitt 8.7.

Ändringen i *andra stycket* innebär att de förvaringskrav som gäller för ammunition även ska gälla för *ljuddämpare och vapenmagasin*. Bestämmelsen är straffbelagd genom 9 kap. 2 § första stycket c.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar, bl.a. byts ordet brukas ut mot ordet används. Någon ändring i betydelse är inte avsedd.

3 § En innehavare får lämna över *sina* skjutvapen, sin ammunition, *sina ljuddämpare eller sina vapenmagasin* till någon annan för förvaring, om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

Den som förvarar vapnet får använda det endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om bl.a. under vilka förutsättningar en innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring. Övervägandena finns i avsnitt 8.7.

Ändringen i *första stycket* innebär att *ljuddämpare och vapenmagasin* ska kunna lämnas över till någon annan för förvaring under samma förutsättningar som skjutvapen och ammunition.

I paragrafen görs även en språklig ändring.

Av punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna framgår att den som förvarar vapenmagasin utan föreskrivet tillstånd får förvara magasinerna utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Paragrafen är straffbelagd genom 9 kap. 2 § första stycket b (överlämnande till förvaring), c (förvaringskrav) och i (förvaring åt någon annan).

4 § Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* ska vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *egendomen*. Vapnet ska vara oladdat och, *i den utsträckning det är lämpligt*, isärtaget och nerpackat.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om vilka åtgärder som ska vidtas av den som skickar eller transporterar ett skjutvapen eller ammunition. Övervägandena finns i avsnitt 8.7.

Ändringen innebär att de krav som gäller skjutvapen och ammunition som skickas eller transporteras även ska gälla *ljuddämpare* och vapenmagasin. Bestämmelsen är straffbelagd genom 9 kap. 2 § första stycket b. I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

6 kap. Återkallelse, omhändertagande och anmälningsskyldighet

2 § Ett tillstånd att inneha ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* ska återkallas av Polismyndigheten om

- a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
- b) tillståndshavaren har missbrukat *den egendom som tillståndet gäller*, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om återkallelse av tillstånd att inneha ammunition. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

Ändringarna innebär att tillstånd att inneha *ljuddämpare* eller vapenmagasin ska återkallas under samma förutsättningar som tillstånd att inneha ammunition.

3 § Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition* ska återkallas av Polismyndigheten om

- a) tillståndshavaren inte längre driver *verksamheten yrkesmässigt*,
- b) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Tillståndet får också återkallas om tillståndshavaren har åsidosatt en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift eller ett villkor som meddelats med stöd av lagen.

Första och andra styckena gäller på motsvarande sätt i fråga om tillstånd att ta emot skjutvapen för reparation eller översyn.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar bl.a. i vilka fall ett tillstånd att driva handel med skjutvapen ska återkallas. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Ändringen innebär att tillstånd att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition ska återkallas under samma förutsättningar som gäller för handel med skjutvapen. Tillägget innebär även att andra stycket, som avser återkallelse som inte är obligatorisk, gäller för tillstånd att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition.

Ändringen i paragrafen genomför artikel 16 i vapendirektivet.

Omhändertagande av vapen, ammunition, ljuddämpare, vapenmagasin och tillståndsbevis

4 § Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition, *ljuddämpare, vapenmagasin* och tillståndsbevis ska tas om hand om

- a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller
- b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.

Om risken för missbruk är överhängande, får egendomen tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakt-tillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten, som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om omhändertagande av vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

Ändringen i *första stycket* innebär att *ljuddämpare* och *vapenmagasin* ska tas om hand under samma förutsättningar som gäller för bl.a. ammunition.

7 kap. Inlösen av vapen, ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin

1 § Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* ska lösas in av staten om

- a) tillståndet att inneha *egendomen* har återkallats utan att *den* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,
- b) innehavaren har avlidit,
- c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha vapen, ammunition, *ljuddämpare eller ett vapenmagasin* som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller
- d) *en* domstol har beslutat att vapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin*, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte ska förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om inlösen av skjutvapen och ammunition. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.

Ändringarna innebär att samma förutsättningar ska gälla för inlösen av ljuddämpare och vapenmagasin som för skjutvapen och ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

2 § Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* ska inte lösas in om egendomen lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *den* och om detta görs inom

a) ett år från det att innehavaren avled, eller

b) tre månader från det att tillståndet att inneha *egendomen* återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av *en* domstol eller *en* åklagare eller beslaget hävdades.

Vapnen, ammunitionen, *ljuddämparna eller magasinerna* ska inte heller lösas in om ansökan om tillstånd att inneha *egendomen* görs inom samma tid. Om ansökan *avslås* ska *egendomen* lösas in, om *den* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha *den*.

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller undantag från bestämmelserna om inlösen. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.

Ändringarna i *första* och *andra styckena* innebär att de undantag från krav på inlösen som gäller för skjutvapen och ammunition även ska gälla för ljuddämpare och vapenmagasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

3 § *En* innehavare av skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även *den* lämnas över till Polismyndigheten.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om förfarandet vid inlösen. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.

Ändringen innebär att samma förfarande som gäller vid inlösen av skjutvapen och ammunition ska gälla även vid inlösen av ljuddämpare och vapenmagasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

4 § För vapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* som löses in ska *en ersättning betalas* med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller en bestämmelse om ersättning vid inlösen. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.

Ändringen innebär att den ersättning som ska betalas vid inlösen av ljuddämpare och vapenmagasin ska beräknas på samma sätt som vid inlösen av vapen och ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

8 kap. Vapen, ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin i dödsbon och konkursbon

1 § Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

- a) egendomen har överlåtits till någon som är berättigad att inneha den,
- b) egendomen *ska* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om *dödsbon*, 7 kap. 3 §, eller
- c) i fråga om *konkursbon*, konkursen har avslutats.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om förutsättningarna för att utan särskilt tillstånd få inneha skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.

Ändringen innebär att samma förutsättningar ska gälla för innehav av *ljuddämpare och vapenmagasin* utan särskilt tillstånd som för skjutvapen och ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

2 § Om skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till den som ska förvara egendomen.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om förutsättningarna för särskild förvaring av skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.

Ändringen innebär att samma förutsättningar ska gälla för särskild förvaring av *ljuddämpare och vapenmagasin* som för skjutvapen och ammunition.

3 § Bestämmelser om inlösen av vapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* i *dödsbon* finns i 7 kap.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller en upplysning om att bestämmelser om inlösen av vapen och ammunition i *dödsbon* finns i 7 kap. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.

Genom ändringen ges en upplysning om att det i 7 kap. finns bestämmelser om inlösen även av *ljuddämpare och vapenmagasin* i *dödsbon*.

9 kap.

1 § Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter, *yrkesmässigt förmedlar* eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet, döms för *vapenbrott* till fängelse i högst tre år.

Om gärningen har begåtts av oaktsamhet eller om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Paragrafen reglerar straffansvar för vapenbrott och behandlas i avsnitt 6.2.

Genom ändringen kriminaliseras yrkesmässig förmedling av skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha det. Av 2 kap. 9 § framgår att skjutvapen får yrkesmässigt förmedlas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha vapnet. Att bryta mot den bestämmelsen utgör således vapenbrott. Angående vad som avses med yrkesmässig förmedling, se kommentaren till 2 kap. 1 §.

1 a § Om brott som avses i 1 § första stycket är grovt, döms för *grovt vapenbrott* till fängelse i lägst två och högst fem år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om

1. vapnet har innehafts på allmän plats eller på en annan plats där människor brukar samlas eller har samlats eller i ett fordon på en sådan plats,
2. vapnet har varit av särskilt farlig beskaffenhet,
3. innehavet, överlåtelsen, *förmedlingen* eller utlåningen har avsett flera vapen,
4. vapnet har innehafts i en sådan miljö att det typiskt sett kan befaras komma till brottslig användning, eller
5. gärningen annars har varit av särskilt farlig art.

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för *synnerligen grovt vapenbrott* till fängelse i lägst fyra och högst sju år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen, *förmedlingen* eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen eller flera vapen av särskilt farlig beskaffenhet.

Vid bedömningen enligt första och andra styckena ska ett enhandsvapen anses vara av särskilt farlig beskaffenhet, om det är kraftfullt eller har en särskilt farlig konstruktion eller utformning.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, reglerar straffansvar för grovt och synnerligen grovt vapenbrott. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

Ändringarna innebär att mängden vapen, liksom vapnets beskaffenhet, är omständigheter som särskilt ska beaktas vid bedömningen av om ett vapenbrott, som består i att någon yrkesmässigt har förmedlat skjutvapen till någon som inte haft rätt att inneha det, är grovt eller synnerligen grovt. I paragrafen anges även andra omständigheter som särskilt ska beaktas vid bedömningen av om ett vapenbrott är grovt eller synnerligen grovt.

2 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

- a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,
- b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om transport i 5 kap. 4 § eller mot villkor i fråga om förvaring av vapen som meddelats med stöd av denna lag,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* utan att ha rätt till det,

e) överlåter *eller yrkesmässigt förmedlar* ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* till någon som inte har rätt att inneha *egendomen*,

f) driver handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedlar skjutvapen eller ammunition* utan tillstånd,

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §,

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligen överföra vapen eller ammunition till ett annat land, eller

i) förvarar skjutvapen, *ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin* åt någon annan utan att *ett* föreskrivet tillstånd till förvaringen finns, eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska *det* inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

Till ansvar för otillåten förvaring av skjutvapen åt någon annan döms det inte om gärningen är belagd med straff enligt 1 eller 1 a §.

Paragrafen, som har utformats i enlighet *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om straffansvar för andra brott mot vapenlagen än vapenbrott och brott mot bestämmelserna om märkning. Övervägandena finns i avsnitt 6.2, 8.4, 8.5 och 8.7.

Genom ändringen i *första stycket c* straffbeläggs brott mot vissa bestämmelser om förvaring av *ljuddämpare och vapenmagasin* (jfr 5 kap. 1–3 §§).

Genom ändringen i *första stycket d* straffbeläggs innehav av *ljuddämpare och vapenmagasin* utan rätt till det (jfr 2 kap. 1 och 8 §§). Det uttryckliga straffbeläggandet av att någon inte följt ett beslut att lämna över ammunition för inlösen har strukits. Att inte följa beslutet innebär att ammunitionen innehas otillåtet vilket är straffbelagt enligt samma punkt.

Genom ändringen i *första stycket e* straffbeläggs överlåtelse av *ljuddämpare och vapenmagasin* till någon som inte har rätt att inneha *egendomen*. Dessutom straffbeläggs det att yrkesmässigt förmedla ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* till någon som inte har rätt att inneha *egendomen* (jfr 2 kap. 9 §).

Genom tillägget i *första stycket f* straffbeläggs att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition utan tillstånd (jfr 2 kap. 1 § c).

Genom ändringen i *första stycket i* straffbeläggs förvaring av ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* åt någon annan utan föreskrivet tillstånd (jfr 5 kap. 3 § första stycket).

Genom ändringen i *andra stycket* undantas ringa fall av otillåtet innehav av *ljuddämpare och vapenmagasin* från det straffbara området.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

Ändringarna i paragrafen som gäller vapenmagasin och mäklarverksamhet genomför artikel 16 i vapendirektivet.

4 § Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

I paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, upplyses om att bestämmelserna om straff för olovlig införsel av vissa varor och för försök till sådant brott finns i lagen om straff för smuggling. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Genom ändringen ges en upplysning om att det även när det gäller olovlig införsel av *ljuddämpare* och vapenmagasin finns straffbestämmelser i lagen om straff för smuggling.

5 § Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för *att förklara egendomen förverkad* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som hör till vapnet förklaras *förverkade*.

Det som föreskrivs i första stycket om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bestämmelser om förverkande av vapen, vapendelar och ammunition som har varit föremål för vissa brott enligt vapenlagen. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

Ändringen i *första stycket* innebär att *ljuddämpare* och vapenmagasin som har varit föremål för brott ska kunna förverkas under samma förutsättningar som gäller för ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

7 § Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* till Polismyndigheten, får åtal för olovligt innehav av *egendomen* väckas mot honom eller henne av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

I paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, finns en särskild åtalsregel för den som frivilligt lämnar in skjutvapen och ammunition. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

Ändringen innebär att den särskilda åtalsregeln även omfattar den som frivilligt lämnar in *ljuddämpare* och vapenmagasin.

1 § Regeringen får meddela föreskrifter om

a) att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen ska tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) att anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen ska understiga ett visst värde eller att vapnet ska vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet ska anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen, *ljuddämpare eller vapenmagasin* som lämnats över från staten till

- statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,

- den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

- frivilliga försvarsorganisationer,

d) att tillstånd ska krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) att den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte ska använda vapnet endast i Sverige, ska anmäla detta till Polismyndigheten,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige,

g) storleken på de avgifter som får tas ut enligt 2 kap. 19 §, och

h) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla införsel av skjutvapen som lämnats över från staten till statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, eller ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin* till sådana vapen.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bemyndiganden för regeringen att meddela föreskrifter. Övervägandena finns i avsnitt 8.3.

Bemyndigandet i *punkt c* utvidgas till att omfatta innehav av ljuddämpare och vapenmagasin som lämnats över från staten till vissa uppräknade personer och organisationer.

Bemyndigandet i *punkt f* utvidgas till att omfatta ljuddämpare och vapenmagasin som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige.

Bemyndigandet i *punkt h* utvidgas till att omfatta införsel av ljuddämpare och vapenmagasin som lämnats över från staten till vissa uppräknade personer.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,

- b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,
- c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition, krav på vapenhandlare och vapenmäklare att föra register* och vad som i övrigt ska gälla vid sådan *verksamhet*,
- d) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,
- e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin*,
- f) de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,
- g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,
- h) förutsättningar för och förfaringssätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige ska få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,
- i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land ska underrätta den staten om förvärvet,
- j) kraven för auktorisation enligt 2 kap. 17 §, och
- k) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin*.

Paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller bemyndiganden till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter. Övervägandena finns i avsnitt 6.1, 8.7 och 9.4.

Bemyndigandet i *punkt c* utvidgas till att omfatta mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Vidare tydliggörs att bemyndigandet omfattar en möjlighet att meddela föreskrifter om skyldighet för vapenhandlare och vapenmäklare att föra register. Angående vad som avses med mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, se kommentaren till 2 kap. 1 §.

Bemyndigandet i *punkt e* utvidgas till att omfatta ljuddämpare och vapenmagasin som förvaras av sammanslutningar.

Bemyndigandet i *punkt k* utvidgas till att omfatta transport av ljuddämpare och vapenmagasin.

3 § Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, Försvarsmakten får i enskilda fall besluta att lagen inte ska gälla skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

Av paragrafen, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, framgår att regeringen, eller efter regeringens bestämmande, Försvarsmakten i enskilda fall har befogenhet att besluta att lagen inte ska gälla skjutvapen och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering. Övervägandena finns i avsnitt 8.3.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2021.
2. Den som innehar eller förvarar vapenmagasin som det krävs tillstånd för enligt 2 kap. 1 § eller 5 kap. 3 § i den nya lydelsen får inneha eller förvara magasinen utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.
3. Den som yrkesmässigt förmedlar skjutvapen eller ammunition som det krävs tillstånd för enligt 2 kap. 1 § i den nya lydelsen får bedriva sådan verksamhet utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.
4. Bestämmelsen i 2 kap. 5 a § i den nya lydelsen tillämpas inte vid förnyelse av tidsbegränsade tillstånd som avser sådana vapen som anges i Kategori A punkterna 6–8 i bilaga I del II till rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, och som har registrerats i vapenregistret före den 13 juni 2017.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna behandlas i avsnitt 11.

I *punkt 1* föreskrivs när lagen ska träda i kraft.

Ändringarna i 2 kap. 1 § första stycket a och 5 kap. 3 § innebär att det under vissa förutsättningar krävs tillstånd för innehav av vapenmagasin och för förvaring av sådana hos någon annan eller åt någon annan. I *punkt 2*, som har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, föreskrivs att sådant tillstånd inte krävs under en övergångsperiod. Bestämmelsen innebär att den som innehar eller förvarar vapenmagasin, som det krävs tillstånd för, måste ansöka om sådant tillstånd senast under juni 2021. Har en sådan ansökan gjorts får magasinen innehas eller förvaras utan tillstånd till dess ansökan prövats slutligt, dvs. till dess att ett avgörande i tillståndsfrågan har vunnit laga kraft.

Ändringen i 2 kap. 1 § första stycket c innebär att det krävs tillstånd för att yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition. I *punkt 3*, som har införts efter förslag från *Lagrådet*, föreskrivs att sådant tillstånd inte krävs under en övergångsperiod. Bestämmelsen innebär att den som yrkesmässigt förmedlar skjutvapen eller ammunition, som det krävs tillstånd för, måste ansöka om sådant tillstånd senast under juni 2021. Har en sådan ansökan gjorts får verksamheten bedrivas utan tillstånd till dess ansökan prövats slutligt, dvs. till dess att ett avgörande i tillståndsfrågan har vunnit laga kraft.

I *punkt 4* föreskrivs att kravet på deaktivering i 2 kap. 5 a § inte ska gälla vid förnyelse av vissa tillstånd.

13.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

21 a § Den myndighet som prövar frågor om tillstånd enligt 16 § att hantera ammunition ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över personer och organisationer som har meddelats ett sådant tillstånd. Registret ska även innehålla uppgift om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd samt om personer som har godkänts som föreståndare för verksamheten.

Paragrafen är ny och genomför artikel 4.3 a i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Genom paragrafen åläggs den myndighet som prövar frågor om tillstånd om hantering av ammunition enligt 16 § att föra register över personer och organisationer som har meddelats sådant tillstånd. Verksamheter som bedriver handel med ammunition ska således registreras av den kommun där handeln bedrivs och verksamheter som ägnar sig åt annan hantering av ammunition ska registreras av Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB). Registren ska, förutom de som meddelats tillstånd, omfatta fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats tillstånd. Exempel på personer som kan ha betydande inflytande är verkställande direktörer, styrelseledamöter, bolagsmän och aktieägare med betydande aktieinnehav.

21 b § Ett register enligt 21 a § ska ha till ändamål att
1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och
2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till ammunition.

Paragrafen är ny och behandlas i avsnitt 9.1.

Paragrafen anger ändamålen med de register som kommuner och MSB ska föra enligt 21 a §. För angivna ändamål får uppgifterna också lämnas ut till andra myndigheter. Uppgifter får även, enligt finalitetsprincipen i 5.1 b i dataskyddsförordningen, behandlas och lämnas ut i andra fall om det inte är oförenligt med de ändamål för vilka uppgifterna samlades in. Detta innebär bl.a. att de omständigheter som anges i artikel 6.4 a–e i dataskyddsförordningen ska beaktas vid bedömningen av om behandlingen är förenlig med insamlingsändamålen.

21 c § Bestämmelserna i 21 a och 21 b §§ kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Vid behandling av personuppgifter enligt 21 a och 21 b §§ gäller lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen,

om inte något annat följer av denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen. Prop. 2020/21:42

Paragrafen är ny och behandlas i avsnitt 9.1.

I paragrafen upplyses om att bestämmelserna i 21 a och 21 b §§ kompletterar dataskyddsförordningen. Dataskyddsförordningen är direkt tillämplig i varje medlemsstat. Det innebär att den automatiskt är en del av den svenska rättsordningen. I vissa avseenden förutsätter eller tillåter dataskyddsförordningen emellertid att medlemsstaterna inför bestämmelser som kompletterar förordningen, antingen i form av preciseringar eller i form av undantag. Denna lag innehåller de kompletterande bestämmelser som gäller för behandling av personuppgifter med anledning av de register som kommuner och MSB ska föra enligt 21 a och 21 b §§. Hänvisningen till dataskyddsförordningen är dynamisk, dvs. den avser förordningen i dess vid varje tidpunkt gällande lydelse.

I paragrafen upplyses också om hur 21 a och 21 b §§ förhåller sig till dataskyddslagen och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen. Dataskyddslagen och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen gäller vid behandling av personuppgifter enligt 21 a och 21 b §§. Detta gäller dock endast om inte något annat följer av denna lag eller av föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/853

av den 17 maj 2017

om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (¹),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet (²), och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 91/477/EEG (³) utgör en kompletterande åtgärd för den inre marknaden. Genom den skapades det en balans mellan, å ena sidan, åtagandet att säkerställa en viss frihet för handel med vissa skjutvapen och deras väsentliga delar inom unionen och, å andra sidan, kravet att den friheten begränsas av vissa garantier som gäller säkerheten och som är anpassade till dessa produkter.
- (2) Vissa aspekter av direktiv 91/477/EEG behöver förbättras ytterligare på ett proportionellt sätt för att motverka att skjutvapen missbrukas för brottslig verksamhet, samt med tanke på terroristattackerna nyligen. I detta sammanhang efterfrågade kommissionen, i sitt meddelande av den 28 april 2015 om den europeiska säkerhetsagendan, en översyn av det direktivet och en gemensam strategi för deaktivering av skjutvapen för att förhindra att dessa reaktiveras och används av brottslingar.
- (3) Så snart skjutvapen lagligen förvärvats och innehas i enlighet med direktiv 91/477/EEG, bör nationella bestämmelser om rätten att bära vapen och om jakt eller tävlingsskytte tillämpas.
- (4) Vid tillämpning av direktiv 91/477/EEG bör definitionen av vapenmäklare omfatta varje fysisk eller juridisk person, inbegripet partnerskap och termen *tillhandahållande* anses inbegripa uthyrning och leasing. Eftersom vapenmäklare tillhandahåller tjänster som liknar de som tillhandahålls av vapenhandlare bör de också omfattas av direktiv 91/477/EEG när det gäller de skyldigheter för vapenhandlare som är av relevans för vapenmäklares verksamhet, i den mån de kan fullgöra dessa skyldigheter och i den mån skyldigheterna i fråga inte fullgörs av en vapenhandlare vad beträffar samma underliggande transaktion.
- (5) Vapenhandlars verksamhet inbegriper inte bara tillverkning utan även ändring eller omvandling av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition, t.ex. förkortande av ett komplett skjutvapen som leder till att deras kategori eller underkategori ändras. Rent privat, icke-kommersiell verksamhet, t.ex. manuell laddning och omladdning av ammunition från ammunitionsdelar för eget bruk eller ändringar av skjutvapen eller väsentliga delar som ägs av den berörda personen, såsom ändringar av stocken eller siktet eller underhåll för att åtgärda slitage på väsentliga delar, bör inte anses utgöra verksamhet som endast vapenhandlare får utföra.

(¹) EUT C 264, 20.7.2016, s. 77.

(²) Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 april 2017.

(³) Rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EGT L 256, 13.9.1991, s. 51).

- (6) För att öka spårbarheten för alla skjutvapen och väsentliga delar och för att främja den fria rörligheten för dessa, bör alla skjutvapen eller deras väsentliga delar förses med en tydlig, beständig och unik märkning samt registreras i medlemsstaternas register.
- (7) Registrens poster bör innehålla alla uppgifter som gör det möjligt att knyta ett skjutvapen till dess innehavare, och bör inbegripa namnet på tillverkaren eller varumärkesnamnet, landet eller platsen för tillverkningen, skjutvapnets typ, märke, modell, kaliber och serienummer eller eventuella unika märkningar som anbringats på skjutvapnets stomme eller låda. Andra väsentliga delar än stommen och lådan bör i registren anges inom ramen för posten för det skjutvapen på vilket de ska monteras.
- (8) För att förhindra att märkningar lätt avlägsnas och för att klargöra vilka väsentliga delar som ska märkas bör gemensamma unionsregler för märkning införas. Dessa regler bör tillämpas endast på skjutvapen eller väsentliga delar som tillverkas i eller importerats till unionen den 14 september 2018 eller senare, när dessa släpps ut på marknaden, medan skjutvapen och delar som tillverkas i eller importerats till unionen före det datumet fortsatt bör omfattas av de märknings- och registreringskrav enligt direktiv 91/477/EEG som är tillämpliga fram till det datumet.
- (9) Mot bakgrund av hur farliga skjutvapen och väsentliga delar är och med tanke på deras livslängd krävs det, för att säkerställa att de behöriga myndigheterna kan spåra skjutvapen och väsentliga delar inom ramen för administrativa och straffrättsliga förfaranden och med beaktande av nationell processrätt, att registrens poster bevaras under en period av 30 år efter det att skjutvapnen eller de väsentliga delarna i fråga skrotats. Tillgång till dessa registerposter och alla tillhörande personuppgifter bör för beviljande eller återkallande av tillstånd eller tullförfarande, inbegripet ett eventuellt påförande av administrativa sanktioner, begränsas till behöriga myndigheter och tillåtas endast upp till 10 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats, och upp till 30 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats när sådan tillgång är nödvändig i brottsbekämpningssyfte.
- (10) Ett effektivt informationsutbyte mellan vapenhandlare och vapenmäklare å ena sidan och nationella behöriga myndigheter å andra sidan är viktigt för att registret ska fungera på ändamålsenligt sätt. Vapenhandlare och vapenmäklare bör därför utan onödigt dröjsmål förse de nationella behöriga myndigheterna med information. För att underlätta detta bör de nationella behöriga myndigheterna gentemot vapenhandlare och vapenmäklare tillgängliggöra möjligheter till elektronisk kommunikation, vilka kan inbegripa inlämnande av informationen antingen genom e-post eller direkt genom en databas eller ett register av något annat slag.
- (11) När det gäller medlemsstaternas skyldighet att ha ett övervakningssystem för att säkerställa att villkoren för tillstånd för skjutvapen är uppfyllda under hela deras varaktighet, bör medlemsstaterna besluta huruvida bedömningen ska inbegripa läkarundersökningar och psykologiska undersökningar på förhand.
- (12) Utan att det påverkar nationell rätt om yrkesansvar bör bedömningen av relevant medicinsk eller psykologisk information inte förutsätta att den medicinska personal eller andra personer som tillhandahåller sådana uppgifter har något ansvar om skjutvapen som innehas i enlighet med direktiv 91/477/EEG missbrukas.
- (13) Skjutvapen och ammunition bör förvaras på ett säkert sätt när de inte hålls under omedelbar uppsikt. Om de förvaras på annat sätt än i säkerhetsskåp bör skjutvapen och ammunition förvaras åtskilt från varandra. När skjutvapnet och ammunitionen ska överlämnas till en transportör bör denne vara ansvarig för lämplig övervakning och förvaring. Kriterier för lämplig förvaring och säker transport bör definieras i nationell rätt, med beaktande av antalet berörda vapen och ammunition samt deras kategori.
- (14) Direktiv 91/477/EEG bör inte påverka de regler i medlemsstaterna som tillåter lagliga transaktioner gällande skjutvapen, väsentliga delar och ammunition via postorder, internet eller *distansavtal* enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾, exempelvis genom internetbaserade auktionskataloger eller radannonser, telefon eller e-post. Det är emellertid mycket viktigt att identiteten på parterna i sådana transaktioner och parternas lagliga rätt att delta i sådana transaktioner är möjliga att kontrollera och faktiskt blir föremål för en sådan kontroll. När det gäller köpare är det därför lämpligt att säkerställa att deras identitet och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

i tillämpliga fall deras tillstånd för förvärv av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition kontrolleras av en vapenhandlare eller vapenmäklare som är licensierad eller har tillstånd eller av en offentlig myndighet eller dess företrädare, senast vid leveransen.

- (15) För de farligaste skjutvapnen bör det införas strängare regler i direktiv 91/477/EEG som säkerställer att det inte är tillåtet att förvärva, inneha eller bedriva handel med dessa skjutvapen, med vissa begränsade, vederbörligen motiverade undantag. Om dessa regler inte följs bör medlemsstaterna vidta samtliga lämpliga åtgärder, som skulle kunna inbegripa beslagtagande av skjutvapnen i fråga.
- (16) Medlemsstaterna bör dock ha möjlighet att tillåta förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A när så krävs för utbildningsändamål, kulturella ändamål, inbegripet film och teater, forskningsändamål eller historiska ändamål. Personer som beviljas tillstånd skulle kunna vara bl.a. vapensmeder, kontrollanstalter, tillverkare, certifierade experter, kriminaltekniker och i vissa fall de som är involverade i film- och tv-inspelningar. Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att tillåta enskilda att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A för det nationella försvaret, t.ex. inom ramen för frivillig militär utbildning som föreskrivs i nationell rätt.
- (17) Medlemsstaterna bör kunna välja att bevilja erkända museer och samlare tillstånd för förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A när så krävs för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska, utbildningsrelaterade eller kulturarvsrelaterade ändamål, under förutsättning att sådana museer och samlare, innan ett sådant tillstånd beviljas, visar att de vidtagit de åtgärder som krävs för att motverka eventuella risker för den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen, också genom lämplig förvaring. Vid beviljande av varje sådant tillstånd bör den specifika situationen beaktas och tas med i beräkningen, t.ex. samlingens karaktär och ändamålen med den, och medlemsstaterna bör säkerställa att det finns ett system för övervakning av samlare och samlingar.
- (18) Vapenhandlare och vapenmäklare bör inte hindras att hantera skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A i fall där förvärv och innehav av sådana skjutvapen, väsentliga delar och ammunition undantagsvis är tillåtna, när hantering av dessa är nödvändig för deaktivering eller omvandling eller närhelst annars så är tillåtet enligt direktiv 91/477/EEG, enligt ändring genom det här direktivet. Inte heller bör vapenhandlare och vapenmäklare hindras från att hantera sådana skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i fall som inte omfattas av direktiv 91/477/EEG, enligt ändring genom det här direktivet, t.ex. skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som ska exporteras utanför unionen eller vapen som ska förvärfas av försvarsmakten, polisen eller offentliga myndigheter.
- (19) Vapenhandlare och vapenmäklare bör få vägra att genomföra varje transaktion för förvärv av komplett ammunition eller skarpa tändrör för ammunition som de anser vara misstänkt. En transaktion kan anses vara misstänkt om den exempelvis inbegriper mängder som är ovanliga för den planerade privata användningen, om köparen inte verkar känna till ammunitionens användning eller om köparen insisterar på att betala i kontanter och samtidigt är ovillig att visa upp identitetsbevis. Vapenhandlare och vapenmäklare bör också kunna rapportera sådana misstänkta transaktioner till de behöriga myndigheterna.
- (20) Risken är hög för att akustiska vapen och andra typer av vapen som använder lösa skott omvandlas till verkliga skjutvapen. Det är därför mycket viktigt att ta itu med problemet med sådana omvandlade vapen som används för att begå brottslig verksamhet, i synnerhet genom att låta dem omfattas av direktiv 91/477/EEG. I syfte att undvika risken för att larm- och signalvapen tillverkas på ett sådant sätt som gör dem möjliga att omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, bör kommissionen anta tekniska specifikationer för att säkerställa att de inte går att omvandla på ett sådant sätt.
- (21) Med hänsyn till att det finns stor risk för att skjutvapen som inte deaktiverats på rätt sätt reaktiveras och i syfte att höja säkerhetsnivån i hela unionen bör sådana skjutvapen omfattas av direktiv 91/477/EEG. En definition av deaktiverade skjutvapen bör anges som återspeglar de generella principer för deaktivering av skjutvapen som anges i protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, fogat till rådets beslut 2014/164/EU ⁽¹⁾, varigenom protokollet införlivas i unionens rättsliga ramar.

(1) Rådets beslut 2014/164/EU av den 11 februari 2014 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, vilket kompletterar Förenade nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (EUT L 89, 25.3.2014, s. 7).

- (22) Skjutvapen som är utformade för militärt bruk, t.ex. AK47 och M16, och som genom sin utformning erbjuder ett val mellan olika avfyrningsätt, och manuellt kan ställas in på antingen helautomateld eller halvautomateld, bör klassificeras i kategori A skjutvapen, och därför förbjudas för civilt bruk. Om de omvandlas till halvautomatiska skjutvapen bör de klassificeras i kategori A punkt 6.
- (23) Vissa halvautomatiska skjutvapen kan lätt omvandlas till automatiska skjutvapen och utgör därmed ett hot mot säkerheten. Men även utan en sådan omvandling skulle vissa halvautomatiska skjutvapen kunna vara mycket farliga om de kan rymma många patroner samtidigt. Därför bör halvautomatiska skjutvapen med en fast laddningsanordning som gör det möjligt att avfyra många patroner samt halvautomatiska skjutvapen i kombination med en löstagbar laddningsanordning med hög kapacitet förbjudas för civilt bruk. Möjligheten att montera på en laddningsanordning med en kapacitet som överstiger 10 patroner för långa skjutvapen och 20 patroner för korta skjutvapen avgör inte i sig klassificeringen av skjutvapnet i en viss kategori.
- (24) Utan att det påverkar förlängning av tillstånd i enlighet med direktiv 91/477/EEG bör halvautomatiska skjutvapen med kantantändning, inbegripet skjutvapen av kaliber .22 eller mindre, inte klassificeras i kategori A, såvida de inte omvandlats från automatiska skjutvapen.
- (25) Bestämmelserna i direktiv 91/477/EEG gällande Europeiska skjutvapenpasset, som den huvudsakliga handling som krävs för de olika verksamheter som bedrivs av tävlingskyttare och andra personer som beviljats tillstånd i enlighet med det direktivet, bör förbättras genom att det i de relevanta bestämmelserna införs en hänvisning till skjutvapen i kategori A, utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att välja att tillämpa strängare regler.
- (26) Föremål som fysiskt ser ut som skjutvapen (*replikvapen*), men är tillverkade så att de inte kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, bör inte omfattas av direktiv 91/477/EEG.
- (27) Om medlemsstaterna har nationell rätt som reglerar antika vapen omfattas dessa vapen inte av direktiv 91/477/EEG. Reproduktioner av antika vapen är dock inte av samma historiska värde eller intresse och kan tillverkas med hjälp av moderna tekniker som kan öka livslängden och precisionen. Därför bör reproduktioner ingå i tillämpningsområdet för direktiv 91/477/EEG. Direktiv 91/477/EEG är inte tillämpligt på andra produkter, såsom airsoftvapen, som inte motsvarar definitionen av ett skjutvapen och därför inte regleras genom det direktivet.
- (28) För att förbättra informationsutbytet mellan medlemsstaterna vore det värdefullt om kommissionen gjorde en bedömning av vad som krävs för ett system som kan stödja utbytet av de uppgifter som finns i medlemsstaternas datoriserade register, inbegripet möjligheten att låta varje medlemsstat få tillgång till ett sådant system. Det systemet kan använda en modul från informationssystemet för den inre marknaden (IMI) – inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012⁽¹⁾ som är särskilt anpassad för skjutvapen. Sådant informationsutbyte mellan medlemsstater bör ske i överensstämmelse med de uppgiftsskyddsregler som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽²⁾. När den behöriga myndigheten behöver ha tillgång till uppgifter ur kriminalregistret för en person som ansöker om tillstånd att förvärva eller inneha ett skjutvapen bör myndigheten i fråga kunna erhålla dessa uppgifter enligt rådets rambeslut 2009/315/RIF⁽³⁾. Kommissionens bedömning skulle vid behov kunna åtföljas av ett förslag till lagstiftning som beaktar befintliga system för informationsutbyte.
- (29) I syfte att säkerställa ett lämpligt informationsutbyte på elektronisk väg mellan medlemsstaterna rörande beviljade tillstånd för överföring av skjutvapen till en annan medlemsstat och om avslag på ansökningar om tillstånd

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (*IMI-förordningen*) (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskydds-förordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(3) Rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll (EUT L 93, 7.4.2009, s. 23).

att förvärva eller inneha ett skjutvapen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa bestämmelser som gör det möjligt för medlemsstaterna att skapa ett sådant system för utbyte av information. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 ⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet i synnerhet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (30) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (31) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (32) Förordning (EU) 2016/679 bör gälla för behandling av personuppgifter inom ramen för direktiv 91/477/EEG. Om personuppgifter som samlats in enligt direktiv 91/477/EEG behandlas i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, bör de myndigheter som behandlar dessa uppgifter följa bestämmelser som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽³⁾.
- (33) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (34) Direktiv 91/477/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (35) När det gäller Island och Norge utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁴⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG ⁽⁵⁾.
- (36) När det gäller Schweiz utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁶⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁶⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (37) När det gäller Liechtenstein utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/477/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

1. I detta direktiv avses med

1. *skjutvapen*: varje bärbart vapen med pipa som avfyrar, är avsett att avfyra eller kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, om det inte utesluts från den definitionen av någon av anledningarna i del III i bilaga I. Skjutvapen klassificeras i del II i bilaga I.

Ett föremål ska anses kunna omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne om

a) det liknar ett skjutvapen, och

b) det på grund av sin konstruktion eller sina materialegenskaper kan omvandlas på detta sätt,

2. *väsentlig del*: pipan, stommen, lädan, inklusive både övre och nedre i tillämpliga fall, manteln, cylindern samt slutstycket, vilka, som separata delar, tillhör samma kategori som det skjutvapen på vilket de är eller är tänkta att vara monterade,
3. *ammunition*: alla patroner eller deras komponenter, inklusive patronhylsor, tändhattar, drivladdningar, kulor eller projektiler som används i skjutvapen, förutsatt att dessa komponenter själva omfattas av krav på tillstånd i den berörda medlemsstaten,
4. *larm- och signalvapen*: anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition och som inte kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne,
5. *salutvapen och akustiska vapen*: skjutvapen som har omvandlats särskilt så att de endast kan avfyra lösa skott för användning vid t.ex. teaterföreställningar, fotografering, film- och tv-inspelningar, återskapande av historiska händelser, parader, idrottsvenemang och utbildning,
6. *deaktiverade skjutvapen*: skjutvapen som har gjorts permanent obrukbara genom åtgärder som medför att det berörda skjutvapnets samtliga väsentliga delar gjorts definitivt oanvändbara och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle möjliggöra någon form av reaktivering av skjutvapnet,
7. *museum*: en permanent institution som verkar i samhällets tjänst och för dess utveckling, är öppen för allmänheten och förvarar, bevarar, bedriver forskning om och ställer ut skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska eller utbildnings-, kulturarvs- eller fritidsrelaterade ändamål, och som erkänts som sådan av den berörda medlemsstaten,

⁽¹⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

8. *samlare*: varje fysisk eller juridisk person som samlar in och bevarar skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska eller utbildnings- eller kulturarvsrelaterade ändamål, och som erkänts som sådan av den berörda medlemsstaten,
9. *vapenhandlare*: varje fysisk eller juridisk person vars näringsverksamhet helt eller delvis består av något av följande:
 - a) tillverka, bedriva handel eller byteshandel med, hyra ut, reparera, ändra eller omvandla skjutvapen eller väsentliga delar,
 - b) tillverka, bedriva handel eller byteshandel med, ändra eller omvandla ammunition,
10. *vapenmäklare*: varje fysisk eller juridisk person, med undantag av vapenhandlare, vars näringsverksamhet helt eller delvis består av något av följande:
 - a) förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition,
 - b) arrangera överföringen av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition inom en medlemsstat, från en medlemsstat till en annan medlemsstat, från en medlemsstat till ett tredjeland eller från ett tredjeland till en medlemsstat,
11. *olaglig tillverkning*: olaglig tillverkning eller sammansättning av skjutvapen, väsentliga delar till dessa och ammunition
 - a) med hjälp av väsentliga delar till skjutvapen som varit föremål för olaglig handel,
 - b) utan tillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 4 av en behörig myndighet i den medlemsstat där tillverkningen eller sammansättningen har skett, eller
 - c) utan märkning av vapnen då de tillverkas i enlighet med artikel 4,
12. *olaglig handel*: förvärv, försäljning, leverans, transport och överföring av skjutvapen, väsentliga delar till dessa eller ammunition från en medlemsstat eller genom denna medlemsstat till en annan medlemsstat, om någon av de berörda medlemsstaterna inte tillåter det i enlighet med detta direktiv eller om skjutvapnen, de väsentliga delarna eller ammunitionen inte har märkts i enlighet med artikel 4,
13. *spårning*: en systematisk utredning av hur skjutvapen och i förekommande fall väsentliga delar till dessa och ammunition går från tillverkare till köpare, i syfte att hjälpa medlemsstaternas behöriga myndigheter att upptäcka, utreda och analysera olaglig tillverkning och olaglig handel.

2. Vid tillämpning av detta direktiv ska en person betraktas som bosatt i det land som anges i adressen i någon officiell handling som utvisar personens hemvist, såsom pass eller nationellt identitetskort som visas upp för behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller för en vapenhandlare eller en vapenmäklare vid kontroll vid förvärv eller av innehav. Om en persons adress inte framgår av hans eller hennes pass eller nationella identitetskort ska bosättningslandet avgöras på grundval av andra officiella bevis för bosättning som godtas i den berörda medlemsstaten.

3. Ett europeiskt skjutvapenpass ska på begäran utfärdas av en medlemsstats behöriga myndigheter till en person som legalt förvärvat och använder ett skjutvapen. Passet ska ha en giltighetstid på högst fem år, som kan förlängas, och det ska innehålla de upplysningar som anges i bilaga II. Det ska vara en personlig handling där det eller de skjutvapen förs in som passets innehavare äger och använder i enlighet med passet. Då skjutvapnet används ska passet alltid medföras av den berörda personen och eventuella förändringar i skjutvapeninnehavet eller i skjutvapnets egenskaper ska anges i passet, liksom förlust eller stöld av skjutvapnet."

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av nationella bestämmelser om rätten att bära vapen och om jakt eller tävlingsskytte, om de vapen som används lagligen förvärvats och innehas i enlighet med detta direktiv.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på förvärv eller innehav av vapen och ammunition i enlighet med nationell rätt av försvarsmakten, polisen eller de offentliga myndigheterna. Det ska inte heller tillämpas på överlåtelse som regleras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen (EUT L 146, 10.6.2009, s. 1)."

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

"1. När det gäller skjutvapen som tillverkats i eller importerats till unionen den 14 september 2018 eller senare ska medlemsstaterna säkerställa att alla skjutvapen eller väsentliga delar som släpps ut på marknaden har

a) försetts med en tydlig, permanent och unik märkning utan dröjsmål efter tillverkning och senast innan de släpps ut på marknaden, eller utan dröjsmål efter import till unionen, och

b) registrerats i enlighet med detta direktiv utan dröjsmål efter tillverkning och senast innan de släpps ut på marknaden, eller utan dröjsmål efter import till unionen.

2. Den unika märkning som avses i punkt 1 a ska inbegripa tillverkarens namn eller varumärkesnamnet, landet eller platsen för tillverkningen, serienumret och tillverkningsåret, om detta inte redan framgår av serienumret, samt om möjligt modellen. Detta ska inte påverka möjligheten att anbringa tillverkarens varumärke. Om en väsentlig del är för liten för att kunna märkas i enlighet med denna artikel ska den märkas med åtminstone ett serienummer eller en alfanumerisk eller digital kod.

Märkningskraven för skjutvapen och väsentliga delar som är av särskilt stort historiskt värde ska fastställas i enlighet med nationell rätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att varje enskild förpackning med komplett ammunition märks på ett sådant sätt att tillverkarens namn, varupartiets identifikationsnummer, kalibern och ammunitionstypen anges.

Vid tillämpning av punkt 1 och den här punkten får medlemsstaterna välja att tillämpa bestämmelserna i konventionen av den 1 juli 1969 om ömsesidigt erkännande av kontrollstämplor på handeldvapen.

När ett skjutvapen eller dess väsentliga delar överförs från en statlig depå till permanent civilt bruk ska medlemsstaterna dessutom säkerställa att det eller de förses med den unika märkning som föreskrivs i punkt 1 och som tillåter identifiering av den enhet från vilken överföringen har skett.

2a. Kommissionen ska anta genomförandeakter med tekniska specifikationer för märkningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.

3. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet. Sådana system ska inbegripa åtminstone

a) registrering av vapenhandlare och vapenmäklare som är verksamma på den medlemsstatens territorium,

b) licens eller tillstånd för vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet på den medlemsstatens territorium, och

c) en prövning av den berörda vapenhandlaren eller vapenmäklarens personliga och yrkesmässiga integritet och relevanta förmåga. I fråga om juridiska personer gäller prövningen både den juridiska personen och den fysiska person eller de personer som leder företaget."

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Det registret ska omfatta alla de uppgifter med anknytning till skjutvapen som krävs för att spåra och identifiera skjutvapnen i fråga, däribland

- a) typ, märke, modell, kaliber och serienummer för varje skjutvapen samt den märkning som anbringats på dess stomme eller låda som en unik märkning i enlighet med punkt 1, varigenom varje skjutvapens unika identitet ska fastställas,
- b) det serienummer eller den unika märkning som anbringats på de väsentliga delarna, om det eller den skiljer sig från märkningen på skjutvapnets stomme eller låda,
- c) namn och adress avseende leverantörerna av och förvärvarna av eller ägarna till skjutvapnet, tillsammans med relevant eller relevanta datum, och
- d) angivelser om omvandlingar eller ändringar av skjutvapnet som leder till att dess kategori eller underkategori ändras, inklusive certifierad deaktivering eller skrotning, med relevant eller relevanta datum.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna behåller uppgifterna för skjutvapen och väsentliga delar i registret, inklusive tillhörande personuppgifter, under en period av 30 år efter det att skjutvapnen eller de väsentliga delarna i fråga skrotats.

Registeruppgifterna för skjutvapen och de väsentliga delar som avses i första stycket i denna punkt och tillhörande personuppgifter ska kunna tas del av

- a) för myndigheter med behörighet att bevilja eller återkalla de tillstånd som avses i artikel 6 eller 7 eller för myndigheter med behörighet för tullförfaranden för en period om 10 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats, och
- b) för myndigheter med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder för en period om 30 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats.

Medlemsstaterna ska säkerställa att personuppgifterna raderas från registret vid utgången av de perioder som anges i andra och tredje stycket. Detta påverkar inte fall där specifika personuppgifter har överförs till en myndighet med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder och används i det specifika sammanhanget, eller till andra myndigheter som är behöriga för jämförbara ändamål som föreskrivs i nationell rätt. I dessa fall ska de behöriga myndigheternas behandling av sådana uppgifter regleras av den berörda medlemsstatens nationella rätt, till fullo i överensstämmelse med unionsrätten, i synnerhet dess uppgiftsskyddsbestämmelser.”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Vapenhandlare och vapenmäklare ska vara skyldiga att, så länge verksamheten bedrivs, föra ett register där varje skjutvapen och varje väsentlig del som omfattas av detta direktiv och som de tagit emot eller lämnat ut registreras, tillsammans med uppgifter som gör det möjligt att identifiera och spåra det berörda skjutvapnet eller de berörda väsentliga delarna, särskilt uppgifter om typ, märke, modell, kaliber och serienummer samt leverantörers och förvärvares namn och adress.

Efter det att deras verksamhet har upphört ska vapenhandlarna och vapenmäklarna överlämna det registret till de nationella myndigheter som är ansvariga för det register som avses i första stycket.

Medlemsstater ska säkerställa att vapenhandlare och vapenmäklare som är etablerade på dess territorium rapporterar transaktioner som inbegriper skjutvapen eller väsentliga delar utan onödigt dröjsmål till de behöriga nationella myndigheterna, att vapenhandlare och vapenmäklare kan kommunicera elektroniskt med de myndigheterna för sådana rapporteringsändamål och att registret uppdateras omedelbart efter det att de mottagit uppgifter om sådana transaktioner.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Medlemsstaterna ska se till att alla skjutvapen vid varje givet tillfälle kan kopplas till sina respektive ägare."

4. Artikel 4a ska ersättas med följande:

"Artikel 4a

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska medlemsstaterna tillåta förvärv och innehav av skjutvapen bara för personer som har beviljats en licens eller, när det gäller skjutvapen i kategori C, för personer som har erhållit ett särskilt tillstånd för förvärv och innehav av sådana skjutvapen i enlighet med nationell rätt."

5. Artikel 4b ska utgå.

6. Artiklarna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska medlemsstaterna tillåta förvärv och innehav av skjutvapen bara för personer som har giltiga skäl och som

a) fyllt 18 år; undantag ska dock göras för dels annat förvärv än köp, dels för innehav av skjutvapen avsedda för jakt och tävlingskytte, förutsatt att personer under 18 år i detta fall har föräldrarnas tillstånd eller får vägledning från en förälder eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens eller befinner sig på ett licensierat eller på annat sätt godkänt träningscenter och att föräldern, eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens, tar ansvar för lämplig förvaring enligt artikel 5a, och

b) inte kan antas utgöra en fara för sig själva eller andra eller för allmän ordning och säkerhet. Det faktum att en person har befunnits skyldig till ett uppsåtligt våldsbrott, ska anses tala för att sådan fara föreligger.

2. Medlemsstaterna ska ha ett övervakningssystem, där övervakningen kan ske fortlöpande eller på annat sätt, i syfte att säkerställa att de villkor för tillstånd som fastställs i nationell rätt är uppfyllda under den tid som tillståndet gäller och att det görs bedömningar av bl.a. relevant medicinsk och psykologisk information. De specifika formerna ska fastställas i enlighet med nationell rätt.

Om något av dessa villkor för tillstånd inte längre är uppfyllt ska medlemsstaterna återkalla respektive tillstånd.

Medlemsstaterna får inte förbjuda personer bosatta inom deras territorier att inneha skjutvapen som förvärvats i en annan medlemsstat, om de inte förbjuder förvärv av samma typ av skjutvapen inom sitt eget territorium.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillstånd att förvärva och tillstånd att inneha ett skjutvapen i kategori B ska återkallas om det framkommer att den person som beviljades det tillståndet innehar en laddningsanordning som är möjlig att montera på halvautomatiska skjutvapen med centralantändning eller repeterande skjutvapen och

a) som kan innehålla mer än 20 patroner, eller

b) i fall av långa skjutvapen kan innehålla mer än 10 patroner,

såvida inte personen har beviljats tillstånd enligt artikel 6 eller tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a.

Artikel 5a

För att minimera risken att en obehörig person får tag i skjutvapen och ammunition ska medlemsstaterna fastställa regler för lämplig övervakning av skjutvapen och ammunition samt regler för hur dessa ska förvaras på ett lämpligt och säkert sätt. Skjutvapen och ammunition till skjutvapen får inte förvaras lättillgängligt tillsammans. Lämplig övervakning ska innebära att den person som lagligt innehar skjutvapnet eller ammunitionen i fråga har kontroll över det/den under dess transport och användning. Kontrollnivån för lämpliga förvaringsarrangemang ska återspegla antal och kategori av de berörda skjutvapnen och ammunitionen i fråga.

Artikel 5b

Medlemsstaterna ska, i fall då skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition i kategorierna A, B eller C förvärfvas och säljs genom *distansavtal* enligt definitionen i artikel 2 led 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU (*), säkerställa att identitet och, när så krävs, tillstånd för förvärvaren av skjutvapnet, de väsentliga delarna eller ammunitionen kontrolleras före eller allra senast vid leveransen av dessa till personen i fråga genom

- a) en vapenhandlare eller vapenmäklare som är licensierad eller har tillstånd, eller
- b) en offentlig myndighet eller en företrädare för den myndigheten.

(* Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

Artikel 6

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.2 ska medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A. De ska säkerställa att skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som innehas olagligt i strid med detta förbud beslagtvas.

2. För skydd av säkerheten för kritisk infrastruktur, kommersiell sjöfart, konvojer av högt värde och känsliga fastigheter och för ändamål som rör det nationella försvaret, utbildnings-, kultur- och forskningsändamål samt historiska ändamål, får de nationella behöriga myndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, i enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall bevilja tillstånd för skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A om detta inte är i strid mot allmän säkerhet eller allmän ordning.

3. Medlemsstaterna får i särskilda enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall besluta att bevilja samlare tillstånd att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A, under förutsättning att strikta säkerhetsvillkor är på plats och att samlarna för de nationella behöriga myndigheterna visar att åtgärder vidtagits för att motverka eventuella risker för den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen och att skjutvapnen, de väsentliga delarna eller ammunitionen i fråga förvaras på ett säkert sätt motsvarande de risker som är förbundna med obehörig tillgång till sådana produkter.

Medlemsstaterna ska säkerställa att samlare som beviljats tillstånd enligt första stycket i denna punkt är identifierbara i det register som avses i artikel 4. Sådana samlare med tillstånd ska vara skyldiga att föra register över samtliga skjutvapen i kategori A som de innehar, och nämnda register ska vara tillgängligt för de nationella behöriga myndigheterna. Medlemsstaterna ska inrätta ett lämpligt övervakningssystem för sådana samlare med tillstånd, med beaktande av alla relevanta faktorer.

4. Medlemsstaterna får tillåta vapenhandlare eller vapenmäklare att inom ramen för sin respektive yrkesutövning – och under förutsättning att strikta villkor om säkerhet är uppfyllda – förvärva, tillverka, deaktivera, reparera, leverera, överföra och inneha skjutvapen, väsentliga delar till skjutvapen och ammunition i kategori A.

5. Medlemsstaterna får tillåta museer att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A under förutsättning att strikta villkor om säkerhet är uppfyllda.

6. Medlemsstaterna får tillåta tävlingskyttar att förvärva och inneha halvautomatiska skjutvapen i kategori A punkterna 6 eller 7 under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) En tillfredsställande bedömning av de relevanta uppgifterna till följd av tillämpningen av artikel 5.2.
- b) Tillhandahållande av bevis för att den berörda tävlingskytten aktivt tränar inför eller deltar i skyttetävlingar som erkänns av en officiellt erkänd skyttesportorganisation i den berörda medlemsstaten eller av ett internationellt etablerat och officiellt erkänt skyttesportförbund.

- c) Tillhandahållande av ett intyg från en officiellt erkänd skyttesportorganisation som styrker att
- i) tävlingsskytten är medlem i en skytteklubb och regelbundet har bedrivit tävlingsskytte vid denna klubb under minst tolv månader, och
 - ii) skjutvapnet i fråga uppfyller de specifikationer som krävs för utövande av en skyttegren som erkänns av ett internationellt etablerat och officiellt erkänt skyttesportförbund.

När det gäller skjutvapen i kategori A punkt 6 får medlemsstater som tillämpar ett militärt system som grundar sig på allmän värnplikt och som under de senaste 50 åren har tillämpat ett system med överföring av militära skjutvapen till personer som lämnar armén efter att ha fullgjort sin militärtjänst, bevilja dessa personer tillstånd, i deras egenskap av tävlingsskyttar, att behålla ett skjutvapen som använts under den obligatoriska militärtjänstgöringen. Den relevanta offentliga myndigheten ska omvandla dessa skjutvapen till halvautomatiska skjutvapen, och ska regelbundet kontrollera att de personer som använder skjutvapnen inte utgör en risk för den allmänna säkerheten. Bestämmelserna som fastställs i första stycket leden a, b och c ska tillämpas.

7. Tillstånd som beviljas enligt denna artikel ska regelbundet omprövas, med intervaller som inte överstiger fem år."

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

"Tillstånden för innehav av skjutvapen ska regelbundet omprövas, med intervaller som inte överstiger fem år. Ett tillstånd kan förnyas eller förlängas om de villkor som låg till grund för att det beviljades fortfarande är uppfyllda."

b) Följande punkt ska införas:

"4a. Medlemsstaterna får besluta att bekräfta, förnya eller förlänga tillstånd för halvautomatiska skjutvapen i kategori A punkterna 6, 7 eller 8 avseende ett skjutvapen som klassificerats i kategori B, och som lagligen förvärvats och registrerats före den 13 juni 2017, i enlighet med de övriga villkor som fastställs i detta direktiv. Dessutom får medlemsstaterna tillåta att sådana skjutvapen förvärvas av andra personer som beviljats tillstånd av medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv, i dess ändrade lydelse genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 (*).

(* Europaparlamentet och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EUT L 137, 24.5.2017, s. 22)."

8. I artikel 8 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Om en medlemsstat förbjuder eller kräver tillstånd för förvärv och innehav av ett skjutvapen i kategori B eller C inom sitt territorium, ska den underrätta de andra medlemsstaterna om detta; dessa stater ska enligt artikel 12.2 föra in en uttrycklig anmärkning om detta förhållande i varje europeiskt skjutvapenpass som de utfärdar för ett sådant skjutvapen."

9. Artikel 10 ska ersättas med följande:

"Artikel 10

1. Bestämmelserna för förvärv och innehav av ammunition ska vara desamma som de som gäller för innehav av de skjutvapen som ammunitionen är avsedd för.

Förvärv av laddningsanordningar för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vilka kan innehålla mer än 20 patroner eller mer än 10 patroner vad gäller långa skjutvapen ska tillåtas endast för personer som beviljas tillstånd enligt artikel 6 eller ett tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a.

2. Vapenhandlare och vapenmäklare får vägra att genomföra varje transaktion för förvärv av komplett ammunition eller delar av ammunition som de med fog anser vara misstänkt på grund av sin karaktär eller omfattning, och ska rapportera varje försök till sådan transaktion till de behöriga myndigheterna."

10. Följande artiklar ska införas:

Artikel 10a

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition inte kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne.
2. Medlemsstaterna ska som skjutvapen klassificera anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition och som kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av tekniska specifikationer för larm- och signalvapen som tillverkas i eller importeras till unionen den 14 september 2018 eller efter detta datum, för att säkerställa att de inte går att omvandla till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2. Kommissionen ska anta en första sådan genomförandeakt senast den 14 september 2018.

Artikel 10b

1. Medlemsstaterna ska låta en behörig myndighet kontrollera åtgärderna för deaktivering av skjutvapen för att säkerställa att ändringarna av ett skjutvapen gör alla dess väsentliga delar definitivt funktionsodugliga och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle tillåta någon form av reaktivering av skjutvapnet. Medlemsstaterna ska föreskriva att det i samband med denna kontroll utfärdas ett intyg och en annan handling av vilka det framgår att skjutvapnet deaktiverats, och att vapnet förses med en väl synlig märkning i detta syfte.
2. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av standarder och teknik för deaktivering som säkerställer att alla väsentliga delar av ett skjutvapen görs definitivt funktionsodugliga och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle tillåta någon form av reaktivering av skjutvapnet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.
3. De genomförandeakter som avses i punkt 2 ska inte vara tillämpliga på skjutvapen som deaktiverats före den dag då de genomförandeakterna börjar tillämpas, såvida inte dessa skjutvapen överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden efter den dagen.
4. Medlemsstaterna får inom två månader efter den 13 juni 2017 underrätta kommissionen om sina nationella deaktiveringsstandarder och tekniker som tillämpades före den 8 april 2016 och motivera på vilka sätt säkerhetsnivån som säkerställs av dessa nationella standarder och tekniker är likvärdig med den som säkerställs av de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga 1 till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 (*), som började tillämpas den 8 april 2016.
5. När medlemsstaterna underrättar kommissionen i enlighet med punkt 4 i denna artikel ska kommissionen, senast 12 månader efter underrättelsen, anta genomförandeakter som fastställer huruvida nämnda nationella deaktiveringsstandarder och tekniker som det underrättats om säkerställde att skjutvapen deaktiverades med en säkerhetsnivå likvärdig med den som säkerställs av de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga 1 till genomförandeförordning (EU) 2015/2403, som började tillämpas den 8 april 2016. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.
6. Innan dessa genomförandeakter som avses i punkt 5 börjar tillämpas ska varje skjutvapen som deaktiverats i enlighet med nationella deaktiveringsstandarder och tekniker tillämpade före den 8 april 2016 när det överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden stämma överens med de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga 1 till genomförandeförordning (EU) 2015/2403.
7. Skjutvapen som deaktiverats före den 8 april 2016 i enlighet med nationella deaktiveringsstandarder och tekniker och som bedömts säkerställa en säkerhetsnivå likvärdig med de tekniska specifikationer för deaktivering av

skjutvapen som fastställs i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2015/2403, som började tillämpas den 8 april 2016, ska anses vara deaktiverade skjutvapen, inbegripet när de överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden efter den dag då de genomförandeakter som avses i punkt 5 började tillämpas.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga (EUT L 333, 19.12.2015, s. 62)."

11. I titeln på kapitel 3 ska ordet "gemenskapen" ersättas med ordet "unionen".

12. I artikel 11 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Skjutvapen får, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12, överföras från en medlemsstat till en annan endast i enlighet med det förfarande som fastställs i den här artikeln. Det förfarandet ska också tillämpas på överföring av skjutvapen efter försäljning genom *distansavtal* enligt definitionen i artikel 2 led 7 i direktiv 2011/83/EU."

13. Artikel 12 punkt 2 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"Utan hinder av punkt 1 får jägare och återskapare av historiska händelser i fråga om skjutvapen i kategori C, samt tävlingsskyttar i fråga om skjutvapen i kategorierna B eller C och skjutvapen i kategori A för vilka tillstånd beviljats, undantagsvis enligt artikel 6.6 eller för vilka tillståndet bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a, utan det föregående tillstånd som avses i artikel 11.2 inneha ett eller flera skjutvapen under en resa genom två eller flera medlemsstater i syfte att utöva sin verksamhet, förutsatt att

a) de har ett europeiskt skjutvapenpass, där skjutvapnet eller skjutvapnen är införda, och

b) de kan styrka skälen för resan, särskilt genom uppvisande av en inbjudan eller något annat bevis på sin jaktverksamhet, tävlingsskytteverksamhet eller verksamhet rörande återskapande av historiska händelser i den medlemsstat som är destinationsland."

b) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Detta undantag ska dock inte tillämpas på resor till en medlemsstat som enligt artikel 8.3 antingen förbjuder förvärv och innehav av skjutvapnet i fråga eller som kräver ett tillstånd för vapnet. I detta fall ska i så fall detta uttryckligen anmärkas i Europeiska skjutvapenpasset. Medlemsstaterna får även vägra att tillämpa detta undantag i fall av skjutvapen i kategori A för vilka ett tillstånd beviljats enligt artikel 6.6 eller för vilka tillståndet bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a."

14. I artikel 13 ska följande punkter läggas till:

"4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska på elektronisk väg utbyta information om tillstånd som beviljats för överföring av skjutvapen till en annan medlemsstat samt information om avslag på ansökningar om tillstånd som föreskrivs i artiklarna 6 och 7 av säkerhetsskäl eller med avseende på den berörda personens pålitlighet.

5. Kommissionen ska ombesörja ett system för utbyte av information såsom anges i denna artikel.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 13a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa de närmare bestämmelserna för det systematiska utbytet av information på elektronisk väg. Kommissionen ska anta de första sådana delegerade akter senast den 14 september 2018."

15. Artikel 13a ska ersättas med följande:

"Artikel 13a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13.5 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 13 juni 2017.
 3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
 4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
 5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
 6. En delegerad akt som antas enligt artikel 13.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."
16. Följande artikel ska införas:
- "Artikel 13b*
1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).
 2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
- (* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."
17. I artikel 15 punkt 1 ska ordet "gemenskapens" ersättas med ordet "unionens".
18. Artikel 17 ska ersättas med följande:
- "Artikel 17*
- Senast den 14 september 2020 och vart femte år därefter ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv, inklusive en kontroll av dess bestämmelser ändamålsenlighet, vid behov åtföljd av lagstiftningsförslag till åtgärder, särskilt i fråga om kategorierna av skjutvapen i bilaga I och de frågor som rör genomförandet av systemet för Europeiska skjutvapenpasset, märkningen och ny teknik, t.ex. konsekvenserna av friformsframställning med 3D-skrivare, användning av QR-kod och användning av radiofrekvensidentifiering (RFID)."
19. Bilaga I ska ändras på följande sätt:
1. Del II ska ändras på följande sätt:
 - a) Inledningen ska ersättas med följande:

"Vid tillämpning av detta direktiv klassificeras skjutvapen i följande kategorier:"
 - b) Led A ska ändras på följande sätt:
 - i) Inledningen ska utgå.
 - ii) I kategori A ska följande punkter läggas till:

"6. Automatiska skjutvapen som omvandlats till halvautomatiska skjutvapen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4a.

7. Följande halvautomatiska skjutvapen med centralantändning:
 - a) Korta skjutvapen med vilka mer än 21 patroner kan avfyras utan omladdning, om
 - i) en laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner utgör en del av det skjutvapnet, eller
 - ii) en löstagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner sätts in i det.
 - b) Långa skjutvapen med vilka mer än 11 patroner kan avfyras utan omladdning, om
 - i) en laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner utgör en del av det skjutvapnet, eller
 - ii) en löstagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner sätts in i det.
 8. Halvautomatiska långa skjutvapen (dvs. skjutvapen som ursprungligen är avsedda att avfyras från axeln) vars längd kan minskas till mindre än 60 cm utan att funktionaliteten går förlorad genom en vikbar kolv eller en kolv av teleskopisk typ eller genom en kolv som kan avlägsnas utan användning av verktyg.
 9. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen."
- iii) Kategori B ska ersättas med följande:
- "Kategori B – Skjutvapen för vilka det krävs tillstånd
1. Repeterande korta skjutvapen.
 2. Korta skjutvapen med enkelskott med centralantändning.
 3. Korta vapen med enkelskott med kantantändning, vars totala längd är mindre än 28 cm.
 4. Halvautomatiska långa skjutvapen vars laddningsanordning och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre patroner då det rör sig om skjutvapen med kantantändning och mer än tre men mindre än tolv patroner då det rör sig om skjutvapen med centralantändning.
 5. Halvautomatiska korta skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori A punkt 7 a.
 6. Halvautomatiska långa skjutvapen som står upptagna i kategori A punkt 7 b vars laddningsanordning och patronläge tillsammans inte kan innehålla mer än tre patroner och där laddningsanordningen kan tas bort eller det inte är uteslutet att vapnet med hjälp av vanliga verktyg kan omändras på sådant sätt att laddningsanordning och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre patroner.
 7. Repeterande och halvautomatiska långa skjutvapen med slätborrade lopp som inte överstiger 60 cm i längd.
 8. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.
 9. Halvautomatiska skjutvapen för civilt bruk som liknar vapen med automatisk mekanism andra än de som står upptagna i kategori A punkterna 6, 7 eller 8."
- iv) Kategori C ska ersättas med följande:
- "Kategori C – Skjutvapen och vapen som ska anmälas
1. Repeterande långa skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori B punkt 7.
 2. Långa skjutvapen med räfflade lopp för enkelskott.
 3. Halvautomatiska långa skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori A eller B.
 4. Korta vapen för enkelskott med kantantändning vars totala längd inte är mindre än 28 cm.

5. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.
6. Skjutvapen i kategorierna A eller B eller denna kategori som har deaktiverats i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2015/2403.
7. Enkelskotts långa skjutvapen med slätborrade lopp som släpps ut på marknaden den 14 september 2018 eller senare.”

v) Kategori D ska utgå.

c) Led B ska utgå.

2. Del III ska ersättas med följande:

”III. Definitionen av *skjutvapen* ska i denna bilaga inte omfatta föremål som stämmer med definitionen men som

- a) är gjorda för larm, signalering, livräddning, djurslakt eller harpunfiske eller för industriellt eller tekniskt bruk, förutsatt att de bara kan användas i ett sådant syfte,
- b) betraktas som antika vapen, om dessa inte har inkluderats i kategorier som fastställs i del II och är föremål för nationell rätt.

I avvaktan på samordning inom unionen får medlemsstaterna tillämpa sin nationella rätt på skjutvapnen i denna del.”

20. I bilaga II ska led f ersättas med följande:

”f) Anmärkningarna:

’Rätten att resa till en annan medlemsstat med ett eller flera i passet uppräknade skjutvapen i kategorierna A, B eller C förutsätter ett eller flera föregående tillstånd från den besökta medlemsstaten. Sådana tillstånd får noteras i passet.

Ett sådant föregående tillstånd som avses ovan är i princip inte nödvändigt för att resa med ett skjutvapen i kategori C i syfte att delta i jakt eller återskapa historiska händelser eller med ett skjutvapen i kategorierna A, B eller C för att delta i tävlingsskytte, förutsatt att resenären har ett skjutvapenpass och kan styrka skålet för resan.’

Om en medlemsstat har informerat de andra medlemsstaterna i enlighet med artikel 8.3 om att innehav av vissa skjutvapen i kategori B eller C är förbjudet eller kräver tillstånd ska en av följande anmärkningar läggas till:

’Inresa i ... (berörda stater) med skjutvapen ... (identifikation) är förbjuden.’

’Inresa i ... (berörda stater) med skjutvapen ... (identifikation) kräver tillstånd.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 14 september 2018 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.
2. Med avvikelse från punkt 1 i den här artikeln, ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4.3 och 4.4 i direktiv 91/477/EEG i dess ändrade lydelse senast den 14 december 2019. De ska genast underrätta kommissionen om detta.
3. När en medlemsstat antar bestämmelserna enligt punkterna 1 och 2 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

4. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna när det gäller skjutvapen som förvärvats före den 14 september 2018 upphäva kravet att lämna uppgift om innehav av sådana skjutvapen i punkterna 5, 6 eller 7 till och med den 14 mars 2021.

5. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 17 maj 2017.

På Europaparlamentets vägnar
A. TAJANI
Ordförande

På rådets vägnar
C. ABELA
Ordförande

RÄTTELSER

Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen

(Europeiska unionens officiella tidning L 137 av den 24 maj 2017)

1. Termen "tävlingssskytt" i dess olika grammatiska former ska ersättas med "målskytt" i hela direktivet i lämplig grammatisk form.
 2. Termen "tävlingssskytte" ska ersättas med "målskytte" i hela direktivet.
 3. Sidan 35, artikel 1 led 13 a (ersättning av artikel 12.2 första stycket led b i direktiv 91/477/EEG).
I stället för: "... bevis på sin jaktverksamhet, tävlingssskytteverksamhet eller verksamhet ..."
ska det stå: "...bevis på sin jaktverksamhet, målskytteverksamhet eller verksamhet ...".
-

Sammanfattning av promemoriorna Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1) och Reglering av vapenmagasin

Ds 2018:1

I promemorian behandlas genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (ändringsdirektivet). Den svenska regleringen av skjutvapen och ammunition håller en hög skyddsnivå internationellt sett och uppfyller i många avseenden de krav som ställs i ändringsdirektivet. För att uppfylla kraven fullt ut är det dock nödvändigt att genomföra vissa ändringar, främst i vapenlagstiftningen men också i krigsmateriellagstiftningen och i lagen om brandfarliga och explosiva varor. Förslagen innebär i korthet följande.

- Tillstånd att för andra ändamål än skjutning inneha sådana skjutvapen som ingår i direktivets kategori A och som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde för sökanden ska få meddelas endast om vapnet har deaktiverats. Bestämmelsen införs för att uppfylla ändringsdirektivets skärpta krav på förbud för förvärv och innehav av skjutvapen som ingår i kategori A. Dessa krav påkallar också vissa ändringar i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om statens vilt samt att Polismyndigheten utfärdar föreskrifter om aktivitetskrav och skjutskicklighet avseende sådana halvautomatiska skjutvapen i kategori A som inte är enhandsvapen.
- Tillstånd att inneha skjutvapen eller sådana delar till skjutvapen som anges i 1 kap. 3 § f) vapenlagen ska som huvudregel tidsbegränsas till att gälla i högst fem år, om tillståndet avser vapen som ingår i kategori A eller delar till sådana vapen.
- Det införs en reglering av löstagbara magasin som innebär att den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning utan särskilt tillstånd får inneha löstagbara magasin till vapnet. I övriga fall får särskilt tillstånd att inneha löstagbara magasin meddelas under samma förutsättningar som enligt nuvarande lagstiftning gäller för ammunitionstillstånd. De flesta av vapenlagens och vapenförordningens övriga bestämmelser avseende ammunition utvidgas också till att omfatta löstagbara magasin.
- Det föreslås att ljuddämpare inte längre ska jämföras med skjutvapen vid tillämpning av vapenlagen. I stället införs för ljuddämpare samma reglering som föreslagits beträffande löstagbara magasin. Vidare föreslås att också avfyrningsmekanismer ska omfattas av samma reglering.
- Att bedriva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition ska kräva tillstånd enligt vapenlagen på motsvarande sätt som i dag gäller för handel med skjutvapen. Sådan vapenmäklarverksamhet ska undantas från kravet på tillhandahållandetillstånd enligt lagen om krigsmateriel. De allmänna förutsättningarna som gäller för tillstånd att

driva vapenhandel ska på motsvarande sätt gälla den som vill bedriva vapenmäklarverksamhet, liksom de flesta av vapenlagens och vapenförordningens övriga bestämmelser avseende vapenhandel. Polismyndigheten ska föra register över de fysiska eller juridiska personer som beviljats tillstånd att bedriva vapenmäklarverksamhet.

- Skjutvapen, ammunition och vapendelar som kräver tillstånd för innehav ska få förmedlas yrkesmässigt endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. Yrkesmässig förmedling av sådan egendom till någon som inte har rätt att inneha den ska kriminaliseras.
- En vapenmäklare ska föra förteckningar över de transaktioner och överföringar avseende skjutvapen som denne förmedlat, förhandlat fram eller arrangerat.
- Vapenhandlare och vapenmäklare ska till Polismyndigheten anmäla genomförda transaktioner och överföringar avseende skjutvapen. Rapporteringen ska kunna ske elektroniskt, varvid Polismyndigheten ska föra in uppgifterna i sina register.
- Reparationsförteckningar som förs enligt 8 kap. 2 § vapenförordningen ska, tillsammans med bilagor, överlämnas till Polismyndigheten om verksamheten upphör.
- Den minsta tid som uppgifter om sådana skjutvapen och vapendelar som avses i 2 a kap. vapenlagen ska bevaras i vapenregister enligt 1 a kap. 10 § vapenlagen förlängs.
- Tillståndsmyndigheterna (kommunerna respektive Inspektionen för strategiska produkter och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap) ska föra register över verksamheter som beviljats tillstånd till hantering av ammunition enligt 5 § lagen om brandfarliga och explosiva varor samt verksamheter som beviljas tillstånd till tillverkning av krigsmateriel enligt 3 § lagen om krigsmateriel.
- Kravet på märkning vid införsel av vapen eller vapendelar till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen utvidgas. Detsamma gäller kravet på märkning av vapen och vapendelar som förs över från staten till permanent civilt bruk.
- Bilagan till vapenförordningen ändras så att den överensstämmer med bilaga 1 till vapendirektivet i dess ändrade lydelse.

Ändringsdirektivet påkallar därutöver vissa ytterligare ändringar i Polismyndighetens rutiner och föreskrifter.

Förslagen innebär begränsade kostnadsökningar för Polismyndigheten, övriga berörda myndigheter och kommunerna. Kostnadsökningarna bedöms rymmas inom befintliga anslag. Förslagen torde innebära endast marginella kostnadsökningar för vapenhandlare. Personer som bedriver jakt eller målskytte påverkas av förslagen, liksom personer som samlar på vapen eller vissa vapendelar eller som innehar vapen med prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde.

Promemorian Reglering av vapenmagasin

Förslagen i promemorian Reglering av vapenmagasin kompletterar den tidigare upprättade och remitterade promemorian Ds 2018:1. Promemorians förslag innebär en reglering i vapenlagen av löstagbara magasin för halvautomatiska och repeterande skjutvapen med centralantändning och helautomatiska skjutvapen, om magasinet antingen kan innehålla fler än

20 patroner, eller fler än 10 patroner och magasinet är möjligt att montera på ett skjutvapen där pipans längd överstiger 30 cm och den totala längden överstiger 60 cm. Prop. 2020/21:42
Bilaga 3

Promemoriornas lagförslag

Lagförslag i Ds 2018:1

Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:1300) om krigsmateriel

dels att 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 18 § ska lyda ”Tillsyn, registrering samt uppgifts- och underrättelseskylldighet”,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 18 a-c §§, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Verksamhet som avser tillhandahållande av krigsmateriel, uppfinningar rörande krigsmateriel och metoder för framställning av sådan materiel samt verksamhet som avser tillhandahållande av tekniskt bistånd till någon i utlandet får inte bedrivas här i landet utan tillstånd.

Svenska myndigheter, svenska företag samt den som är bosatt eller stadigvarande vistas här får inte heller utom landet bedriva sådan verksamhet utan tillstånd.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte för sådana statliga myndigheter som inte är affärsverk.

Tillstånd enligt första eller andra stycket behövs inte för verksamhet som avser tillhandahållande av krigsmateriel till svenska statliga myndigheter eller sådana tillverkare som har tillstånd att tillverka krigsmateriel av det slag tillhandahållandet gäller. Inte heller behöver innehavare av tillverkningsstillstånd ha tillstånd enligt första eller andra stycket, om verksamheten avser tillhandahållande av krigsmateriel som tillhör tillståndshavaren och som finns inom landet, eller tillhandahållande av uppfinning, metod för framställning av krigsmateriel eller tekniskt bistånd till svenska statliga myndigheter eller sådana tillverkare som har tillstånd att tillverka krigsmateriel av det slag tillhandahållandet eller det tekniska biståndet gäller.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen som regleras genom föreskrifterna i vapenlagen (1996:67) eller sådan hantering av ammunition eller annan explosiv vara som regleras

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen *eller vapenmäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* som regleras genom föreskrifterna i vapenlagen (1996:67) eller sådan

genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

hantering av ammunition eller annan explosiv vara som regleras genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Prop. 2020/21:42
Bilaga 4

18 a §

Inspektionen för strategiska produkter ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt 3 § och fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har meddelats tillstånd enligt 3 §.

18 b §

Registret ska ha till ändamål att
1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och
2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till krigsmateriel.

18 c §

För behandling av personuppgifter enligt 18 a § finns bestämmelser om behandling av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och i lagen (2018:00) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning.

Denna lag träder i kraft den 14 september 2018

Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Härigenom föreskrivs i fråga om vapenlagen (1996:67)

dels att 1 kap. 1, 3 och 8 §§, 1 a kap. 7 och 10 §§, 2 kap. 1, 5 a, 6 a, 8-10 b §§ och 11-15 §§, 2 a kap. 5 och 7 §§, 3 kap. 10 §, 5 kap. 1-4 §§, 6 kap. 2-4 §§, 7 kap. 1-4 §§, 8 kap. 1-3 §§, 9 kap. 1, 1 a, 2, 4, 5 och 7 §§ samt 11 kap. 1-3 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna till 5 – 8 och 11 kap. och rubrikerna närmast före 2 kap. 10 och 11 § samt 6 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 3 § ska lyda ”Tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition m.m.”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

Denna lag gäller skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

3 §¹

Vad som sägs om skjutvapen gäller också

a) anordningar som till verkan och ändamål är jämförbara med skjutvapen,

b) obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,

c) start- och signalvapen som laddas med patroner,

d) armborst,

e) tårgasanordningar och andra till verkan och ändamål jämförbara anordningar,

f) slutstycken, *ljuddämpare*, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyringsanordningar,

f) slutstycken, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyringsanordningar,

g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta, *och*

g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta,

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för.

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för, och

i) explosiva militära missiler och startlavetter.

¹ Senaste lydelse 2011:467.

8 §²

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§. *I fråga om skjutvapen som för statens räkning förs in till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen gäller endast 2 a kap. 7 §.*

1 a kap.

7 §³

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har tillstånd att driva handel med skjutvapen, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har tillstånd att driva sådan handel eller mäklarverksamhet, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot

² Senaste lydelse 2014:591.

³ Senaste lydelse 2014:591.

reparation (vapenhandlarregistret), och
skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlar- och vapenmäklarregistret), och

4. sammanslutningar som har auktoriserats enligt denna lag (registret över auktoriserade sammanslutningar för jakt- eller målskytte).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal. Registret får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

10 §⁴

Utan hinder av vad som sägs i 9 § ska uppgifter om skjutvapen och sådana vapendelar som avses i 2 a kap. bevaras i vapenregister i 20 år. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer avseende den som har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller tillstånd att driva handel med skjutvapen.

Utan hinder av vad som sägs i 9 § ska uppgifter om sådana skjutvapen och vapendelar som avses i 2 a kap. bevaras i vapenregister i 30 år efter det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer avseende den som har meddelats tillstånd att inneha sådana skjutvapen eller vapendelar eller tillstånd att driva handel eller mäklarverksamhet med sådana skjutvapen eller vapendelar.

Uppgifter om sådana vapen eller vapendelar som har överförts till en mottagare i utlandet får avföras ur registret 30 år efter utförelsen, om vapnet eller vapendelen inte därefter har återinförts. Uppgifter om sådana vapen eller vapendelar som finns i utlandet och som har tillhandahållits någon i utlandet får avföras ur registret 30 år efter registreringen.

2 kap.

1 §⁵

Tillstånd krävs för att

- a) inneha skjutvapen eller ammunition,
- b) driva handel med skjutvapen,

- a) inneha skjutvapen eller löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer eller ljuddämpare till skjutvapen eller ammunition,

⁴ Senaste lydelse 2014:591.

⁵ Senaste lydelse 2014:895.

- b) driva handel med skjutvapen eller mäkclarverksamhet med skjutvapen eller ammunition,
- c) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller
- d) föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige.
- d) föra in skjutvapen eller löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer eller ljuddämpare till skjutvapen eller ammunition till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år om vapnet har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen) och vapnet är

1. ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskjutning, eller

2. ett harpunvapen.

Tillstånd krävs inte heller om innehavaren har lånat vapnet enligt bestämmelserna i 3 kap. 1 a eller 7 §.

Tillstånd krävs inte heller för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

5 a §⁶

Tillstånd att inneha skjutvapen, som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde, för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *skall* få behållas i brukbart skick.

Tillstånd att inneha skjutvapen, som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde, för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *ska* få behållas i brukbart skick.

För sådana skjutvapen som anges i 6 a § första stycket får tillstånd enligt första stycket meddelas endast om vapnet deaktiveras enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga.

⁶ Senaste lydelse 2000:147.

Tillstånd för en enskild att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen för flerskott ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år om inte särskilda skäl talar emot en sådan begränsning.

6 a §⁷

Tillstånd att inneha skjutvapen och därtill hörande delar som kräver tillstånd ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år om tillståndet avser

1. explosiva militära missiler och startlavetter,

2. helautomatiska skjutvapen,

3. skjutvapen som är maskerade som andra föremål,

4. helautomatiska skjutvapen som har omvandlats till halvautomatiska skjutvapen

5. halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vars pipa inte överstiger 30 cm eller vars totala längd inte överstiger 60 cm, med vilka mer än 21 patroner kan avfyras utan omladdning, om vapnet har ett fast magasin med kapacitet för mer än 20 patroner eller får användas med ett löstagbart magasin med kapacitet för mer än 20 patroner,

6. halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vars pipa överstiger 30 cm och vars totala längd överstiger 60 cm, med vilka mer än 11 patroner kan avfyras utan omladdning, om vapnet har ett fast magasin med kapacitet för mer än 10 patroner eller får användas med ett löstagbart magasin med kapacitet för mer än 10 patroner eller

7. halvautomatiska långa skjutvapen (dvs. skjutvapen som ursprungligen är avsedda att avfyras från axeln) vars längd kan minskas till mindre än 60 cm utan att funktionaliteten går förlorad genom en vikbar kolv eller en kolv av teleskopisk typ eller genom en kolv som kan avlägsnas utan användning av verktyg.

Tillstånd för en enskild att inneha andra enhandsvapen för flerskott än sådana som anges i första stycket och därtill hörande delar som kräver tillstånd ska tidsbegränsas på motsvarande sätt.

Tillstånd ska inte tidsbegränsas på sätt som sägs i första eller andra stycket, om särskilda skäl talar emot en sådan begränsning. Tillstånd ska inte heller tidsbegränsas om tillståndet avser skjutvapen som har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer, om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga.

Har en ansökan om förnyat tillstånd getts in senast fyra veckor innan giltighetstiden för det gällande tillståndet går ut, ska detta gälla till dess att beslut i fråga om det nya tillståndet har vunnit laga kraft.

8 §⁸

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet, om *ammunitionen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer och ljuddämpare* till vapnet, om *egendomen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer och ljuddämpare* får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

9 §

Skjutvapen eller ammunition får överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen*. Om ammunition överlåts genom ombud skall ombudet ha eget vapentillstånd.

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition får överlåtas *eller yrkesmässigt förmedlas* endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *egendomen*. Om ammunition, *löstagbara magasin,*

⁸ Senaste lydelse 2000:147.

*avfyrningsmekanismer eller ljud-
dämpare* överläts genom ombud
ska ombudet ha eget vapentillstånd.

**Tillstånd till handel med
skjutvapen**

**Tillstånd till handel med
skjutvapen och mäkklarverksam-
het med skjutvapen eller
ammunition**

10 §⁹

Tillstånd att driva handel med skjutvapen får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för handel som ska bedrivas yrkesmässigt.

Tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäkklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för handel *eller mäkklarverksamhet* som ska bedrivas yrkesmässigt.

I fråga om en juridisk person ska prövningen enligt första stycket, utom när det gäller kravet på kunskap, dessutom avse de fysiska personer som har ett betydande inflytande över den juridiska personen.

Om det sker en förändring av vem som har ett betydande inflytande över en juridisk person, ska tillståndshavaren snarast möjligt anmäla förändringen till Polismyndigheten.

10 a §¹⁰

En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäkklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

Föreståndaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

10 b §¹¹

Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen eller, i fråga om en juridisk person, föreståndaren för sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäkklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition*, eller i fråga om en juridisk person, föreståndaren för sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

⁹ Senaste lydelse 2014:591.

¹⁰ Senaste lydelse 2014:591.

¹¹ Senaste lydelse 2014:591.

**Tillstånd att föra in skjutvapen
eller ammunition till Sverige**

**Tillstånd att föra in skjutvapen,
ammunition, m.m. till Sverige**

11 §

För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3–6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition får meddelas den som har rätt att inneha *ammunitionen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Tillstånd att föra in *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition får meddelas den som har rätt att inneha *egendomen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *den* inte kommer att missbrukas.

12 §¹²

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *vapnen och ammunitionen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *egendomen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

13 §¹³

Skjutvapen eller ammunition får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen och den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha *skjutvapen*.

b) Enskilda personer, som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition får

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha *sådan egendom*.

¹² Senaste lydelse 2014:591.

¹³ Senaste lydelse 2006:386.

Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen och ammunition för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *vapnen och ammunitionen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

b) Enskilda personer, som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *egendomen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

14 §¹⁴

Skjutvapen och ammunition får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

15 §¹⁵

Skjutvapen eller ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får åter föras ut, om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Vapnen och ammunitionen* tillfaller staten om *egendomen* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller den längre tid därefter som Tullverket i det

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får åter föras ut, om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Egendomen* tillfaller staten om *den* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan

¹⁴ Senaste lydelse 2016:268.

¹⁵ Senaste lydelse 1999:433.

enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *skall* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

eller den längre tid därefter som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *ska* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

Prop. 2020/21:42
Bilaga 4

2 a kap.

5 §¹⁶

När ett sådant vapen som anges i 2 eller 3 § överläts från staten till annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överläter vapnet se till att det *har* en unik märkning varav framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

När vapen *eller vapendelar* som anges i 2 och 3 §§ överläts från staten till annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överläter *föremålet* se till att det *är märkt på det sätt som anges i 2 § respektive 4 §*. Vapen som anges i 2 eller 3 § *ska också ha* en unik märkning varav framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

Första stycket gäller inte vapen som staten har löst in enligt 7 kap.

7 §¹⁷

Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet *har en unik märkning med identifikationsnummer eller annan uppgift som gör det möjligt att identifiera det*. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet *är märkt på det sätt som anges i 2 § respektive 4 §*. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Första stycket gäller inte den som tillfälligt, under högst tre månader från dagen för införseln, för in vapen eller vapendelar till Sverige för

1. användning vid jakt eller tävlingskytte,
2. reparation, översyn, service eller värdering,
3. utställning eller mässa,
4. resa genom landet, eller
5. användning av företrädare för en annan stats myndighet vid tillfällig tjänstgöring i landet.

¹⁶ Senaste lydelse 2011:467.

¹⁷ Senaste lydelse 2015:335.

3 kap.
10 §¹⁸

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha ammunition till vapnet.

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition till vapnet.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen och ammunition

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen, ammunition, m.m.

1 §

Den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

Den som innehar skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

2 §¹⁹

När skjutvapen inte brukas, *skall* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

När skjutvapen inte brukas, *ska* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition *skall* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. *Löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och* ammunition *ska* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

3 §²⁰

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen, *sitt löstagbara magasin, sin avfyrningsmekanism, sin ljuddämpare* eller sin

¹⁸ Senaste lydelse 2006:386.

¹⁹ Senaste lydelse 2000:147.

²⁰ Senaste lydelse 2014:591.

egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

Den som förvarar vapnet får använda det endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

4 §²¹

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen eller ammunition *skall* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *vapnet eller ammunitionen*. Vapnet skall vara oladdat och, om det lämpligen kan ske, isärtaget och nerpackat.

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen, *ett lösttagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition *ska* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *egendomen*. Vapnet ska vara oladdat och, om det lämpligen kan ske, isärtaget och nerpackat.

6 kap. Återkallelse av tillstånd, omhändertagande av vapen och ammunition, m.m.

6 kap. Återkallelse, omhändertagande av vapen, ammunition, m.m. och anmälningsskyldighet

2 §²²

Ett tillstånd att inneha ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

Ett tillstånd att inneha *lösttagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

- förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
- tillståndshavaren har missbrukat *sin ammunition*, eller
- det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

3 §²³

Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen ska

Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med*

²¹ Senaste lydelse 2000:147.

²² Senaste lydelse 2014:591.

²³ Senaste lydelse 2014:591.

återkallas av Polismyndig- *skjutvapen eller ammunition* ska
heten om återkallas av Polismyndigheten om

a) tillståndshavaren inte a) tillståndshavaren inte längre driver
längre driver *yrkesmässig verksamheten yrkesmässigt,*
handel,

b) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller

c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Tillståndet får också återkallas om tillståndshavaren har åsidosatt en
bestämmelse i denna lag eller en föreskrift eller ett villkor som meddelats
med stöd av lagen.

Första och andra styckena gäller på motsvarande sätt i fråga om tillstånd
att ta emot skjutvapen för reparation eller översyn.

Omhändertagande av vapen, ammunition och tillståndsbevis

Omhändertagande av vapen, löstagbara magasin, avfyrnings- mekanismer, ljuddämpare, ammunition och tillståndsbevis

4 §²⁴

Polismyndigheten ska besluta att
ett vapen med tillhörande
ammunition och tillståndsbevis ska
tas om hand om

Polismyndigheten ska besluta att
ett vapen med tillhörande
*löstagbara magasin, avfyrnings-
mekanismer, ljuddämpare,*
ammunition och tillståndsbevis ska
tas om hand om

a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller

b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas
och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.

Om risken för missbruk är överhängande, får egendomen tas om hand
även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän,
jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid
Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid
länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten,
som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå.

7 kap. Inlösen av vapen och ammunition

7 kap. Inlösen av vapen, ammunition, m.m.

1 §

Skjutvapen eller ammunition
skall lösas in av staten om

Skjutvapen, *löstagbara magasin,
avfyrningsmekanismer, ljuddämp-
are* eller ammunition ska lösas in
av staten om

a) tillståndet att inneha *vapnet
eller ammunitionen* har återkallats
utan att *egendomen* samtidigt har
förklarats förverkad eller tagits i
beslag,

a) tillståndet att inneha
egendomen har återkallats utan att
den samtidigt har förklarats
förverkad eller tagits i beslag,

b) innehavaren har avlidit,
c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen eller ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

d) domstol har beslutat att ett vapen eller ammunition, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte skall förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen, *ett lösttagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

d) domstol har beslutat att ett vapen, *ett lösttagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte ska förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

2 §

Ett skjutvapen eller ammunition skall inte lösas in, om egendomen lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen* och om detta görs inom

a) ett år från det att innehavaren avled, eller

b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet eller ammunitionen återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet eller ammunitionen *skall* inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha *vapnet* görs inom samma tid. Avslås ansökan *skall vapnet eller ammunitionen* lösas in, om *egendomen* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

Ett skjutvapen, *ett lösttagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition *ska* inte lösas in, om egendomen lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *egendomen* och om detta görs inom

b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet, *det lösttagbara magasinet, avfyrningsmekanismen, ljuddämparen* eller ammunitionen återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet, *det lösttagbara magasinet, avfyrningsmekanismen, ljuddämparen* eller ammunitionen *ska* inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha *egendomen* görs inom samma tid. Avslås ansökan *ska egendomen* lösas in, om *den* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Innehavare av ett skjutvapen eller ammunition som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *vapnet eller ammunitionen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även den lämnas över till Polismyndigheten.

Innehavare av ett skjutvapen, *ett löstagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även den lämnas över till Polismyndigheten.

För vapen eller ammunition som löses in *skall* betalas ersättning med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

För vapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition som löses in *ska* betalas ersättning med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

8 kap. Vapen och ammunition i dödsbo och konkursbo

8 kap. Vapen, ammunition, m.m. i dödsbo och konkursbo

Skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

- a) *egendomen* har överlåtits till någon som är berättigad att inneha den,
- b) *egendomen skall* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om dödsbo, 7 kap. 3 §, eller
- c) i fråga om konkursbo, konkursen har avslutats.

- b) *egendomen ska* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om dödsbo, 7 kap. 3 §, eller

Om skjutvapen eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att *egendomen* tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten

Om skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att *egendomen* tills vidare

²⁵ Senaste lydelse 2014:591.

²⁶ Senaste lydelse 2014:591.

anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *vapnen och ammunitionen* till den som ska förvara egendomen.

ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till den som ska förvara egendomen.

3 §

Bestämmelser om inlösen av vapen och ammunition i dödsbo finns i 7 kap.

Bestämmelser om inlösen av vapen, *löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition i dödsbo finns i 7 kap.

9 kap.

1 §²⁷

Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet döms för vapenbrott till fängelse i högst tre år.

Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter, *yrkesmässigt förmedlar*, eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet döms för vapenbrott till fängelse i högst tre år.

Om gärningen har begåtts av oaktsamhet eller om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

1 a §²⁸

Om brott som avses i 1 § första stycket är grovt, döms för grovt vapenbrott till fängelse i lägst två och högst fem år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om

1. vapnet har innehafts på allmän plats eller på en annan plats där människor brukar samlas eller har samlats eller i ett fordon på en sådan plats,

2. vapnet har varit av särskilt farlig beskaffenhet,

3. innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett flera vapen, eller

3. innehavet, överlåtelsen, *den yrkesmässiga förmedlingen* eller utlåningen har avsett flera vapen, eller

4. gärningen annars har varit av särskilt farlig art.

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för synnerligen grovt vapenbrott till fängelse i lägst fyra och högst sex

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för synnerligen grovt vapenbrott till fängelse i lägst fyra och högst sex

²⁷ Senaste lydelse 2017:1139.

²⁸ Senaste lydelse 2017:1139.

år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen.

år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen, *den yrkesmässiga förmedlingen* eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen.

2 §²⁹

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,

b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om transport

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen eller ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar ammunition utan att ha rätt till det *eller inte följer ett beslut att lämna över ammunition för inlösen,*

e) överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha *ammunition,*

f) driver handel med skjutvapen utan tillstånd,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyringsmekanismer,*

ljuddämpare eller ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar *löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition utan att ha rätt till det,

e) överlåter *eller yrkesmässigt förmedlar löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition till någon som inte har rätt att inneha *egendomen,*

f) driver handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition utan tillstånd,*

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §,

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligen överföra vapen eller ammunition till ett annat land, eller

i) förvarar ett skjutvapen åt någon annan utan att föreskrivet tillstånd till förvaringen finns eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

i) förvarar ett skjutvapen, *ett löstagbart magasin, en avfyringsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition åt någon annan utan att föreskrivet tillstånd till förvaringen finns eller bryter mot

I ringa fall ska inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

Till ansvar för otillåten förvaring av skjutvapen åt någon annan döms det inte om gärningen är belagd med straff enligt 1 eller 1 a §.

4 §³⁰

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

5 §³¹

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d *eller e*. I stället för *vapnet eller ammunitionen* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras *förverkad*.

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och* ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d, e *eller i*. I stället för *egendomen* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och* ammunition som hör till vapnet förklaras *förverkade*.

Det som föreskrivs i första stycket om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

³⁰ Senaste lydelse 2000:1257.

³¹ Senaste lydelse 2014:894.

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till Polismyndigheten, får åtal mot honom eller henne för olovligt innehav av vapnet eller ammunitionen väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen, löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare eller ammunition till Polismyndigheten, får åtal mot honom eller henne för olovligt innehav av egendomen väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

11 kap.

1 §³³

Regeringen får meddela föreskrifter om

a) att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen ska tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) att anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen ska understiga ett visst värde eller att vapnet ska vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet ska anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till

- statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen
- den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller
- frivilliga försvarsorganisationer,

d) att tillstånd ska krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) att den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte ska använda vapnet endast i Sverige, ska anmäla detta till Polismyndigheten,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen, löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

g) storleken på de avgifter som får tas ut enligt 2 kap. 19 §.

³² Senaste lydelse 2014:591.

³³ Senaste lydelse 2014:591.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,
b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,

c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan handel,

d) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och ammunition,*

f) de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,

g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,

h) förutsättningar för och förfaringsätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige ska få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,

i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land ska underrätta den staten om förvärvet,

j) kraven för auktorisation enligt 2 kap. 17 §, och

k) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, och ammunition.

k) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition.

3 §³⁵

Regeringen får besluta att lagen inte *skall* gälla skjutvapen och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

Regeringen får besluta att lagen inte *ska* gälla skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

³⁴ Senaste lydelse 2014:895.

³⁵ Senaste lydelse 2004:1005.

1. Denna lag träder i kraft den 14 september 2018.

2. Den som vid lagens ikraftträdande innehar löstagbara magasin eller avfyrningsmekanismer som efter ikraftträdandet kräver tillstånd får inneha egendomen till utgången av december 2018 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

3. Bestämmelserna i 2 kap. 5 a § andra stycket om tillstånd att inneha vissa skjutvapen för andra ändamål än skjutning tillämpas endast i fråga om tillstånd som meddelas efter den 14 september 2018. Bestämmelserna tillämpas inte vid förnyelse av sådana tidsbegränsade tillstånd som har meddelats före den 13 juni 2017 och som avser innehav av sådana skjutvapen som anges i 2 kap. 6 a § första stycket 4-7.

4. Bestämmelserna i 2 kap. 6 a § om tidsbegränsning av tillstånd tillämpas endast i fråga om tillstånd som meddelas efter den 14 september 2018. För tillstånd som har meddelats före denna tidpunkt gäller 2 kap. 6 a § i dess äldre lydelse.

5. Bestämmelsen i 2 a kap. 5 § första stycket gäller endast när vapen eller vapendelar som har tillverkats eller förts in till Europeiska unionen den 14 september 2018 eller senare överläts från staten till annan för permanent civilt bruk. Vid sådan överlåtelse av vapen eller vapendelar som har tillverkats eller förts in till Europeiska unionen före den tidpunkten gäller 2 a kap. 5 § i dess äldre lydelse.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

dels att rubriken närmast före 21 § ska lyda ”Tillsyn och registrering”,
dels att det ska införas tre nya paragrafer, 21 a-c §§, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Tillsyn

Föreslagen lydelse

Tillsyn och registrering

21 a §

Den myndighet som prövar frågor om tillstånd enligt 16 § att hantera ammunition som utgör en explosiv vara ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över personer och organisationer som har meddelats sådant tillstånd. Registret ska innehålla uppgift om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har meddelats tillstånd samt personer som har godkänts som föreståndare för verksamheten.

21 b §

Registret ska ha till ändamål att
1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och

2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till ammunition som utgör explosiv vara.

21 c §

För behandling av personuppgifter enligt 21 a § finns bestämmelser om behandling av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för

*fysiska personer med avseende på
behandling av personuppgifter och
om det fria flödet av sådana
uppgifter och om upphävande av
direktiv 95/46/EG (allmän
dataskyddsförordning) och i lagen
(2018:00) med kompletterande
bestämmelser till EU:s dataskydds-
förordning.*

Denna lag träder i kraft den 14 september 2018.

Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Härigenom föreskrivs i fråga om vapenlagen (1996:67) att det ska införas en ny paragraf, 1 kap 7 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

7 a §

Med vapenmagasin avses i denna lag ett sådant löstagbart magasin för halvautomatiska och repeterande skjutvapen med centralantändning och helautomatiska skjutvapen som kan innehålla
– fler än 20 patroner, eller
– fler än 10 patroner, om magasinet är möjligt att montera på ett skjutvapen vars pipas längd överstiger 30 cm och totala längd överstiger 60 cm.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2020.

Förteckning över remissinstanserna

Remissinstanser Ds 2018:1

Efter remiss av promemorian Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (2018:1) har yttrande lämnats av Riksdagens ombudsmän, Svea hovrätt, Malmö tingsrätt, Kammarrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Malmö, Justitiekanslern, Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden, Brottsförebyggande rådet, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Kustbevakningen, Datainspektionen, Inspektionen för strategiska produkter, Försvarmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut, Socialstyrelsen, Tullverket, Umeå universitet (Juridiska institutionen), Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet, Statens maritima museer, Statens försvarshistoriska museer, Sametinget, Askersunds kommun, Eksjö kommun, Huddinge kommun, Jönköping kommun, Linköpings kommun, Malmö kommun, Mariestads kommun, Munkedals kommun, Skellefteå kommun, Skurups kommun, Vimmerby kommun, Örnsköldsvik kommun, Östersunds kommun, Sveriges Kommuner och Regioner (tidigare Sveriges Kommuner och Landsting), Sveriges advokatsamfund, Säkerhets- och försvarsföretagen, Svenska polisförbundet, Tull-Kust, Riksförbundet Sveriges museer, Riksidrottsförbundet, Jägarnas Riksförbund, Svenska Armborst Unionen, Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet, Svenskt Forum för jakt, skytte och vapenfrågor, Svenska Jägareförbundet, Svenska Mångkampsförbundet, Svenska Pistolskytteförbundet, Svenska Skyttesportförbundet, Svenska Svartkruts Skytte Federationen, Svenska Vapensamlarföreningen, Sveriges Jordägareförbund och Sveriges Vapenägares Förbund.

Arvika kommun, Borlänge kommun, Göteborgs kommun, Jokkmokks kommun, Karlskrona kommun, Kiruna kommun, Kristinehamns kommun, Lidingö kommun, Nordmalings kommun, Oskarshamns kommun, Stockholms kommun, Strömstads kommun, Torsby kommun, Uddevalla kommun, Vansbro kommun, Vellinge kommun, Västerås kommun, SME-D, Svenska försvarsutbildningsförbundet, ST-Polisväsendet, Sveriges läkarförbund, Sportfiskarna, Svenska Skidskytteförbundet, Sveriges Vapenhandlareförening, Svenska Freds- och skiljedomsföreningen och Viltmästareförbundet har inbjudits att lämna synpunkter, men avstått från att yttra sig eller har inte hörts av.

Därutöver har yttranden inkommit från ett stort antal föreningar, organisationer och privatpersoner.

Remissinstanser Promemorian Reglering av vapenmagasin

Efter remiss av promemorian Reglering av vapenmagasin har yttrande lämnats av Jägarnas Riksförbund, Kustbevakningen, Malmö tingsrätt, Naturvårdsverket, Polismyndigheten, Riksidrottsförbundet, Svea hovrätt, Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet, IPSC Sverige, Svenska Jägareförbundet, Svenska Mångkampsförbundet, Svenska Pistolskytteförbundet, Svenska Skidskytteförbundet, Svenska Skyttesportförbundet, Svenska Vapensamlarföreningen (SVEVAP), Svenskt Forum för jakt,

skytte och vapenfrågor, Sveriges Vapenägares förbund och Åklagar-
myndigheten,

Prop. 2020/21:42
Bilaga 5

Svenska Armborst Unionen (SAU), Svenska Svartkruts Skytte
Federation (SSSF) och Sveriges Vapenhandlarförening har inbjudits att
lämna synpunkter, men avstått från att yttra sig eller har inte hörts av.

Synpunkter har också lämnats av ett stort antal föreningar,
organisationer och privatpersoner.

Lagförslag i lagrådsremissen Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv

Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1992:1300) om krigsmateriel²

dels att 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 18 § ska lyda ”Tillsyn, registrering samt uppgifts- och underrättelseskylldighet”,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 18 a–c §§, av följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2018:135

Föreslagen lydelse

4 §

Verksamhet som avser tillhandahållande av krigsmateriel, uppfinningar rörande krigsmateriel och metoder för framställning av sådan materiel samt verksamhet som avser tillhandahållande av tekniskt bistånd till någon i utlandet får inte bedrivas här i landet utan tillstånd.

Svenska myndigheter, svenska företag samt den som är bosatt eller stadigvarande vistas här får inte heller utom landet bedriva sådan verksamhet utan tillstånd.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen som regleras genom föreskrifterna i vapenlagen (1996:67) eller sådan hantering av ammunition eller annan explosiv vara som regleras genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen *eller mäkklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* som regleras genom föreskrifterna i vapenlagen (1996:67) eller sådan hantering av ammunition eller annan explosiv vara som regleras genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

18 a §

Inspektionen för strategiska produkter ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över dels personer och

¹ Jfr rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

² Lagen omtryckt 1997:689.

organisationer som har meddelats ett tillstånd enligt 3 §, dels fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd.

18 b §

Registret ska ha till ändamål att

1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och

2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till krigsmateriel.

18 c §

Bestämmelserna i 18 a och 18 b §§ kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Vid behandling av personuppgifter enligt 18 a och 18 b §§ gäller lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen, om inte något annat följer av denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2019.

Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om vapenlagen (1996:67)

dels att 1 kap. 1, 3 och 8 §§, 1 a kap. 7 och 10 §§, 2 kap. 1, 5 a, 6 a, 8–10 b §§ och 11–15 §§, 2 a kap. 2, 4, 5 och 7 §§, 3 kap. 10 §, 5 kap. 1–4 §§, 6 kap. 2, 3 och 4 §§, 7 kap. 1–4 §§, 8 kap. 1–3 §§, 9 kap. 1, 1 a, 2, 4, 5 och 7 §§ samt 11 kap. 1–3 §§, rubrikerna till 5, 7 och 8 kap., rubrikerna närmast före 2 kap. 10 och 11 §§ och 6 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till 6 kap. ska lyda ”Återkallelse, omhändertagande och anmälningsskyldighet”,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 3 § ska lyda ”Tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition eller löstagbara magasin”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämförliga med skjutvapen.

Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämförliga med skjutvapen.

Lagen gäller också löstagbara magasin som kan innehålla

– fler än 20 patroner, eller

– fler än 10 patroner och som är möjliga att montera på ett skjutvapen där pipans längd överstiger 30 cm och den totala längden överstiger 60 cm.

3 §²

Vad som sägs om skjutvapen gäller också

a) anordningar som till verkan och ändamål är jämförliga med skjutvapen,

b) obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,

c) start- och signalvapen som laddas med patroner,

d) armborst,

e) tårgasanordningar och andra till verkan och ändamål jämförliga anordningar som till verkan och ändamål är jämförliga,

f) slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyringsanordningar,

g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med

¹ Jfr rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

² Senaste lydelse 2011:467.

elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta, *och*

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för.

elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta,

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för, *och*

i) *explosiva missiler och startlavetter.*

8 §³

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition *eller löstagbara magasin* som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§. *I fråga om skjutvapen som för statens räkning förs in till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen gäller endast 2 a kap. 7 §.*

1 a kap.

7 §⁴

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen, fysiska personer som

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet*

³ Senaste lydelse 2014:591.

⁴ Senaste lydelse 2014:895.

har ett betydande inflytande över en *sådan* juridisk person som har tillstånd att driva handel *med skjutvapen*, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (*vapenhandlarregistret*), och

med skjutvapen eller ammunition, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har tillstånd att driva *sådan* handel *eller mäkлар-verksamhet*, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (*vapenhandlar- och vapenmäklarregistret*), och

4. sammanslutningar som har auktoriserats enligt denna lag (registret över auktoriserade sammanslutningar för jakt- eller målskytte).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal. Registret får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

Lydelse enligt lagrådsremiss *Föreslagen lydelse*
Personuppgiftsbehandling i viss verksamhet som rör allmän ordning och säkerhet – anpassningar till EU:s dataskyddsreform

10 §

Uppgifter om skjutvapen och *sådana* vapendelar som avses i 2 a kap. ska bevaras i vapenregister i 20 år. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer *avseende* den som har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen *eller tillstånd att driva handel med skjutvapen*.

Uppgifter om *sådana* skjutvapen och vapendelar som avses i 2 a kap. ska bevaras i vapenregister i 30 år *efter det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats*. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer *för* den som har meddelats tillstånd att inneha *sådana* skjutvapen *eller vapendelar*.

Uppgifter om sådana skjutvapen eller vapendelar som har överförts till en mottagare i utlandet får dock avföras ur vapenregister 30 år efter utförelsen, om vapnet eller vapendelen inte dessförinnan har återinförts.

2 kap.1 §⁵

Tillstånd krävs för att

a) inneha skjutvapen eller ammunition,

b) driva handel med skjutvapen,

c) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller

d) föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige.

a) inneha skjutvapen, ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket,

c) driva näringsverksamhet som helt eller delvis består av att förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen eller ammunition eller av att arrangera överföringar av sådan egendom (mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition),

d) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller

e) föra in skjutvapen, ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år om vapnet har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen) och vapnet är

1. ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskjutning, eller

2. ett harpunvapen.

Tillstånd krävs inte heller om innehavaren har lånat vapnet enligt bestämmelserna i 3 kap. 1 a eller 7 §.

Tillstånd krävs inte heller för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

5 a §⁶

Tillstånd att inneha skjutvapen, som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde, för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *skall* få behållas i brukbart skick.

Tillstånd att inneha skjutvapen som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *ska* få behållas i brukbart skick.

⁵ Senast lydelse 2014:895.

⁶ Senaste lydelse 2000:147.

Tillstånd enligt första stycket får endast meddelas för sådana vapen som avses i 6 a § första stycket om vapnet har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga.

6 a §⁷

Tillstånd för en enskild att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen för flerskott ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år om inte särskilda skäl talar emot en sådan begränsning.

Tillstånd att inneha sådana vapen som anges i punkterna 1–3 och 6–9 i bilaga 1 del II till rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, eller vapendelar som hör till sådana vapen och som anges i 2 a kap. 2 § andra stycket, ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år. Tillstånd till sådana vapen som anges i punkterna 7 a ii och 7 b ii ska dock endast tidsbegränsas om ett löstagningsmagasin med den kapacitet som anges i punkterna får användas med vapnet.

Även tillstånd för en enskild att inneha andra enhandsvapen för flerskott än sådana som anges i första stycket, eller vapendelar som hör till sådana vapen och som anges i 2 a kap. 2 § andra stycket, ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år.

Tillstånd ska inte tidsbegränsas om särskilda skäl talar emot det. Tillstånd ska inte heller tidsbegränsas om tillståndet avser

vapen som har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403.

Har en ansökan om förnyat tillstånd getts in senast fyra veckor innan giltighetstiden för det gällande tillståndet går ut, ska detta gälla till dess att beslut i fråga om det nya tillståndet har vunnit laga kraft.

Om en ansökan om förnyat tillstånd har lämnats in senast fyra veckor innan giltighetstiden för det gällande tillståndet går ut, ska tillståndet fortsätta gälla till dess att ett beslut i fråga om det nya tillståndet har fått laga kraft.

8 §⁸

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet, om *ammunitionen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet *avser*.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition *och sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* till vapnet, om *egendomen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition *och sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

9 §

Skjutvapen eller ammunition får överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen*. Om ammunition överläts genom ombud *skall ombudet* ha eget vapentillstånd.

Skjutvapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* får överlåtas *eller yrkesmässigt förmedlas* endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *egendomen*. Om ammunition *eller sådana löstagbara magasin* överläts genom *ett ombud* ska ombudet ha eget vapentillstånd.

⁸ Senaste lydelse 2000:147.

10 §⁹

Tillstånd att driva handel med skjutvapen får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för handel som ska bedrivas yrkesmässigt.

Tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för handel *eller mäklarverksamhet* som ska bedrivas yrkesmässigt.

I fråga om en juridisk person ska prövningen enligt första stycket, utom när det gäller kravet på kunskap, dessutom avse de fysiska personer som har ett betydande inflytande över den juridiska personen.

Om det sker en förändring av vem som har ett betydande inflytande över en juridisk person, ska tillståndshavaren snarast möjligt anmäla förändringen till Polismyndigheten.

10 a §¹⁰

En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition*, ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

Föreståndaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

10 b §¹¹

Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen eller, i fråga om en juridisk person, föreståndaren för sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* eller, i fråga om en juridisk person, föreståndaren för *en* sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

Ersättaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

⁹ Senaste lydelse 2014:591.

¹⁰ Senaste lydelse 2014:591.

¹¹ Senaste lydelse 2014:591.

11 §

För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3–6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition får meddelas den som har rätt att inneha *ammunitionen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Tillstånd att föra in ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket får meddelas den som har rätt att inneha *egendomen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *den* inte kommer att missbrukas.

12 §¹²

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *vapnen och ammunitionen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen, den ammunition och *de löstagbara magasin* som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *egendomen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

13 §¹³

Skjutvapen eller ammunition får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen och den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer, som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk,

Skjutvapen, ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen, den ammunition och *de löstagbara magasin* som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer som har permanent tillstånd från *en* behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller

¹² Senaste lydelse 2014:591.

¹³ Senaste lydelse 2006:386.

får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen och ammunition för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *vapnen och ammunitionen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition *och löstagbara magasin*

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen, ammunition och *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *egendomen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

14 §¹⁴

Skjutvapen och ammunition får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

Skjutvapen, ammunition och *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

15 §¹⁵

Skjutvapen eller ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får åter föras ut, om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Vapnen och ammunitionen* tillfaller staten om *egendomen* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller den längre tid *därefter* som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *skall* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

Skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin*, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får föras ut om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Egendomen* tillfaller staten om *den* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller *inom* den längre tid som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *ska* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

¹⁴ Senaste lydelse 2016:268.

¹⁵ Senaste lydelse 1999:433.

Den som tillverkar ett skjutvapen som är avsett att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne, ska förse vapnet med en unik märkning som omfattar tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsåret inte framgår av serienumret. Detta gäller inte den som tillverkar ett skjutvapen av vapendelar som redan är märkta på föreskrivet sätt.

Den som tillverkar ett skjutvapen som är avsett att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne, ska förse vapnet med en unik märkning som omfattar tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsåret inte framgår av serienumret. *Om en vapendel är för liten för att kunna märkas med en sådan unik märkning, ska den märkas med åtminstone ett serienummer eller liknande.* Detta gäller inte den som tillverkar ett skjutvapen av vapendelar som redan är märkta på föreskrivet sätt.

Märkningen ska vara placerad på skjutvapnets

1. slutstycke eller trumma,
2. eldrör eller pipa, och
3. stomme, låda och mantel.

4 §¹⁷

Den som tillverkar någon av de vapendelar som anges i 2 § andra stycket ska *förse vapendelen med en unik märkning av det slag som föreskrivs* i 2 § första stycket. Detta gäller dock inte om tillverkaren ska infoga vapendelen i ett vapen som ska märkas vid tillverkningen.

Den som tillverkar någon av de vapendelar som anges i 2 § andra stycket ska *se till att delen är märkt på det sätt som anges* i 2 § första stycket. Detta gäller dock inte om tillverkaren ska infoga vapendelen i ett vapen som ska märkas vid tillverkningen.

5 §¹⁸

När *ett sådant* vapen som anges i 2 eller 3 § överläts från staten till annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överläter *vapnet* se till att det *har* en unik märkning *varav framgår* att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

När vapen *eller vapendelar* som anges i 2 och 3 §§ överläts från staten till *någon* annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överläter *föremålet* se till att det *är märkt på det sätt som anges* i 2 § respektive 4 §. *Föremålet ska också ha* en unik märkning *av vilken det ska framgå*

¹⁶ Senaste lydelse 2011:467.

¹⁷ Senaste lydelse 2011:467.

¹⁸ Senaste lydelse 2011:467.

Första stycket gäller inte vapen som staten har löst in enligt 7 kap.

7 §¹⁹

Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet *har en unik märkning med identifikationsnummer eller annan uppgift som gör det möjligt att identifiera det*. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet *är märkt på det sätt som anges i 2 § respektive 4 §*. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Första stycket gäller inte den som tillfälligt, under högst tre månader från dagen för införseln, för in vapen eller vapendelar till Sverige för

1. användning vid jakt eller tävlingsskytte,
2. reparation, översyn, service eller värdering,
3. utställning eller mäsas,
4. resa genom landet, eller
5. användning av företrädare för en annan stats myndighet vid tillfällig tjänstgöring i landet.

3 kap.

10 §²⁰

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha ammunition till vapnet.

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån även inneha ammunition *och sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* till vapnet *utan särskilt tillstånd*.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen och ammunition

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen, ammunition och löstagbara magasin

1 §

Den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk

Den som innehar skjutvapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* är skyldig att ta hand om egendomen och hålla

¹⁹ Senaste lydelse 2015:335.

²⁰ Senaste lydelse 2006:386.

för att någon obehörig kommer åt den.

den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

Prop. 2020/21:42
Bilaga 6

2 §²¹

När skjutvapen inte *brukas, skall* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition *skall* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

När skjutvapen inte *används ska* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen får *dock* förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition *och sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

3 §²²

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen, sin ammunition eller *ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* till någon annan för förvaring, om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

Den som förvarar vapnet får använda det endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

4 §²³

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen eller ammunition *skall* vidta betryggande åtgärder för att

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen, ammunition eller *ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 §*

²¹ Senaste lydelse 2000:147.

²² Senaste lydelse 2014:591.

²³ Senaste lydelse 2000:147.

förhindra att någon obehörig kommer åt vapnet eller ammunitionen. Vapnet skall vara oladdat och, om det lämpligen kan ske, isärtaget och nerpackat.

andra stycket ska vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt egendomen. Vapnet ska vara oladdat och, i den utsträckning det är möjligt och lämpligt, isärtaget och nerpackat.

6 kap.

2 §²⁴

Ett tillstånd att inneha ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

Ett tillstånd att inneha ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska återkallas av Polismyndigheten om

- a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
- b) tillståndshavaren har missbrukat sin ammunition, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

3 §²⁵

Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen ska återkallas av Polismyndigheten om

Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

- a) tillståndshavaren inte längre driver yrkesmässig handel,
- b) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Tillståndet får också återkallas om tillståndshavaren har åsidosatt en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift eller ett villkor som meddelats med stöd av lagen.

Första och andra styckena gäller på motsvarande sätt i fråga om tillstånd att ta emot skjutvapen för reparation eller översyn.

Omhändertagande av vapen, ammunition och tillståndsbevis

Omhändertagande av vapen, ammunition, löstagbara magasin, och tillståndsbevis

4 §²⁶

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition, tillståndsbevis och sådana löstagbara magasin som

²⁴ Senaste lydelse 2014:591.

²⁵ Senaste lydelse 2014:591.

²⁶ Senaste lydelse 2014:591.

- a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller
- b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.

Om risken för missbruk är överhängande, får egendomen tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten, som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå.

Om risken för missbruk är överhängande får egendomen tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå.

7 kap. Inlösen av vapen och ammunition

7 kap. Inlösen av vapen, ammunition och löstagbara magasin

1 §

Skjutvapen eller ammunition skall lösas in av staten om a

a) tillståndet att inneha *vapnet eller ammunitionen* har återkallats utan att *egendomen* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,

b) innehavaren har avlidit,

c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen eller ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

d) domstol har beslutat att ett vapen eller ammunition, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte skall förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

Skjutvapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* ska lösas in av staten om

a) tillståndet att inneha *egendomen* har återkallats utan att *den* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,

c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin* som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

d) *en* domstol har beslutat att ett vapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin*, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte ska förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

2 §

Ett skjutvapen eller ammunition skall inte lösas in, om egendomen lämnas för skrotning eller överläts

Ett skjutvapen, ammunition eller *ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* ska

till någon som har rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen* och om detta görs inom

- a) ett år från det att innehavaren avled, eller
- b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet eller ammunitionen återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdades.

Vapnet eller ammunitionen *skall* inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha *vapnet* görs inom samma tid. *Avslås* ansökan *skall vapnet eller ammunitionen* lösas in, om *egendomen* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

3 §²⁷

Innehavare av ett skjutvapen eller ammunition som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *vapnet eller ammunitionen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även *den* lämnas över till Polismyndigheten.

Innehavare av ett skjutvapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin* som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även *denna* lämnas över till Polismyndigheten.

4 §

För vapen eller ammunition som löses in *skall* betalas ersättning med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

För vapen, ammunition eller *löstagbara magasin* som löses in *ska en* ersättning betalas med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

1 §

Skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehåsa av den som har tagit hand om boet till dess

Skjutvapen, ammunition och löstagbara magasin som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får utan särskilt tillstånd innehåsa av den som har tagit hand om boet till dess

a) egendomen har överlåtits till någon som är berättigad att innehå den,
b) egendomen *skall* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om dödsbo, 7 kap. 3 §, eller

c) egendomen *ska* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om dödsbon, 7 kap. 3 §, eller

c) i fråga om konkursbon, konkursen har avslutats.

2 §²⁸

Om skjutvapen eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *vapnen och ammunitionen* till den som ska förvara egendomen.

Om skjutvapen, ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns *en* särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till den som ska förvara egendomen.

3 §

Bestämmelser om inlösen av vapen och ammunition i *dödsbo* finns i 7 kap.

Bestämmelser om inlösen av vapen, ammunition och *löstagbara magasin* i *dödsbon* finns i 7 kap.

9 kap.

1 §²⁹

Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att innehå vapnet döms för vapenbrott till fängelse i högst tre år.

Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter, *yrkesmässigt förmedlar* eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att innehå vapnet, döms för vapenbrott till fängelse i högst tre år.

²⁸ Senaste lydelse 2014:591.

²⁹ Senaste lydelse 2017:1139.

Om gärningen har begåtts av oaktsamhet eller om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

1 a §³⁰

Om brott som avses i 1 § första stycket är grovt, döms för *grovt vapenbrott* till fängelse i lägst två och högst fem år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om

1. vapnet har innehafts på allmän plats eller på en annan plats där människor brukar samlas eller har samlats eller i ett fordon på en sådan plats,

2. vapnet har varit av särskilt farlig beskaffenhet,

3. innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett flera vapen, eller

3. innehavet, överlåtelsen, *den yrkesmässiga förmedlingen* eller utlåningen har avsett flera vapen, eller

4. gärningen annars har varit av särskilt farlig art.

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för *synnerligen grovt vapenbrott* till fängelse i lägst fyra och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen.

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för *synnerligen grovt vapenbrott* till fängelse i lägst fyra och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen, *den yrkesmässiga förmedlingen* eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen.

2 §³¹

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,

b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om transport i 5 kap. 4 § eller mot villkor i fråga om förvaring av vapen som meddelats med stöd av denna lag,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen eller ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen, ammunition eller *ett sådant lösttagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket och* som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

³⁰ Senaste lydelse 2017:1139.

³¹ Senaste lydelse 2014:894.

d) innehar ammunition utan att ha rätt till det *eller inte följer ett beslut att lämna över ammunition för inlösen,*

e) överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha *ammunitionen,*

f) driver handel med skjutvapen utan tillstånd,

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §,

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligen överföra vapen eller ammunition till ett annat land, eller

i) förvarar ett skjutvapen åt någon annan utan att föreskrivet tillstånd till förvaringen finns eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

Till ansvar för otillåten förvaring av skjutvapen åt någon annan döms det inte om gärningen är belagd med straff enligt 1 eller 1 a §.

d) innehar ammunition *eller ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* utan att ha rätt till det,

e) överlåter *eller yrkesmässigt förmedlar* ammunition *eller ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* till någon som inte har rätt att inneha *egendomen,*

f) driver handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* utan tillstånd,

i) förvarar ett skjutvapen, *ammunition eller ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* åt någon annan utan att *något* föreskrivet tillstånd till förvaringen finns, eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska *det* inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition, *ett löstagbart magasin* eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

4 §³²

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smugling.

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* och för försök till *ett* sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smugling.

³² Senaste lydelse 2000:1257.

5 §³³

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för vapnet eller ammunitionen kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras förverkad.

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition och ett lösttagbart magasin som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för att förklara egendomen förverkad kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition och ett lösttagbart magasin som hör till vapnet förklaras förverkade.

Det som föreskrivs i första stycket om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

7 §³⁴

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till Polismyndigheten, får åtal mot honom eller henne för olovligt innehav av vapnet eller ammunitionen väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen, ammunition eller sådana lösttagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket till Polismyndigheten, får åtal för olovligt innehav av egendomen väckas mot honom eller henne av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

11 kap.

1 §³⁵

Regeringen får meddela föreskrifter om

a) att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen ska tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) att anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen ska understiga ett visst värde eller att vapnet ska vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet ska anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen eller

³³ Senaste lydelse 2014:894.

³⁴ Senaste lydelse 2014:591.

³⁵ Senaste lydelse 2015:335.

innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till

– statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,

– den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

– frivilliga försvarsorganisationer,

d) att tillstånd ska krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) att den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte ska använda vapnet endast i Sverige, ska anmäla detta till Polismyndigheten,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

löstagbara magasin som lämnats över från staten till

– statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,

– den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

– frivilliga försvarsorganisationer,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

g) storleken på de avgifter som får tas ut enligt 2 kap. 19 §.

2 §³⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,

b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,

c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan *handel*,

c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, krav på vapenhandlare och vapenmäklare att föra register* och vad som i övrigt ska gälla vid sådan *verksamhet*,

d) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition *eller sådana*

³⁶ Senaste lydelse 2014:895.

f) de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,

g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,

h) förutsättningar för och förfaringssätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige ska få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,

i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land ska underrätta den staten om förvärvet,

j) kraven för auktorisation enligt 2 kap. 17 §, och

k) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen och ammunition.

k) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin.*

3 §³⁷

Regeringen får besluta att lagen inte *skall* gälla skjutvapen och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

Regeringen får besluta att lagen inte *ska* gälla skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2019.

2. Den som innehar eller förvarar ett löstagbart magasin – som det enligt 2 kap. 1 § eller 5 kap. 3 § i den nya lydelsen krävs tillstånd för – får inneha eller förvara magasinet utan sådant tillstånd till utgången av november 2019 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

3. Bestämmelsen i 2 kap. 5 a § i den nya lydelsen tillämpas inte vid förnyelse av tidsbegränsade tillstånd som avser sådana vapen som anges i punkterna 6–8 i bilaga 1 del II till rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, och som har registrerats i vapenregistret före den 13 juni 2017.

4. Bestämmelsen i 2 a kap. 5 § i den nya lydelsen tillämpas inte på vapendelar som har tillverkats i eller förts in till Europeiska unionen före ikraftträdandet.

5. Bestämmelsen i 2 a kap. 5 § i den äldre lydelsen gäller fortfarande för vapen som har tillverkats i eller förts in till Europeiska unionen före ikraftträdande. Prop. 2020/21:42 Bilaga 6

Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

*dels att rubriken närmast före 21 § ska lyda ”Tillsyn och registrering”,
dels att det ska införas tre nya paragrafer, 21 a–c §§, av följande lydelse.*

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 a §

Den myndighet som prövar frågor om tillstånd enligt 16 § att hantera ammunition ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över personer och organisationer som har meddelats ett sådant tillstånd. Registret ska även innehålla uppgift om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd samt om personer som har godkänts som föreståndare för verksamheten.

21 b §

Registret ska ha till ändamål att

- 1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och*
- 2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till ammunition.*

21 c §

Bestämmelserna i 21 a och 21 b §§ kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av

¹ Jfr rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Prop. 2020/21:42
Bilaga 6

Vid behandling av personuppgifter enligt 21 a och 21 b §§ gäller lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen, om inte något annat följer av denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2019.

Lagrådets yttrande över lagrådsremissen Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2019-02-27

Närvarande: F.d. justitieråden Eskil Nord och Lena Moore samt justitierådet Dag Mattsson

Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv

Enligt en lagrådsremiss den 7 februari 2019 har regeringen (Justitiedepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel,
2. lag om ändring i vapenlagen (1996:67),
3. lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Martin Englund Krafft och kanslirådet Henrik Engvall.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Förslaget till lag om ändring i lagen om krigsmateriel

4 §

I tredje stycket bör ”mäklarverksamhet med” ersättas med ”yrkesmässig förmedling av”, se Lagrådets synpunkter vid 2 kap. 1 § vapenlagen.

Förslaget till lag om ändring i vapenlagen

1 kap. 1 §

Genom ändringsdirektivet införs ett krav på reglering av vissa vapenmagasin. Remissens förslag till reglering – de magasin som omfattas av lagen preciseras i ett nytt andra stycke i 1 § och hänvisningar i många av de berörda paragraferna till ”löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket” – rubbar vapenlagens systematik och ger vapenmagasin en alltför framträdande plats i lagen.

En naturlig och betydligt enklare lösning är att

- komplettera uppräkningslistan i 1 § med ”vapenmagasin”,
- precisera vilka vapenmagasin som omfattas av lagen i en ny 7 a § (jfr motsvarande preciseringar för skjutvapen i 2–4 §§ och för ammunition i 5–7 §§) och

– genomgående använda det nakna ordet ”vapenmagasin” i berörda paragrafer (jfr de nakna orden ”skjutvapen” och ”ammunition” i samma paragrafer).

Lagrådet föreslår att 1 § och nya 7 a § ges följande lydelse.

1 § Denna lag gäller skjutvapen, vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen, ammunition och vissa vapenmagasin.

7 a § Med vapenmagasin avses i denna lag ett lösttagbart magasin som kan innehålla – fler än 20 patroner, eller
– fler än 10 patroner om magasinet är möjligt att montera på ett skjutvapen vars pipas längd överstiger 30 cm och totala längd överstiger 60 cm.

Det sista ledet i Lagrådets förslag föranleder ändringar i ett stort antal paragrafer och i några rubriker.¹¹⁷ Lagrådet återkommer inte till dessa i det följande.

1 a kap. 7 §

I första stycket 3 bör ”mäklarverksamhet med” ersättas med ”yrkesmässigt förmedla”, se Lagrådets synpunkter vid 2 kap. 1 §.

2 kap. 1 §

Enligt förslaget ska tillstånd krävas för bedrivande av mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition.

I dag krävs tillstånd enligt vapenlagen för bedrivande av handel med skjutvapen. Någon definition av handel finns inte i lagen, och förarbetena saknar klargörande uttalanden i saken. Med vapenhandel torde dock avses inte bara sådan verksamhet där en näringsidkare handlar med egna vapen eller med annans vapen i kommission utan också verksamhet där näringsidkaren handlar med vapen som ombud för annan. Enligt vad som upplysts vid föredragningen tillämpas tillståndskravet för vapenhandel i praxis så att det däremot inte omfattar ren mäklarverksamhet, även om lagtexten i och för sig skulle kunna förstås på det sättet. Det framstår därmed som följdriktigt att – som föreslås i remissen – komplettera lagen med ett särskilt tillståndskrav för mäklarverksamhet.

Tillståndskravet för handel omfattar endast vapen och inte ammunition, medan tillståndskravet för mäklarverksamhet enligt förslaget ska sträcka sig längre och omfatta såväl vapen som ammunition. Skillnaden har sin bakgrund i att man vid genomförandet endast övervägt de nya krav som ställs i ändringsdirektivet; man vill inte heller gå längre än vad direktivet kräver.

¹¹⁷ 1 kap. 8 §, 1 a kap. 7 §, 2 kap. 1, 6 a, 8, 9, 11–15 §§ och rubrikerna före 3 och 11 §§, 3 kap. 10 §, 5 kap. 1–4 §§ och kapitelrubriken, 6 kap. 2 och 4 §§ och rubriken före 4 §, 7 kap. 1–4 §§ och kapitelrubriken, 8 kap. 1–3 §§ och kapitelrubriken, 9 kap. 2, 4, 5 och 7 §§ samt 11 kap. 1–3 §§.

Ett mildare krav för handlare än för mäklare i vapenlagen kan i någon mån försvaras med att handlare – till skillnad från mäklare – ofta själva hanterar ammunition och därför under alla förhållanden behöver ha tillstånd för detta enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor. Allmänt sett kan det kanske också vara motiverat med en strängare tillsyn över mäklare, som ju normalt står friare från den vanliga och mer kontrollerade vapenhandeln.

Om det finns skilda tillståndskrav i vapenlagen för ammunitionshandlare och ammunitionsmäklare, kan det dock medföra en del problem i tillämpningen. Det är inte alltid så lätt att avgöra i vilken rättslig egenskap en mellanman agerar. Det kan vara svårt att i praktiken dra gränsen t.ex. mellan den som på uppdrag av köpare handlar ammunition och den som sammanför köpare med säljare för handel med ammunition; inte i något av fallen behöver det vara så att mellanmannen tar fysisk befattning med ammunitionen. Med remissens förslag synes det endast i den senare situationen krävas tillstånd enligt vapenlagen.

I den fortsatta beredningen finns det i varje fall skäl att klargöra om den som yrkesmässigt förmedlar ammunition men även är ombud för en av parterna ska anses falla under tillståndskravet för mäklare eller om näringsidkaren då ska anses bedriva egen ammunitionshandel som inte kräver tillstånd enligt vapenlagen.

Förslaget har lagtekniskt utformats så att det i lagtexten med tillståndskrav har tagits in en definition av mäklarverksamhet som nästan ordagrant är hämtad från direktivet.

En definition i ett direktiv är inte avfattad för att utgöra nationell författningstext utan ska bidra till angivandet av det resultat som medlemsstaterna ska uppnå vid genomförandet. När en lokution i ett direktiv direkt blir ett rekvisit i svensk författning, finns det risk att regleringen får en annan betydelse än vad som avses i direktivet.

Den föreslagna definitionen av mäklarverksamhet ger intryck av att t.ex. en bank som bistår med överföringar av pengar för att finansiera ett vapenköp ska anses som mäklare liksom – trots vad som anförs i remissen – en speditiönsfirma som utför transporter efter ett vapenköp (jfr ”arrangera transaktioner” och ”arrangera överföringar” i den föreslagna lagtexten). Det kan också anmärkas att definitionen ställer upp ett krav på näringsverksamhet medan bl.a. de anslutande straffbestämmelserna kräver yrkesmässighet.

Det resultat som ska uppnås med direktivet är att mäklarverksamhet avseende vapen och ammunition ska vara tillståndspliktig. Lagrådet delar den bedömning som görs i remissen, att det inte är tillräckligt att i lagtexten bara tala om mäklarverksamhet utan det bör anges vad som avses med sådan verksamhet. Det bästa sättet är då att använda den lokution som får anses vedertagen i svensk författningstext för att beskriva verksamhet av detta slag, nämligen yrkesmässig förmedling. Begreppet förekommer för övrigt redan i andra delar av remissförslaget (se t.ex. 2 kap. 9 §).

Lagrådet föreslår att första stycket c) utformas enligt följande.

c) yrkesmässigt förmedla skjutvapen eller ammunition (mäklarverksamhet),

Motsvarande ändring av den föreslagna lagtexten bör, utöver i 1 a kap. 7 §, göras i 2 kap. 10–10 b §§, 6 kap. 3 §, 9 kap. 2 § och 11 kap. 2 §. Lagrådet återkommer inte till dessa ändringar i det följande.

2 kap. 6 a §

Paragrafen reglerar tidsbegränsning av tillstånd till innehav av vissa skjutvapen och innebär att den som vill ha förnyat tillstånd måste ansöka om detta och då också genomgå en förnyad prövning. Det är således en för den enskilde särskilt betydelsefull del av vapenlagens tillämpning som regleras i paragrafen.

I lagrådsremissens förslag har det tillståndspliktiga området angetts genom hänvisning till vissa angivna punkter i en bilaga till vapendirektivet i den lydelse bilagan har enligt ändringsdirektiv.

Det kan i och för sig ibland godtas att svensk författningstext utgörs av endast hänvisningar till EU-direktiv, trots att direktiv är utformade för att vara riktade bara till medlemsstaterna. Det är dock ofrånkomligt att unionsrättsakterna inte är tillgängliga på det sätt som en uppräkningslagstiftning kan vara. Detta gäller särskilt om, som här, det hänvisas till endast delar av en omfattande bilaga, som dessutom har ändrats genom flera ändringsdirektiv. För den enskilde blir det i stort sett omöjligt att på egen hand hitta direktiven och förstå dem.

Mot bakgrund av den för den enskilde särskilda betydelse förevarande reglering har anser Lagrådet att tillämpningen försvåras väsentligt med den föreslagna lagstiftningstekniken. Det kan dessutom ifrågasättas om lagtexten är förenlig med de krav på tydlighet som följer av legalitetsprincipen.

I promemorian har paragrafen utformats så att den innehåller en preciserad uppräkningslista av de vapen som kräver tillstånd. Den information den enskilde behöver finns alltså därmed tillgänglig redan i lagtexten.

Lagrådet föreslår att paragrafen utformas i enlighet med den metod som använts i promemorian.

2 a kap. 2 §

Paragrafen ändras för att reglera märkning av vapendelar som är för små för s.k. unik märkning.

Om den nya bestämmelsen om små vapendelar bara förs in i första stycket som en andra mening, blir syftningen i undantaget i tredje meningen

felaktig. Tredje meningen bör hellre läggas som ett eget undantag i ett nytt tredje stycke och inledas ”Kravet på märkning gäller inte ...”.

2 a kap. 4 §

I paragrafen föreslås att ”förse” vapendelen med märkning ändras till att ”se till” att vapendelen är märkt.

Enligt remissen ska ändringen endast vara språklig. Rättsligt sett utgör ändringen dock en viss uppmjukning av märkningskravet. Av effektivitetsskäl lär det vara nödvändigt att lagen klart och tydligt ålägger tillverkaren en egen märkningskyldighet vid tillverkning av vapendelar, liksom han har vid tillverkning av vapen. Lagrådet förordar att lagtexten inte ändras i detta avseende.

Den i paragrafen åsyftade lagtekniska anpassningen till ändringen i 2 § kan åstadkommas genom att i nuvarande lagtext bara stryka ”unik” och ”första stycket”.

2 a kap. 5 och 7 §§

Hänvisningarna till 4 § fyller ingen saklig funktion och bör utgå.

9 kap. 1 a §

I första stycket 3 och andra stycket bör ”den yrkesmässiga” utgå. Preciseringsen är onödig eftersom bestämmelserna bygger på 1 §, där preciseringen finns.

Övergångsbestämmelserna

Det är fråga om förhållandevis omfattande övergångsbestämmelser som innehåller för tillämpningen viktiga regler om hur tidigare rätt ska hanteras under viss tid efter ikraftträdandet. Övervägandena i lagrådsremissen innehåller på skilda ställen en redogörelse för de frågor som regleras i övergångsbestämmelserna. Detta underlättar givetvis tillämpningen. Lagrådet föreslår att också övergångsbestämmelserna tillförs en författningskommentar. Den kan med fördel utgöras av just de kommentarer som finns i övervägandena.

Punkt 2 bör följdändras för det fall Lagrådets förslag i frågan om definition av vapenmagasin godtas.

Lagrådet ifrågasätter behovet av punkterna 4 och 5.

Mäklarverksamhet avseende vapen och ammunition kan i dag bedrivas utan tillstånd enligt vapenlagen. Genom lagändringarna blir verksamheten tillståndspliktig. I remissen föreslås ingen särskild övergångsreglering för den mäklare som bedriver verksamhet när lagen träder i kraft. Det innebär att mäklaren kan behöva avbryta sin verksamhet vid ikraftträdandet och låta verksamheten ligga nere i avvaktan på tillstånd enligt de nya reglerna.

Enligt Lagrådets mening är en sådan ordning inte förenlig med de hänsyn till befogade förväntningar och gjorda investeringar som ska tas vid lagstiftning. Lagen bör förses med en övergångsregel som tar hand om situationen, vilket direktivet tillåter. Ett sätt kan vara att utforma denna reglering efter mönster av punkt 2 i de föreslagna övergångsbestämmelserna.

Prop. 2020/21:42
Bilaga 7

Förslaget till lag om ändring i lagen om brandfarliga och explosiva varor

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Lagförslag i lagrådsremissen Reglering av ljuddämpare och vissa vapenmagasin

Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om vapenlagen (1996:67)

dels att 1 kap. 1, 3 och 8 §§, 1 a kap. 7 §, 2 kap. 1, 8, 9 och 11–15 §§, 3 kap. 10 §, 5 kap. 1–4 §§, 6 kap. 2 och 4 §§, 7 kap. 1–4 §§, 8 kap. 1–3 §§, 9 kap. 2, 4, 5 och 7 §§, 11 kap. 1–3 §§, rubrikerna till 5, 7 och 8 kap. och rubrikerna närmast före 2 kap. 11 § och 6 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till 6 kap. ska lyda ”Återkallelse, omhändertagande och anmälningskyldighet”,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 3 § ska lyda ”Tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin”,

dels att det ska införas en ny paragraf, 1 kap. 7 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

Denna lag gäller skjutvapen, vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare och vissa vapenmagasin.*

3 §²

Vad som sägs om skjutvapen gäller också

a) anordningar som till verkan och ändamål är jämförliga med skjutvapen,

b) obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,

c) start- och signalvapen som laddas med patroner,

d) armborst,

e) tårgasanordningar och andra anordningar som till verkan och ändamål är jämförliga,

f) slutstycken, *ljuddämpare*, f) slutstycken, eldrör, pipor, eldrör, pipor, stommar, lådor, stommar, lådor, trummor och trummor och mantlar till mantlar till skjutvapen, eller skjutvapen, eller anordningar, anordningar,

g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta, och

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för.

¹ Jfr rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

² Senaste lydelse 2011:467.

7 a §

Med vapenmagasin avses i denna lag löstagbara magasin för halv-automatiska skjutvapen med centralantändning och helautomatiska skjutvapen som kan innehålla

– fler än 20 patroner, eller

– fler än 10 patroner, om magasinet är möjligt att montera på ett skjutvapen vars pipas längd överstiger 30 cm och totala längd överstiger 60 cm.

8 §³

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

1 a kap.

7 §⁴

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har tillstånd att driva handel med skjutvapen, personer som har godkänts att som

³ Senaste lydelse 2014:591.

⁴ Senaste lydelse 2014:895.

föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlarregistret), och

4. sammanslutningar som har auktoriserats enligt denna lag (registret över auktoriserade sammanslutningar för jakt- eller målskytte).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarsmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal. Registret får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

2 kap.

1 §⁵

Tillstånd krävs för att

a) inneha skjutvapen eller ammunition, a) inneha skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin*,

b) driva handel med skjutvapen,

c) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller

d) föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige. d) föra in skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år om vapnet har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen) och vapnet är

1. ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskjutning, eller

2. ett harpunvapen.

Tillstånd krävs inte heller om innehavaren har lånat vapnet enligt bestämmelserna i 3 kap. 1 a eller 7 §.

Tillstånd krävs inte heller för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

8 §⁶

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet, om *ammunitionen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet *avser*.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin* till vapnet, om *egendomen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin* får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas

⁵ Senast lydelse 2014:895.

⁶ Senaste lydelse 2000:147.

det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

Prop. 2020/21:42
Bilaga 8

9 §

Skjutvapen eller ammunition får överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *vapnet* eller *ammunitionen*. Om ammunition överläts genom ombud *skall ombudet* ha eget vapentillstånd.

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* får överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *egendomen*. Om ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* överläts genom *ett ombud* *skall* ombudet ha eget vapentillstånd.

Tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige

Tillstånd att föra in skjutvapen, ammunition, ljuddämpare eller vapenmagasin till Sverige

11 §

För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3–6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition får meddelas den som har rätt att inneha *ammunitionen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Tillstånd att föra in ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* får meddelas den som har rätt att inneha *egendomen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

12 §⁷

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *vapnen och ammunitionen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen, den ammunition, *de ljuddämpare* och *de vapenmagasin* som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *egendomen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

⁷ Senaste lydelse 2014:591.

Skjutvapen eller ammunition får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen och den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer, som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,
- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen och ammunition för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *vapnen och ammunitionen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen, den ammunition, *de ljuddämpare* och *de vapenmagasin* som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer som har permanent tillstånd från en behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin*

Den som har fört in vapen, ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin* för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *egendomen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

Skjutvapen och ammunition får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin* får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

Skjutvapen eller ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin*, som en resande fört med till

⁸ Senaste lydelse 2006:386.

⁹ Senaste lydelse 2016:268.

¹⁰ Senaste lydelse 1999:433.

inte haft rätt att föra in, får åter föras ut, om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Vapnen och ammunitionen* tillfaller staten om *egendomen* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller den längre tid *därefter* som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *skall* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får föras ut om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Egendomen* tillfaller staten om *den* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller *inom* den längre tid som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *ska* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

3 kap.

10 §¹¹

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha ammunition till vapnet.

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån även inneha ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* till vapnet *utan särskilt tillstånd*.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen och ammunition

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen, ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin

1 §

Den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

Den som innehar skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

2 §¹²

När skjutvapen inte *brukas, skall* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

När skjutvapen inte *används ska* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer

Effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen får *dock* förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition, *ljuddämpare*

¹¹ Senaste lydelse 2006:386.

¹² Senaste lydelse 2000:147.

åt dem. Ammunition *skall* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

och vapenmagasin ska förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

3 §¹³

En innehavare får lämna över *sitt* skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

En innehavare får lämna över *sina* skjutvapen, sin ammunition, *sina ljuddämpare* eller *sina vapenmagasin* till någon annan för förvaring, om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

Den som förvarar vapnet får använda det endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

4 §¹⁴

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen eller ammunition *skall* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *vapnet eller ammunitionen*. Vapnet *skall* vara oladdat och, *om det lämpligen kan ske*, isärtaget och nerpackat.

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin ska* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *egendomen*. Vapnet *ska* vara oladdat och, *i den utsträckning det är möjligt och lämpligt*, isärtaget och nerpackat.

6 kap.

2 §¹⁵

Ett tillstånd att inneha ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

Ett tillstånd att inneha ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin ska* återkallas av Polismyndigheten om

- a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
- b) tillståndshavaren har missbrukat *sin ammunition*, eller b) tillståndshavaren har missbrukat *den egendom som tillståndet gäller*, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

¹³ Senaste lydelse 2014:591.

¹⁴ Senaste lydelse 2000:147.

¹⁵ Senaste lydelse 2014:591.

*Omhändertagande av vapen,
ammunition och tillståndsbevis*

*Omhändertagande av vapen,
ammunition, ljuddämpare,
vapenmagasin, och
tillståndsbevis*¹⁶

4 §¹⁷

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition, *ljuddämpare*, *vapenmagasin* och tillståndsbevis ska tas om hand om

- a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller
- b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.

Om risken för missbruk är överhängande, får egendomen tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten, som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå

7 kap. Inlösen av vapen och ammunition

7 kap. Inlösen av vapen, ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin*

1 §

Skjutvapen eller ammunition skall lösas in av staten om a

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* ska lösas in av staten om

- a) tillståndet att inneha *vapnet* eller *ammunitionen* har återkallats utan att *egendomen* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,

- a) tillståndet att inneha *egendomen* har återkallats utan att *den* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,

- b) innehavaren har avlidit,
- c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha *ett* vapen eller ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

- c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha vapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

- d) domstol har beslutat att *ett* vapen eller ammunition, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte skall förverkas eller åklagaren i ett

- d) *en* domstol har beslutat att vapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin*, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte

¹⁶ Senaste lydelse 2012:306.

¹⁷ Senaste lydelse 2014:591.

sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

ska förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

2 §

Ett skjutvapen eller ammunition *skall* inte lösas in, om egendomen lämnas för skrotning eller överlåts till någon som har rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen* och om detta görs inom

a) ett år från det att innehavaren avled, eller
b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet eller ammunitionen återkallades, ansökan om innehav avskogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet eller ammunitionen *skall* inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha *vapnet* görs inom samma tid. *Avslås* ansökan *skall vapnet eller ammunitionen* lösas in, om *egendomen* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överlåts till någon som har rätt att inneha den.

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* *ska* inte lösas in om egendomen lämnas för skrotning eller överlåts till någon som har rätt att inneha *den* och om detta görs inom

b) tre månader från det att tillståndet att inneha *egendomen* återkallades, ansökan om innehav avskogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av *en* domstol eller *en* åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet, ammunitionen, *ljuddämparna* eller *vapenmagasinen* *ska* inte heller lösas in om ansökan om tillstånd att inneha *egendomen* görs inom samma tid. *Om* ansökan *avslås ska* *egendomen* lösas in, om *den* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överlåts till någon som har rätt att inneha den.

3 §¹⁸

Innehavare av *ett* skjutvapen eller ammunition som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *vapnet eller ammunitionen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även den lämnas över till Polismyndigheten.

En innehavare av skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även den lämnas över till Polismyndigheten.

4 §

För vapen eller ammunition som löses in *skall* betalas ersättning med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

För vapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* som löses in *ska en* ersättning betalas med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

8 kap. Vapen och ammunition i dödsbo och konkursbo

8 kap. Vapen, ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin i dödsbon och konkursbon

1 §

Skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

Skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin* som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

- a) egendomen har överlåtits till någon som är berättigad att inneha den,
b) egendomen *skall* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om *dödsbo*, 7 kap. 3 §, eller
c) i fråga om konkursbon, konkursen har avslutats.
- b) egendomen *ska* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om *dödsbon* enligt 7 kap. 3 §, eller

2 §¹⁹

Om skjutvapen eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *vapnen och ammunitionen* till den som ska förvara egendomen.

Om skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till den som ska förvara egendomen.

3 §

Bestämmelser om inlösen av vapen och ammunition i *dödsbo* finns i 7 kap.

Bestämmelser om inlösen av vapen, ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin* i *dödsbon* finns i 7 kap.

¹⁹ Senaste lydelse 2014:591.

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,

b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om transport i 5 kap. 4 § eller mot villkor i fråga om förvaring av vapen som meddelats med stöd av denna lag,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen eller ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar ammunition utan att ha rätt till det *eller inte följer ett beslut att lämna över ammunition för inlösen,*

d) innehar ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* utan att ha rätt till det,

e) överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha *ammunitionen,*

e) överlåter ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* till någon som inte har rätt att inneha *egendomen,*

f) driver handel med skjutvapen utan tillstånd,

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §,

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligen överföra vapen eller ammunition till ett annat land, eller

i) förvarar *ett* skjutvapen åt någon annan utan att föreskrivet tillstånd till förvaringen finns eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

i) förvarar skjutvapen, *ammunition*, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* åt någon annan utan att *något* föreskrivet tillstånd till förvaringen finns, eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

I ringa fall ska *det* inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin*, eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

Till ansvar för otillåten förvaring av skjutvapen åt någon annan döms det inte om gärningen är belagd med straff enligt 1 eller 1 a §.

²⁰ Senaste lydelse 2014:894.

4 §²¹

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

5 §²²

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för *vapnet eller ammunitionen* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras *förverkad*.

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för *att förklara egendomen förverkad* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition, *ljuddämpare och vapenmagasin* som hör till vapnet förklaras *förverkade*.

Det som föreskrivs i första stycket om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

7 §²³

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till Polismyndigheten, får åtal mot honom eller henne för olovligt innehav av *vapnet eller ammunitionen* väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* till Polismyndigheten, får åtal för olovligt innehav av *egendomen* väckas mot honom eller henne av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

11 kap.

1 §²⁴

Regeringen får meddela föreskrifter om

a) att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen ska tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen

²¹ Senaste lydelse 2000:1257.

²² Senaste lydelse 2014:894.

²³ Senaste lydelse 2014:591.

²⁴ Senaste lydelse 2020:81.

är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) att anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen ska understiga ett visst värde eller att vapnet ska vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet ska anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen, *ljuddämpare eller vapenmagasin* som lämnats över från staten till

– statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,

– den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

– frivilliga försvarsorganisationer,

d) att tillstånd ska krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) att den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte ska använda vapnet endast i Sverige, ska anmäla detta till Polismyndigheten,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin* som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

g) storleken på de avgifter som får tas ut enligt 2 kap. 19 §, och

h) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla införsel av skjutvapen som lämnats över från staten till statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, eller ammunition till sådana vapen.

h) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla införsel av skjutvapen som lämnats över från staten till statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, eller ammunition, *ljuddämpare* eller *vapenmagasin* till sådana vapen.

2 §²⁵

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

- undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,
- krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd för att inneha eller låna skjutvapen,
- krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan handel

d) vad som ska iakttagas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition, *ljuddämpare eller vapenmagasin*,

f) de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,

g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,

h) förutsättningar för och förfaringsätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige ska få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,

i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land ska underrätta den staten om förvärvet,

j) kraven för auktorisation enligt 2 kap. 17 §, och

k) vad som ska iakttagas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen och ammunition.

k) vad som ska iakttagas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin*.

Lydelse enligt prop. 2019/20:200

Föreslagen lydelse

3 §

Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, Försvarsmakten får i enskilda fall besluta att lagen inte ska gälla skjutvapen och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, Försvarsmakten får i enskilda fall besluta att lagen inte ska gälla skjutvapen, ammunition, *ljuddämpare* och *vapenmagasin* som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2021.

2. Den som innehar eller förvarar vapenmagasin som det krävs tillstånd för enligt 2 kap. 1 § eller 5 kap. 3 § i den nya lydelsen får inneha eller förvara magasinen utan sådant tillstånd till utgången av juni 2021 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Lagrådets yttrande över lagrådsremissen Reglering av ljuddämpare och vissa vapenmagasin

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2020-09-09

Närvarande: F.d. justitierådet Eskil Nord samt justitieråden Inga-Lill Askersjö och Petter Asp

Reglering av ljuddämpare och vissa vapenmagasin

Enligt en lagrådsremiss den 3 september 2020 har regeringen (Justitiedepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av ämnesrådet Peter Lindström och rättsakkunnige Max Stille.

Förslagen föranleder följande yttrande.

2 kap. 8 §

Förslaget till ändring i första stycket innebär, enligt författningskommentaren, att den som har rätt att inneha ett visst vapen för skjutning inte behöver ha ett särskilt innehavstillstånd för ljuddämpare eller vapenmagasin till vapnet. Detta kommer dock inte till tydligt uttryck i förslaget, eftersom friheten från tillståndskravet är kopplad till att ljuddämparen m.m. är ”avsedd” för samma ändamål som tillståndet.

Kopplingen, enligt gällande rätt, av ett föremål till det ändamål som ett tillstånd avser fungerar när man – åtminstone i en del fall – redan av egendomen kan sluta sig till ändamålet. Så är fallet vad gäller ammunition (jfr prop. 1995/96:52 avsnitt 5.5 där det framgår att syftet med bestämmelsen i nuvarande utformning varit att koppla kravet på tillstånd till visst slags ammunition).

När kopplingen i stället avser en ljuddämpare eller ett magasin blir regleringen mer svårtillämpad eftersom det, enligt vad som upplysts under föredragningen, inte går att avgöra en ljuddämpares eller ett magasinns ändamål i den mening som avses i bestämmelsen. Den omständighet som bör vara av betydelse bör i stället vara att egendomen passar till vapnet.

Men även frånsett just denna otydlighet skulle paragrafen vinna i tydlighet och klarhet om den delades upp i tre stycken. Dessa skulle kunna ges följande lydelse.

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet, om ammunitionen är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får även utan särskilt tillstånd inneha ljuddämpare och vapenmagasin som passar till vapnet.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition, ljuddämpare och vapenmagasin får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att egendomen inte kommer att missbrukas.

Justitiedepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 oktober 2020

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Johansson, Baylan, Hallengren, Andersson, Bolund, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Eriksson, Linde, Eneroth, Nilsson, Ernkrans, Lindhagen, Lind, Hallberg, Micko

Föredragande: statsrådet Damberg

Regeringen beslutar proposition Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv